

గానేరద" ని బహువిధంబుల బాగ్గిరించి సెలవుం గైకొని తొలుకొల్పినానే గొంది య నుపురంబున నున్న జగదేకవిఖ్యాతిం గాంచిన కృష్ణదేవరాయలవారి సందర్శనం జొనర్చిన వారు నీ దేవతలకుండు కవిని యడిగిన నేను వినుకొండ దుర్గాధీశ్వరులకు భాస్కర మంత్రిలవారి యాస్థాన కవులలో నొకండ నమడు రాయలవా రాభాస్కరమంత్రి యొక తదాతయేయని యాతనిపై నీవురచించినపద్యం బెద్దియేనియు నొకటి జడువుమనుడను నాకవి నిరాఘాటంబుగా మూడు పద్యములు ఎక్కాణించెను.

కం. వగ మాన్చి యర్థి కియ్యని మగముండకు మీస మేలమరి మాతిపయిం?

దిగగొరగఁ దాయె మంగలి! రగడందునఁ గీతిక వోచెఁ గాయని బాచా !.

కం. ఏరా! రాయ! బాచా! యేరా! నీకీతికాంతఁకేలర గర్వం ?

జేరాజనభలనను! దారాపట్టంబుగట్టఁదా నే రాజా.

కం. పసముత్తె నొకటిచాలును! కసవూర్చినచిడిపెటాలుంగంపెండేలా?

రసికం పొక్కండె చాలును! రసహీనులు పలువురేల? రాయని బాచా.

అటుల చెడువ రాయలవా రాగ్రకాగ్రకాగ్రస్తాత్తులై " యేమి? భూమిస్థలు బుధ! మీసామియగు భాస్కరుండుగా కితరులు మగముండలేనా? " యనుచు దౌవారి కుంగొచ్చి యీభట్టవారిం గారాగృహంబునఁ బడనేయమనిన విలి సవసకపితామహా నామ నోదొర్పుండును. రసికజనవతసంబులు : కృష్ణ కృష్ణరమానసుండును నను రామరాజ భూషణకవీంద్రుండు రాయలంగాంచి " యేరాజేంద్రా! యిది యెక్కడినదగ్త్రం బిట్టికృత లందినవారు ముత్రలుండఁగా నర్థిప్రవతనంబున నెట్టివారినైన నీయట్టివారు లేరని వర్ణించుచు వారిచ్చిన సంతసించుచు నీకుండిన నిరసించుచుఁ బ్రవతించు యాన నీనా నేనము? మరియె నాదాతకంటె మిక్కిలి యొసంగినవారిపై సంతకంటె నాకే యుగా కృతులు రచించెదను. లోకంబున సామంతు లెట్టివారినైన నిగ్గక్కబాధిత జూడవచ్చుంగాని కవీంద్రులపల్ల తమ గర్వోదేకంబు చూపింపరాదు. వారు సంతసి చి దీపించిరేని బ్రహ్మచీవనలై వృద్ధిచొందించి కీతికనాకల్పంబుగా నాకల్పించు గోర్ధి చి తిట్టికేల బ్రహ్మకాండంబుగా నడిగించి శాశ్వతంబు నపకీతికవర్తింపజేయుదురుగావున నే తొల్లభాదీమహారాజులుగూడ కవ్యాష్టానువరులై యుండిరి. రసికుండగువాఁడు కవి మాన్చినం గనినతోడనే శాసనాదులదే వింజిల్లజేయకమానడు. తన్నాశ్రయించుచు త ము విజ్ఞించుకవి నెట్టి యరసికుండైనను జేపట్టి ప్రోవకుండఁ డెట్టి యోగంబులవారును గ తులవలె శాశ్వతంబుగా కీర్త్యపకీర్తులఁ గల్పింపంజాలరు గావున గవు లెంతయునం లే (శ్లో॥ విద్వాత్స్వత్రప్రాజ్యతే) యియును (శ్లో॥ కవితాయాన్వైశ్చి త్రియుండు నీవెటు గురువేకదా? కాన. కృతిగొనునాతఁడు దానందులు

కర్నూడును గానోపుదునోయని విచారింపవలయునుగాక!" అనుటయు నారాయలవారాకవిచటనే తమయొద్దనునుచుకొని తమసన్నిధిలోని మరియొకభట్టుకవించిబిలిచి నీనానియోగివరునిం గాంచి యోడించి కమ్మనుటయు నాతండు వలెయని సగుస్త బిరుదాభిరామండై వినుకొండకుం జనునప్పటి కాభాస్కరమంత్రి హాహమత్పూజావిధాన దీక్షాక్షేత్రండ్ల గామాంతంబున శాంజగ్గేయాలయంబుననుండి యీవచ్చువానిం గాంచి యెదురేగిన నబ్బట్టుకవి ఓయీ! భాస్కరుండనువాడెవ్వఁ డెచ్చటనుండు ననుటయు నయ్యా యేన యభాస్కరుండ మీకుశావలన పనియేమన నీజేనా యడిగిన తప్పక దాతల క్రగేసరుండవై యర్థుల కిచ్చువాడెట్లయిన నీపై పద్యబా చదివెద విను మని యొకపద్యము చమత్కారముగ చదివెను.

ఉ. ఒక్కఁడు మాంసమిచ్చె వటి • యొక్కఁడు చర్మముఁ గోసి యిచ్చె వే
తొక్కరుఁ డస్థిఁచ్చె నిక • నొక్కఁడు పాణిము లిచ్చె వీరిలా
నొక్కొకపట్టుకొ బ్రతిక • నోపక యిచ్చిరో? కీర్తికిచ్చిరో?
చక్కఁగ జూడు మంత్రిశిల • సంభవ! రాయఁమంత్రిభాస్కరా!.

అని పద్యముం జదివిన నీకేసు కావలెనని కలుక చేనిన్ను పొడువనలెనని కోరుటయు మంచిదనియఁగీకరించిన నొకమానంబునకుఁగాని నిన్ను పొడవననిచెప్పి నవయేలికయగు రాయలవారి కావ్యతాతంబు వాసిసంప వారొక కృత్రమాయాధంబును, తమసన్నిధిలోని యొకమంత్రినిబంప నాతండేతెంచి భాస్కరమంత్రినిగాంచి నీవు మాభట్టుకవిచేబోడిసింపుకొనుట కియ్యకొంటినా? అట్లయిన మాధ్యస్థంబు గావలయు నని కొండపీటి ప్రభుగారు నల్ల జేమారెడ్డి, జిల్లముకొండ ప్రభుగారు చనుముల కొమ్మిరెడ్డి, తులగేశ్వ మాచిరెడ్డి మొదలగు సామంతలంగోరిన వారిచెంతం బొదుచుటకున శ్చయించి యొకనాఁడాభట్టును, భాస్కరమంత్రియను సుస్నాతులై సభాభిషేకముంజరిం భాస్కర మంత్రిని సభామధ్యంగానఁ గూర్చుండ నడి యాభట్టు మహంభరసహారితంబును కృతిమఖిష్టంబున నమృత్రివక్షుంబున శ్రీహరీ యని చేతికొలువంబొడువ నప్పుడు లిట్లుకొల్పొత్తపూర్తయి నం జొత్తిల్లుటయు సభాసదులగుండెలు పుల్లుమున నిష్క్రమించి పోయియిండ భాస్కరమంత్రి నల్వడు నోయీ! కవిమణి! నీవు పొడువనలెనని కోరి పొడవకుండుట తగువా? నాకుపోలునాటలేదు. నూటిగానికొకసారి నూరివేబొదువుమను నతండు నీయుష్టదేవతాప్రసాదంబున నేబోడిచిన గంటు మా సునేకాని నేనక్కంబుగాఁబోడిచితి నొక్కమా రుపొడనఁగోరితింగాని పలుమారు బొడువఁగోరఁ గాన నింకబొదువనొల్ల నీయంతటి శ్రేయకాలిని దానగూరునిం జూడలేదని వినుతించును నీచ్చిత్తాంతంబు దుర్యోగ యగు రాయలవారికిఁ దెలియవచ్చియి వాని సంతసించిరట! ఇది కథట్లుకవి తిరుగ భాస్కర

మంత్రపూజ కవించిన పద్యము.

శ్రీ. పణిరాజు తనశిరోమణులు లక్ష్మి కిచ్చునో, యని విష్ణు క్రిందటానణగి యుండె
తనలోమణుల నేతటిచ్చునోయని, వనధిసంతసమునునొనకు చుండె
సురభవాభరము నెవ్వరి కిచ్చునో యని, తరణి యగ్గిరిమట్టుఁ దిరుగు చుండె
కైలాసపురరమే • కవికిచ్చునోయని, యుగ్రుఁ డక్కడకానిఁజుండ బూసె
కాకనీవానివిభ్యాతియభిలషశల మించి విలసిల్లె నీకీర్తినించు దరమే

తల్లి యేదేళ గలియెనో, తుండ్రున్ను! ప్రణవతనగభైరవ్య! రాయనిభాస్కరాచార్య.

అను నీపద్యంబొనరించి సబహుమానంబుగా నాభట్టుకవి తనరాయలవారి మొద్ద
కుంజరి యాత్మత్వంబుతయు నెఱింగించిన రాయలవా రత్యంత సంకోపాశ్చర్యర
వమునూహనములై భాస్కరునిచే బోషింపబడిన భట్టుకవి నవలొకించి మ
రల నతఁ డెటు మొందునని యడిగిన నతఁడు ప్రాణదానం బొనరించె నడిగిననింక నే
మియొందఁడు? నూనెంబయి నిమ్మకని చదివిన పద్యములు.

క॥ చేకొరి రాయనిబాచఁడు! కాకాయగుణించుపిన్న • కాలమునాడె ;

చాకేత్య మియ్యనేరఁడు! దాకును కొమ్మియ్యఁ డట్టిదాతలు గలరే?

క॥ ఏవారియైనను వ్రాయును! నావ్రాయఁడు వ్రాసెనేని • నల్వయనయినక

వ్రాసె! తావకియ్యఁడు! భావజ్ఞఁడు రాయనార్యభాస్కరు! డెలమిక॥

అని యిటులభివ్రుతించిన మానంబైన దాంబుచేయునా? అని రాజుడుగ నో
యనఁ దుండెదాంచే? అని భట్టు వక్కాణించిన రాయలవారు తమయాస్థానంబునంగల
పండితాగ్రులనెల్ల నీక్షించి మీరాభాస్కరుపాలికిం జని యాతనిభార్యనిమ్మని యాచిరి
వ్రాయఁ నాతాపరీయ్యకొనక భాస్కరుం డర్థిజనజనకుండు మేము కీర్తికపుత్తులమ
క్షేమక్షయమంబుం జేయనోపమనియు, నాదాతకును మాకును వర్ణతారతమ్యంబునుం
జూరలదుగా వ్రాసెట్టియాచనామాత్రంబున కైనను తదీయవర్ణజాలఁ బంపుటయొచితంబుగా
యందొకపునఁదయఁడు నయఁ క్తికంబుగా వారలతప్పించుకొనుడు, రాయలుతదీయకులజాలగు
కొనునీదానియొనల రావించి యిట్టులనే యుపదేశించిక వార లంగీకరింపకున్న నెట్టి
కేలు? నొడవఁజది పనుప వారిరువురు భాస్కరు సందర్శనంబునకేగి రట్టిసమయంబున
నానినుకొండకట్టకమున నొక విప్రశిఖామణియగు నేవమయాజి యనునాతని యగ్రత
యాజుఁ బణియందై భాస్కరుండు కుటుంబవృద్ధిచే వర్ధిలునెడ నానేదమయాజియు నీ
య్యకభ్యాతకీర్తియైగల ఎరుని వృతీయపుత్త్రికకు నెచ్చోటంగానక మరలనీభాస్కరు
నీ వృతీయవృతీయయఁగా నైకొను మని ప్రార్థింప వలెయని యుద్వాహంబై కొన్ని
నెలల పాటు నీదపఁ దదీయ పునస్సంధాన మహోత్సవంబునం జెలంగు చుండి

యనేకభూసురా గ్రీసరాదిమార్గణగణంబుల నిష్కర్థవితరణంబులచేఁ బరితృప్తులం గావిం
చునెడ నీయిరులైరుం దత్సమిపంబునకుం జనినం జూచి సగౌరవంబుగా నేదమయాజి
బహుబహుకృతుల నొనర్పంబూనిన, నతనిం గనుంగొని నీ వొసంగుబహుకృతులం
గైకొన మనిన, నాదాత జామాత యగుభాస్కరమంత్రితో వారల యభిప్రాయముం
దలిసి నాభాస్కరమంత్రితో వారలం గని మీమనోరథం బెద్ది యని యడిగిన లేదన కి
చ్చెదవేని కోరెదము; లేకున్న నిన్నపయశోదూషితుం జేసెద మనిన విని, నేనడిగిన లే
దన ననివ్రతం బూనితిఁ గాన సందియ మొందక యడుగుం డిచ్చెద ననిన వారిలోనొ
కఁడు నేను బ్రహ్మచారి నగుటయును నీ కిరువురుకళత్రములు కలుగుటయును తటస్థం
చేఁగాన నీరెండవభార్యను నా కొసంగు మని వేడిన నాభాస్కరుం దత్వంతసంతోషి
తస్పృహంబు పతివ్రతాతిలకం బగుతనరెండవభార్యం గనుంగొని నీవు పతివ్రతలను,
సత్కులసంజాతల నయితివేని పతిమాటలమితి దాటరాదనుమాటంబట్టి నాయాజ్ఞ మీ
ఱక, ఈవిప్రసరు నంగీకరించి నన్ను సత్కీర్తింపఁతునిగాఁ జేయుమని యొడంబఱచియా
బ్రాహ్మణునకు సంకల్పపూర్వకముగా దానంబొసంగిన నేదమయాజి మొదలగు బంధురాజీ
యత్సహశూన్యం బైయున్నం జూచి యర్థికిచ్చెద నని లేదనుట మహాపాతకం బని
యును, విప్రుని మనస్సంతోషంబువాటింపంజేయుట బ్రహ్మలోకావాప్తి యనియును
నే నీతనికి నాతి నొసంగితిని, మున్ను నూర్యవంశసంభవుం డగునొక మహారాజు తన
భార్య నొకవిప్రుం డడిగిన నొసంగి విశేషయశో భూషితుండయ్యెనని వారలనూఁడిం
చి నువ్వధూమణాంబగంబు లొసంగి చందనప్రసూనమాలికాలం కృతులం జేసి యారే
యి శేలికాసదనంబున వారల నుంచ నెంచి తొలుత నావిప్రుని లోనికిం బనిచి పిదప
దనసతీమణిం బసుప నాబ్రాహ్మణుం డామె కెగు రేగి ప్రణమిల్లి తల్లీ ! నీవు జగదే
కపతివ్రతను, నేను నీవుత్త్రుండ నగుటంజేసి నాయందలివాత్సల్యంబున మజ్జనకుండగు
భాస్కరమంత్రితంత నేను మనిన నాస్వాధ్య యలు లొనరింప నాభాస్కరుండిది యే
మి? అని యడతయుం దలిసికొని, ఓవిప్రులారా! ఇట్టిపని యొనరించితి రిది యేమియు
చితిం బని యడిగిన నోతండ్రీ! కృష్ణదేవరాయలవారియాజ్ఞచే మేమిటు లొనరించియు
మీవలన లేదనువాక్యంబుఁ బలికింప నేరమయితిమి. నీవదాన్యత్వం బనన్యసామాన్య నీ
కన్యకామణిం బరిగ్రహింపు మని ప్రార్థించిన నొల్లక మరుశాఁ డరుజోదయంబునఁ గా
లోచితకృత్యంబుల నిర్వర్తించి కొలువుండిన సమయంబున నీవిప్రు లేగి భాస్కరునిం గ
ని, ఈమె నేమిచేయను? మీరి కొసంగుదురా? అని యడిగిన వారిం జూచి మీయిష్ట మ
గువారి కిండు ! అని భాస్కరుండు వదలిన, బ్రాహ్మణులు నీవే మి కిష్టంబుచే. నీశే
మేమిచ్చెద మని ప్రార్థింప నొల్లకుండిన సందొకవిప్రుఁడు చెప్పినపద్యము.

క. బొంకుట సుర నేవించుట

బొంకుట యాయుష్య మడగిపోవుట గాదా?

బొం కాదువానినాలుక

అం కాడెదుదానిభగము రాయనిబాచా

అది ఈపద్యము చెప్పి భాస్కరమంత్రీ! నీ వాడతప్పని సత్యవ్రతముగల దాన
కౌలముండ విప్రుడీవు మీ కిష్టమయినవారల కిచ్చుకొండని పలికిన మా కిష్టుండవు నీవే
పరిగ్రహింపు మన నొల్లవైతివి. ఈ పతివ్రతాశిరోమణి నీకత్యంతకీర్తిఁ దచ్చెఁ గాన
నీమీద స్వీకరింపు మన నెట్టకేలకలు లొనరింప నానందభరితులై యావిభులు స్తుతిం
చి చెప్పినట్లొకము,

శ్లో. కృతేయ నేబలిద్దాతా, శ్రేతాయాం రఘునందనః

ధ్వాపరే సూర్యపుత్రిశ్చ, కతా రాయనభాస్కరః.

అది శీర్తించి మణికనక వస్తువాచానాదుల బహుమాన మంది యా బ్రాహ్మణులు
రాయనకడ కేగి తద్దాదాన్యావంత కల్యాణగుణగణంబు లుగ్గడించిన నచ్చెడు వంది యా
సౌర్యభామశిఖామణి భాస్కరునింజూడఁ దలంచి వినుకొండదుర్గాధీశ్వరుం డగుకొనిం
భూరిష్టగాఢపేర మీమంత్రీ యగుభాస్కరునిం జూడ నత్యంతకాతూహలం బయ్యెడి
గాన నిలవ వాపుణ్యనిధిం బంచిన, తద్దగ్ధనం బొనరించి కృతార్థుండ నయ్యెడ నని యా
జ్ఞా వ్యాసుండునం జూచి యతం డోమహానుభావా నీవిచ్చట మంత్రీత్వం బొనరించుట
దీ నక్కర్హులైతిమిమని జేపితివి. ఇపు చారాజదేవేంద్రుం డగు శ్రీకృష్ణ దేవరాయల
సమక్షమున కేగి వారిదగ్ధనం బొనర్చి నన్ను గృతార్థునిం జేయు మనిన భాస్కరుం
డొకరి బాచి రాజా ఇపుడు నాచేత ద్రవ్యము తక్కువగానున్నది అచట ననేక
యాచకుల నన్నొకయిచ్చెదరు. వారివలన కీర్తిఁగనుట కసాధ్యంబు. కాన నే ననటి
కిం జననోప ననిన పరుసవేదిగల యల వేమారెడ్డియొదలగు మాద్యకులము నీకు నత్యులమై
యొంద చినచోపంబు కలుగునే? నీ కెంతద్రవ్యంబు కావలయు నంత మేము నీవునాన్త
పరిశీలించి ప. వెన మని శపథం బొనర్చి భాస్కరుని రాయలవారిసన్నిధికే బంపిన న
తే చా నేగింజి యమరాజధానిం బ్రవేశించెను. అంత నాయనంతాకాంతుండు భాస్క
రుని వెన కేగి విశేషసన్మానం బొనరింప నూహింప నక్కడి మంత్రీవరుం డగుఅప్పాచే
యకు నానాత్మకులతిమ్మరుసు మిగులననూయచే నాభాస్కరునకుఁజేయుగౌరవముం
జూచి చింతించుచు పక రాజుతో సత్సంధాకపాకే గాడగు రెడ్డియొద్దమంత్రి. ఇతని కింత
కావలయు నేయు బ్రవేశదనిన నెదురేగుటమాని తనయాస్థానంబున కితనిం బిలిపించి వి శే
షం బొనర్చి సముచితంబగు గృహంబున నుండ నియమించి కొన్నిదింబు లామడ

త్రివర్ణితో మైత్రీసలిపి యొక నాండాభాస్కరునిగనె యొమంత్రియై మనోకాంక్షలను
 దినములలో నొకనూర్కగ్రహణము పట్టు నపుడు మన విరుషుల కెంతో స్పృహయై
 నరించి దానాదికంబుల విప్రులందనియింపఁ జేయనలయునన భాస్కరుం బొక మాతా
 జడవేంద్రా! నీ కఖండనఖండభూమండలాఖండలుండ వేను దండనామండల వాస్తవ
 శకాంతరము కలదు. నీతో సమంబుగా దానం బొనర్చి నలడుమందు నొక తోటగూడ
 తుంగభద్రదానడిలో స్నానదానంబు లొనరింపఁ గొత్తాహుతిని పొందవలె. కాని న
 టులనాచరింపక తీరిదని నిరోధింప నియ్యకొని తనచోటిక లగువాళ్ళెవరు వ్యాప్తి
 బుత్తెంచి యగణ్యధనంబుం బంపుఁ డని వాసిని నత్యామిష్యులనానతి పరదానంబు
 చూచుకొని వారిలతిఘనంబగుధనంబు స్వకీయభటులచే బంపుచు దానంబుగా మో
 గంబునఁ దద్భటు లాధనంబు మార్గమధ్యంబున నడచుచును కర్తవ్యముచేసినవాడేదో
 రాయల కొప్పగించిన వారి నొరు తెలుంగకొండునటులఁ జేయఁ . తద్విధమునఁ దానం
 గక భాస్కరమంత్రి తనప్రభువులకు నతిశ్రేష్ఠులైన వాఁలుకైవడం బును నొప్పించి
 తొలుతటివలె మిగుల ధనంబు పంపఁ దద్భటులును తొల్లటియట్లు కలసియు నుండునని
 చుకయును దనకుఁ జేర కుండుటచే భాస్కరుడు మిగతా వారికొప్పగించిన వాఁడై మాత్ర
 డ్డివారి నెడ్డివారిగా నెఱుంగక మోసపోయితి నని యాచరించుచు నొకప్పుడు నొకప్పు
 గంబు నేయ నిశ్చయించికొని విషసంగ్రహం బొనర్చుట నడుచుచు నొకప్పుడు నొకప్పుడు
 బరుదేర వారిరువురుం దుంగభద్రాద్రావికి స్నానంబునకును మఱియొకప్పుడు నొకప్పుడు
 స్నాతులయి యుర్వీసుపర్వుల కఖ్యవానంబులు నేయుకొనఁ నుండే మార్గమునకు
 నీతిం బయినధనంబు చెంగట నిడుకొని భాస్కరుండు దానాదికంబులఁ జేయఁజూచె
 ను. ఇట్లు పరస్పరము నామ్రేడితంబుగా నొసంగుమండి కట్టిపెట్టి మార్గమునకుం
 బు పరిమితం బగుటచే నీషదవశేషం బగుటఁగాంచి ముగియఁబోయె.

శ్లో. ద్రవిణం పరిమిత మమితవ్యయినం, జన మాటనీకుమలే

హీనాంశుక మిన పీనస్తనజఘనాయాః కూశీనాయాః.

అనుశ్లోకం బుగ్గడించుకొనుచు నిక లేదనుపలుకుం దానంబుకంటె మరలనంతె త
 రణం బని యెంచుకొని స్వాభీష్టదైవంబగు శ్రీరామచంద్రుని వాఁడు మారదెంచుకొని
 డుకొని ధ్యానించి విషపాత్రంబుకై జేయిడి త్రాల్చుటకై యుండించుకొని నవ్వుచేళ్ళు
 రుండగు శ్రీరామచంద్రుండు భక్తవత్సలుండుగావుం ప్రత్యక్షులయి యత్తయంబుగ
 ప్పాత్రంబున స్వకీయముద్రాంకంబులగు శ్రీరామమాడల కంటె . అట్ల నుండి భగవం
 మగ్రహప్రాప్తంబులగు శ్రీరామమాడల నొసంగిసాగెను. అట్లు వసుంధ మగుటచేరి
 ప్రభు విడుదనంబుకంటె నామ్రేడితముగా నొసంగినను బరిష్కేణంబు కాదయ్యెను.

అని యిటుల నుతియించిన భాస్కరుని ధాధట్టుమూర్తిని గాఢాలింగనం జూన
 ద్భూతాని బహుబహుకృతుల నొనరి యాదరించెను. ఆసమయమునఁ గృష్ణదేవరాయ
 వారా మంత్రిలింగమనకు ననర్హులును, దేవతాదత్తములు నయినపచ్చలకడెయం

బులు బహుమానంబుగా నొసంగఁబూన నేను దాతనుగాని ప్రతిగ్రహీతం గా నొనస
మయరింబునఁ దొలుత రాయలు గాంచిన భాస్కరుండు పెంచినభట్టువచ్చి భాస్కరుని
గాంచి కయివారంబొనర్చి ఇదియేమి మంత్రితేఖరా? నీ మహావ్యభైరవగారంభివ్యా
తుగ్యంబులకు మెచ్చి యీరాజు నీవు భాస్కరుండవుగావున కికరంబులు బట్టి యభ్యు
దయంబు నొందఁ గలంచి సవినయంబుగాఁ బ్రార్థించి యపాదునంబుగా ను పాదు
బుచే నీమరకతకంకణంబుల సమర్పింప నేల యొల్లవు? నీవు బ్రాహ్మణుండవే! యింప
నయనసమయంబునఁ బితృసన్నిధిని భిక్షం గయికొంటియగదా. ఈరాయ లభండ్రా
మండలాభిషలుండుగావునఁ బితృసమం డితఁడిచ్చినం బచ్చుకొనుట సముచితంబు. నీ
ప్రక్షిప్తంబులు పలుకక స్వీకరింపు మననం గయికొనియెను. అప్పుడాభట్టుం బ్రాచి
నిన్ను పెంచి యంతవాని జేయుటచేతగదా యిటులఁ బ్రార్థించెననిన యీరాజు
పార్వభౌముండు నిన్ను వంచినపందలంచి ప్రాణమానదానంబుల తనసంతతులచే నడిగి
చిన నీవిచ్చితి వితఁడే వంచితుండయి నీవు మహానుభావుండ వని నిన్ను ప్రార్థించి పూ
జించె నిది కష్టంబుగా నెంచి నాయం దాగ్రహింపకు మనిన భాస్కరుండు వారిం
బూచి సుతుండెట్టికష్టం బాచరించినను తండ్రి సహించుట యుచితంబు కావున క్రితపు
త్తుండ వగునీ వొనరించుకష్టంబు లయిన నిష్టంబులుగా నెంచితి నని యతనిం దనసమీ
పంబునఁ గూర్చుండ నియమించినప్పు డాకవి చెప్పినపద్యము.

క. ముసలాపెవేలుదన్నుల, పసనంటిది లోభివానిభిక్షకు కరితినె

పసిబాల నియసువంటిది, రసికుని జీవనము మంత్రీరాయనిచాచా!

అని నీ వత్యంతసరసాగ్రేసరుండ వనూనదానకర్ణుండ వగుటంజేసి నిన్నీ రాజు దే
వేంద్రుం డిచటికిఁ బిలువ నంపి కృతార్థుండయ్యె నని మత్రియం చెప్పినపద్యము.

క. పన్నిద్రులుభాస్కరులని, యెన్నికఁ జూచినది కల్లయిద్రులు నాదా?

మిన్నున నొకభాస్కరుఁడును, పన్నుగ వినుకొండ న్నుభాస్కరుఁడొకఁడున్.

అని నుతించునెడ రాయలాభాస్కరుం జూచి నీవు మహానుభావుండ వనేకమంది
మగఁగసంస్తూయమానకీర్తిధుర్యుండ వగుట సర్వలోకప్రసిద్ధుండవు. నీపద్యంబులు విం
టి పేరు మదీయనామంకితంబగునటుల ప్రతిపద్యమునందును నానామాంకం బడవల
యు నని ప్రార్థించె నదియెదలు తొగరుచీటివా రనుగృహనామంబు విడిచి రాయని
భాస్కరుం డనునామ మమరిచి తత్పూర్వగృహీతపద్యములను విద్దుబా టొనరింపఁజేసి
యాచంద్రితారార్కంబగు సత్కీర్తి బ్రహ్మాండకటావంబునఁ బ్రకాశింపఁజెనెను
ఇది మొదటి దగురాయనిమంత్రీభాస్కరుని చరిత్రము ముగిసెను.

శ్రీరస్తు.

కొండవమంత్రియు భాస్కరునిపుత్త్రుడు నగు

కొండనామాత్యునిచరిత్రము.

సీ. ఎరదాతయై మణి ♦ నిలయముల్ కవి కిచ్చె, దండిభాస్కరుసూతి ♦ కొండవమంత్రి

ఒకానొకనాఁ డేకొండనామాత్యుండు సకల సముచితపరివారపరివృక్షుండై నా హ్యళి వెడలిసంజూచి యొకమాగధవంశజుండగు సరిస్వతి రామరా జనుమహావి యాదం డనాథుని కెదుటఁ దటస్థించి ఓహో! యీతండు సకలమంత్రప్రభుగోభూషణుల బగు రాయనిభాస్కరమంత్రీయైగొంగుళుండుగానోపు! కాకున్న నాఁడిట్టి యుత్సాహ స మజ్జ్యభణులు కానరాదు. ఇతండు, “యథాచిజ్ఞానాంకుః”, అనునటులతదీయా కా రకేభావిశేషంబులు గాన్పించుచుండె నని సంతసించి కైవారంబుగాఁ జెప్పినపద్యము.

కా. కాండావిర్భవభాండభూపతివృక్ష ♦ వైభవశైలేయుసూ

కాండాటాఢిపకేతుమాతుల బహా ♦ కాశసర్వవంతీమరు

తాండ్రాఖండలక్షిండీపాండురయశఃకర్పూరజీవీభవ

తాండ్రా! రాయనిమంత్రిభాస్కరునికొండ్రా! దండనాథాగ్రహీ!

అని యీపద్యముం జదివిన కొండవమండునాథుండు తనవిద్యగురు వగుభట్టా చార్యులవారిం జూచి యీకవి రచించినపద్యము నాలించితిరే? అనిన నప్పండితాఖం డలుండు నప్పద్యంబు హృద్యంబుగా నుండుటకు చోద్యం బంది యోమంత్రీకుమారం! నీవును సమస్తకాస్త్రాలంకార విజ్ఞానభాసురుండవు. రసకాగ్రసరుండవు. దావరాధ్య యుండవలె తాయనమంత్రిభాస్కరుని నందనుండవు. నన్నడుగం బనియేమి? పద్య మెఱుంగినకవికి బహుమానం బిచ్చుట కీర్తి యని మీతండ్రి బిరుదుచేత వహించి నిగం తరదానపినోదకాలి యయ్యె నిదియునుం గాక,

గీ. ఈవి యడకయున్న పీఠెనపద్యమే, ప్రభువువారియల్లుపాడునేయు

కౌషధంబు పథ్యమలనడ కుండిన, మృత్యు నగుచు రోగిమింగుకరణి.

క. పద్యముచెప్పినసుకవికి, హృద్యముగా నీయనట్టిహీనాత్ముని నా

పద్యము పామై కటచును, ప్రద్యోతితకీర్తికాండభాస్కరుకొండ్రా!

గీ. పడుచు నడినవానిపద్య మిచ్చినవాని, కడుపు కిడినవానినడుపవలయు

నడుపలేనివానినయవిదు లెందురా?, భువిని భాస్కరేంద్రుఁపుత్ర ! కొండ

క్కు నీరిపించుట వంచించుటకుఁ గాదు. రెండవకడియంబునుం గూడ నొసంగి సవాస్త్ర
సింఘటకుగానఁ గయికొమ్మని యిచ్చి యిట్టి నన్ను దూషించుట పాడియే? అనవక్కా
విడమ మాడుపాదంబు లిట్లుని రచియించె.

“ గండా మొండిశిఖఁడిబండలకు లెక్కల్ సేయఁ బెక్కుల్ సుమీ |
చందారా తివలాటపీఠహనచంచలజ్వేత్రయా త్రాళస

తక్కిండా! రాయనిమంత్రిభాస్కరునికొఁడా! దండనాథాగ్రణీ!
అని స్తుతియించి బహుమానంబు లంది దీవించి చనియెనట. ఇటు కొండమంత్రి
యొ బహుకాలంబు సత్కీర్తి పెడసెను.

ఇది రెండవమంత్రియగు రాయనిమంత్రిభాస్కరుని కుమారుం డగుకొండనదండ
నాథునిచరిత్రము ముగిసెను.

మూడవమంత్రి.

రాయనిభాస్కరమంత్రి మనుమం డగు

రామలింగభాస్కరునిచరిత్రము.

1. రామలింగభాస్కరుని గీర్తిపదనఁ జెప్పెత్తఁజొ, ఘనరామలింగభాస్కరుఁ డొకఁడు॥

ఇతఁడు భార్యచని యనంతరకాలంబున పిన్న పాట నుండియు పెత్తనగురుగఁ
బ్రెక్కె ముద్రిపెత్తనయొకరి నెరిపింపసెను. ఇటు లుండ నొక నాఁడు మాగధకులసంఘ
భవనం నొకయమానులను కృష్ణమరాజును కపిందుర్నిండు విఠకొ డగుం జని భాస్కరు
యొద్దొ గాం ముకుటచే కనీయవత్త్రంబు తెన్నేని పెక్కునిధంబులం చేర్కొనునా
త తద్వారాత్ర లనేకంబు కత్తిదేశంబునను జని యతండు న తిందుట విని యామహామ
హామహామి నాత కీర్తనలంబున మున్న జరిచినవారిలో కపుమన్న వారిలో నున్న
ముల కవిగానము. కాన నీవలన వామహాస్మని చరిత్రంబు విని కృతార్థుల మయితి ను
ని వాని యిట్టి యొకపద్యంబు రచియించెను

2. సవాజుశంకయొత్తులు కు శ్చజాతులు గూడలెరోదయహర్భా

మహిమలు గోత్రవిద్విషద * మాల్యంబు రాత్రిచ రానుకూలధీ

సహింబు మందెత్తెనులు * సర్వసమానులు రాజనేపక

గృహంబు గాననయ్యె మన * రాయనిభాస్కరు డస్తమించినతా.

అని యాపద్యముఁజేసి తదీయ పాత్రుండగు రామలింగమంత్రి కీక్షించి యిట్టిని పద్యం బొకటి పఠియించెను.

“ క. రాయని బాచనితోడనె | పోయెఁగదా కీర్తికాంత ” అని భట్టు చదివినవిని రామలింగమంత్రి పోదన భట్టేదియన నిదిగో | అనిరత్నఖండితంబగుపూర్వము భాస్కరుఁడు సంధ్యాఁదన మొనర్చుకొను బంగారపుటరవాణఁబొసంగ గయికొనియటుల పఠియించెను.

“ ఆయనమనుషుఁడ నని నిను | పోయదురా | రామలింగ, భాస్కరమంత్రి | అని మఱక నప్పద్యంబు సంపూర్ణంబయ్యెను.

క. రాయని బాచనితోడనె | పోయెఁగదా కీర్తికాంత, పోదే దిదిగో |

ఆయనమనుషుఁడ నని నిను | పోయదురా | రామలింగ & భాస్కరమంత్రి.

అని కొనియాడి మరియనుం జెప్పిన పద్యము.

శీ. కడఁగి మేఘుం దేక & కాలంబుననెగాని, కొమరొప్పు నేవేళ & గరియగలదె?

కల్పభూరుహమొక్క & కాలంబుననెగాని, గరిమ నేవేళ & గాయఁగలదె ?

కామభేనువునేక & కాలంబుననెగాని, పెంపొంద నేవేళ & విడుకఁగలదె?

కమలారి తానొక్క & కాలంబుననెగాని, దేవేళ నమ్మతంబు & విడుకఁగలదె?

పలుచనైకాక నామల & పాటులేక, వట్టుచెందక చిల్లక & ఎంకలొక

అనునం బద్ధులకొసంగఁదొర | భువిని, మనసుననాటించి రామలింగమంత్రిచిత్త.

ఇటులనాటించి భట్టు విడిమట్టుకను జని నతనికికా క్షయంబున నాటివిహారి డవీటి మర్గమేలు మేలుగణంబులుగల యలభేమాశ్రిష్టి సుకుంఠల కొమరికెచ్చి న్నయ రాజ్యాధిపత్యంబున కెల్ల స్వతంత్రాధికారం బొందిన కరుణుడు రాకకు ముందు భువున కఖండైశ్వర్యయశస్సప్సరల కొరలను ప్రభునితోత్పాదా క్తలగు వీరు రూపాయంబులును ననపాయంబుగఁ గాలాపరణంబుగ నవపుడు బద్ధుల చిత్ర భూషణ తా గణసూక్ష్మతాది మనోరంజనంజై దానవిష్ణుండఁ దిసియెభిష్టించుచును.

ఇది మూడవ మంత్రియగు రామలింగభాస్కరమంత్రి చరిత్రము ముగించెను.

నాలుగవ మంత్రియగు

గోపరాజు రామప్రధాని చరిత్రము.

శీ. గణకనిర్వాహంబు & కల్పించెనూరూర, మహి గోపరాజు నా & మప్రధాని

ఈ మంత్రిలోక పరమేశ్వరుండివుడు చెప్పుచున్న కృష్ణదేవరాయలకంటె పూ

ద్వంద్వ గజపతి సంతతిసంభవించున గణపతియను క్షితిపతికి సమాత్యసత్తముండు
 యి యతని సామాజ్యం బఖండభాగం భూమండల సముద్బంధంబుగఁ బాలింపుమిండి
 మొకనాడొక విప్రుని వనగృహంబునకు బ్రాశ్మణాథంబునకు నామంత్రణంబుచేసెన
 నావిప్రుండీయ్యుకొని తాను చారిద్ర్య పీడితుండగుటజేసి యవలంబించిన కృషివ్యాపా
 రంబు గలవాఁడుగావఁ దద్దామోక్షకారియగు నొక యగపాలి కరణము పన్నయాకతా
 సంకు మని చేయు విష్ణుంధంబుచే ద్రవ్యహాసంబునఁ దవాజ్ఞాబద్ధుండై యతనిరచ్చసావ
 డియొద్దఁ బడియుండెను. అట్టియెడ మంత్రిసార్వభౌముండగు రామప్రధాని యావి
 ప్రుని స్నానార్థము తెలుపందలవాకలం బనుప వాకావిపు) నామంత్రణంబుసేయ
 నాబ్రాహ్మణం చాకంసాలిం జూచి యోయి! యాకలు రేపుచెల్లించెదను. మంత్రం
 దుక్రింజూ నా తప కలుషహాసంబును. నేను భుజించినంగాని తక్కినవిప్రులంబా
 నాను నేటియ నుపయోగంబు లేదు. బ్రాహ్మణతరయంబుగాఁ గలచెను. అనుమూరితరీ
 యం బాణంబు బిడ్డ. నీవిడ్డకలయో రేపు చెల్లెంప నయితి కని దండించి యామే
 దకంబుగాఁ గయింకొందు. బడియిహాస్థంబుల సంగీకరింపుము. కిత్తకార్యభంగంబు చే
 యెదల నేరకా ప్రసంగింపవలె. తాతన నేనగుమతిం గయికొందు నరన సత్కరిసాహా
 విత్వార్థంబున బ్రాహ్మణం కీక్షింది బ్రాహ్మణాథంబు గ్రీహ్మణాథంబు నడించు
 సత్కారం కీక్షింపంబున నయలలల బురుహాక లీనేరనివాడవు రేపు ఎండనంబుతోడ
 నొక విష్ణుతం దెట్టకాళువు? కాలుద? వేసెను గయికొనక దీపును నిద్దు వినితి
 లే నంతం బుద్ధాకాళువు? వాల్కా నేలే బహువ్రతగంబులు జూచి నీహాక లొననిని
 మడియం బను మగ తక్కునధిష్ఠంబులు చేయించు నొక్కమేల్చుభిటునిం జూచి ధనం
 బుధంబక వాడయితిమి నినుమించి తా నొక జంబుననం బడియెను. బుద్ధాత్మంబు
 కిత లొనడి నట్టిం బిత్తులత పంతాకాంతసత్కారంబునై బయిడి జూరనిం బిలువ
 కన్యకావారి కీక్షింపి బహుప్రసంగం బాధులమడి నునత్తిరేఖయి కలంగించిన నాతం
 దిట్లు చిరతా డె. బుద్ధాత్మ విష్ణు భూభ్యోగంబు కిట్టిసేయల కుండుబంగదా! ఇట్టిదుర
 బద్ధ వాల్కాత్మచేయ. విత్తగ్రం యుగేనే. బుద్ధావారి విత్తసంబును నేదిబ్రాహ్మణంబు
 భక్తియం దేనబులంబుగంబును దాచినాడుకత పట్టణంబును కుండులం బుద్ధులంబు
 లచే కృపాకరించు దుండులంబుగా అయిదు గడబులంబు ముగ్గు మీక కంకొనపాటి
 యా నాళివాకడకుం బోయి మేమాహాక లిచ్చెద మనియు నాబ్రాహ్మణంబు నిడువు
 మనియుం చెప్పి మోడిదే బోడ్కొని రండన వాక లేగి యాకృతాంతంబు చెలుష
 వాఁడు బ్రహ్మయాజ్ఞయటగాని యాక లొనంగక యీదిప్రసం బోసే ననియును, తన
 కంతయననరం బున్న ముందు యాక లొనంగి విప్రునిం విలిపించుకొనవచ్చు నన నా

వార్తవారేగి మంత్రీపరున కఠింగింప నాహా! ఎంతముష్కరుండు? వీని నీ యుద్యోగంబునుండి తొలగించజేయవలయు. కానిండు. అరూకల మనభాండాగారంబులొని విం గొనిపోయి యావిపుని గొనిరం దాపిమ్మటం జూత మని యాద్విజు రావించి పితృకార్యంబు నిర్వర్తించుకొని యగసాలి కరిణీకంబులం దొలంగించి బ్రాహ్మణుల కయ్యధికారంబు తిప్పిపర దలంచి తద్విషయంబులకు శాసనపత్రిక లనేకంబులు విభించి తదాలోచనాయత్తచితుండయి యుండ నొకనాడు దైన్యముభోదీపితంబగు రాంగల నూర్యోపరాగవృత్తాంతంబు నాలించి తద్దేశవాస్తవ్యులకు ధరామరుల నెల్లరావించి యాగ్రహణసమయంబున మనగణపతి దేవరాజేంద్రుండొసంగుగోభూసువర్ణాదిమహాజానంబులం దెవ్వరి కేదియిష్టంబగు శాధనంబు వానికేనిచ్చెన దత్సమయంబున మీరలెవ్వరవ్వసుమతీపతికి చృష్టోచరులు కావలదు. అని నియమించి నారిచే ననేక ప్రమాణంబులం బడసి తానును వారికిం దగువారికిం దగునమ్మిక తొలంగి యుండునంత నయ్యుపరాగం బేతేర స్నానార్థంబు ముత్రియు ధరణిశ్శరుండును సదీతీరంబునకుం జని స్నానంబు సేయగమకించునెడ వచ్చోట నొకరుం డయుం బ్రాహ్మణుం డుండమింకే నీ రాజు మంత్రీంజూచి ఇదియేమి? బ్రాహ్మణుం డొక్కఁడం దియునొక్కడఁ గానం బడఁడక్క జంబుగా నున్న దన దేవా! శత్రుజేతయని పేరకాని మఱియొకండు శాసరాండు. పుణ్యసమయం బతికమిందుమండ. నందొక్కరిం చెప్పెన. స్నానం బొనర్చుమనిన రాజతనిం జూచి నేనీసమయంబున గానం బిచ్చెన. నీవు నియోగి ఎగుటంజేసి బహుమానార్హుండవేకాని దానార్హుండవు కావనిన సత్కృతీశ్శరుండు శబిసార్వభౌముండునుగావున నప్పడ రచియించి చదివినపద్యము.

ఉ. మానసునుండు బ్రహ్మకులఁమందేసమూర్తి సహోపకారి ను

ద్దానదురన్నముల్ గొనఁబొలఁతట్వండు స్వామిమూర్తిక కార్యముల్

దీనులఁ బ్రోచు బాంధవవిఁ గడఁపఁడు దయఁము వేడఁబూనఁడి

పూనినభక్తతోడుత నిఁ డయోగి కి నుగిసఁజూత మప్పజే?

అనుపద్యముం జదివి నియోగి దానార్హుండఁ గాఁడన యేకాస్త్రాబు పక్కాజించె? చెప్ప మన నారాజు నిరుత్తరుండయి కొంగొక చింతించి నియోగికి దానమివచ్చుంగాని నాచెంత సంతతంబును లెక్క వారినిగానఁగ జనుటంజేసి దానార్హుండవు కావనిన రామన్న మఱిల జెప్పినపద్యము.

ఉ. వ్రాముట దోసమా? మృతి యెట్లదీసమా? సుతదారరక్షణ

పాయముకై నియోగి నయి యెట్టిపనేని యెనర్చి నంత నే

పాయునె వంశకీలములు? యాగుగ మున్నలచిత్రగుప్తులున్

వ్రాయరె యెల్లలోకముల ♦ వారలు చేసినపుణ్యపాపముల్.

అను నీపద్యము జదివిన రాజు నిర్వచనముడై కొంతతడవుండి వ్రాయువాడే
వయిన నీపద్యముగాని కవి వసుటచే బహుమానార్హుండవు గాని దానార్హుండవుగావనిన
మరల రానుప్రధాని రచించినపద్యము.

చ. కవి కమలాసనుడు త్రిజ ♦ గర్వతియైన పినాకపాణియున్

గవియె తలంపఁగాఁ గవులు ♦ గారె పరాశరబాదరాయణుల్

కవికృతపుస్తకగ్రహణ ♦ గర్వితు లప్పులు పూజ నొందఁగా

కవులట? దానపాత్రములు ♦ గారట? యిట్టివెపో విచిత్రముల్!

అని యీపద్యము జదివి మహారాజా! నీ విచ్చుదానంబిపుడు పరిగ్రహించెద,
క్షేత్రంబు సరిక్షించి పేజులక్షేపంబును పాత్రంబు సరిక్షించి దానంబును గావించిన
విహార పౌఖ్యంబులు గలుగు నని పండితోత్తములు వచింప వినియుంటివేగదా! నీవొ
నర్చుదానంబుఁ కేసు పాత్రుండ. నేనును వేదవేదాంగవేత్తను. కావున నవిశ్యంబు దా
నం బిమ్ము. పరిగ్రహించెద నన మంత్రిని జూచి రాజు మంత్రి! నీ పేమి కోరెదవో
యిట్టిసమయంబున దాని నొసంగ తుడిస రాజధర్మంబుగా దిచ్చినఁ బుచ్చుకొని న
న్నేమిచేసెదో యని మదీయచిత్తంబు సంశయాయత్తంబగుచున్నదనిన మంత్రిండుం
డు మహారాజసార్వభౌమా! స్వామిదోహం బొనర్చునట్టి మంత్రి పంచమహాపాతకం
బు లొనర్చినం గలుగు నరకంబులు బడు. నేనట్టిద్రోహినిగా ననుట దేవరదివ్యచిత్తం
బునకు విశదంబే యయినను నేవయినం బ్రమాణం బొనర్చెద నమ్ము మని త్రిమూ
ర్త్యత్మక మగు సూర్యనారాయణపరబ్రహ్మంబు సాక్షిగాఁ ద్రిలోకపావనియగు గంగ
సమీపంబున నవృతం బాడుదునే? నమ్ముమని రాజునకభయప్రదంబులగు ప్రమాణంబు
లావరించి తననంతకంట సంకల్పంబు చేయించి యారాజును సుస్నానం గావించిన న
తఁ డేమికోరెద వడుగు మిచ్చెద ననిన నోమహారాజచంద్రా! నీప్రభుత్వకారణంబు
లగుశాసనముద్రాంకంబుల వాసరత్రయంబు నాశొసంగి మదీయచిత్తానుకూలంబుగా
నడుపు మనిన వల్లెయని రాజటు లొనరించె. పిదప సారామమంత్రి యభిండభూమండ
లస్వతంత్రాధికారియై తత్తద్దేశగ్రామవాసులగు గణకోత్తముల రావించి యాటువే
ల శాసనపత్రికల నొసంగె నపుడు వారల కతిశుభసూచకంబు లగు నిజనీతిధర్మంబు
లిట్లుపడేకించె.

క. అధికార మబ్బినప్పుడు, బుధులు ప్రమాదించి వీడె ♦ పురుషోత్తముడం

చధికంబుగఁ గొనియాడెడు, విధమున వర్తింపఁదరమె ♦ వేల్పులకైనక.

మ. విధిసంకల్పముచే నొకానొకఁడు తా ♦ విశ్వంబు పాలించుచో

బధిరం బెక్కువ చూపుతక్కువ సదాభాషలో దురుత్తుల్ మనో;
వ్యధతో మత్తతోడ దుర్వ్యసన దు • ర్వాపారతక్ జెందు న
య్యధికారాంతమునందుఁ జూడవలదా • యాయయ్య సౌభాగ్యముల్.

క. ఉద్యోగ మొదలైనప్పుడు, సద్యోమద మొదలి పూర్వ • సరసతలుదుగున్
విద్యానంతున కైనను, విద్యాహీనునకు వేరె • వివరంబేలా?

ఉ. పండితులుం గవీందులును • పంథులు మాగధు లర్థు లాశ్రతుల్
నిండినవేడ్కతోడఁ గడు • నేర్పున సత్కృతి నేయకున్న వా
లొండొకవేళఁ గోపమున • నుగ్రమతిన్ శపించిరేని యు
ద్దండతఁ దిట్టిరేని ఘన • దైన్యము నొందరె యెంతవారలున్.
భగవంతుఁడును బ్రాహ్మణోత్తముల నశికులుగా వచియించె.

శ్లో॥ దైవాధీనంజగత్సర్వం, మంత్రాధీనంజుదైవతం
తస్మంత్రంబ్రాహ్మణాధీనం, బ్రాహ్మణోమమజేవతా.

అని యుండెను. మఱియును భీమకవిప్రముఖు లాగ్రహించి శపించినపద్యములు.

ఉ. వేములవాడభీము నొక • నెట్టిగఁ జూచి కలింగంగుండీ
జామునఁ గాదు రేపు కడు • సందడి తీటినవెన్క రమ్మనెన్
మోమలుచూడఁగాఁ దగదు • ముప్పదిరెండుచి నాఁమీదఁటన్
జాము తదర్థమం దతని • సంపద శత్రులపాలుగావుతన్
బంగారుకామయ్యం దిట్టినపద్యము.

క. అంగజసంహారుండగు, సంగరభీముండు పశ్చయ • సమయోగుండై
యింగలపుకంటఁ జూచిన, బంగరుకామయ్యమేరు • భిన్నం బయ్యెన్.

అని యిరీతిగా కవి తిట్టిన నిటు లయ్యెంగాన నిహంబున నపయశంబును పరం
బున నరకావాసంబును కలుగునుగావున నట్టివారిం బూజింపవలయు నని యెన్నేని
యా/బతుల కుపదేశించి కరిణీకంబు లొసంగి తనకీర్తి ప్రకాశింపఁ జేసెనట.

శ్లో. శ్రీమాన్ గణపతిర్భూషో, గణపశ్యన్వయోద్భవః
గోపరాజాన్వయామాత్యో, రామాఖ్యోగణకాగ్నిజః
గణకానాంహితార్థాయ, సద్యశస్థాపనాయచ
గోత్రశాస్త్రాంశేందూనాం, సంఖ్యాయాంశాలివాహనే
రక్తాక్షుద్భేభాద్రపదే, శనివారేర్యమగ్నిహే
గ్రామస్థావరవృత్తీనాం, సాక్షిగన్ధర్వదేవతాః

అనిస్థాపించిన నారామమంత్రిందునిం గని స్వకీయకవియగు పండితుండు

మొగతాటిపంకటరాజు చెప్పినపద్యములు.

సీ. తనకీర్తియాచంద్ర • తారారార్కముగమంత్ర, కులులకుఁ గరణిక • ముల నొసంగె
వతిధిసంతర్పణ • మనుదినంబు నొనర్చి, భ్యాతిగా హరిహర • ప్రితిచేసె
వర్ణశ్రమాచార • నిష్ణయంబులనెల్ల, వేదోక్తరీతిగా • వెలయఁజేసె
ఘనవిశ్రవందినా • గధకవీంద్రుల నెల్ల, నగ్రహారము లిచ్చి • యాదరించె

నతఁడుశ్రీగోపరాజాన్వ • యాత్మిచెందుకై, డనఁగ విలసిల్లెఁదనసాటి • ఘనులుపోగడ
మంత్రితేవేంద్రుఁ డనఁగ స్వ • తంత్రలీల, మంత్రకులహేళి రామయా • మాత్యమాలి.

సీ. వీఁడెహి దుష్టాది • వీరమంత్రికతోర, భూధరంబులకు దం • భోళిధార
వీఁడెహి కవిరాజ • గాఢదార్పిత్యాంధ, కారంబు లణఁగించు • కమలహితుఁడు
వీఁడెహి బహునీతి • విద్యానిరూఢిచే, సురగురు గెల్చిన • శుభకరుండు
వీఁడెహి చతురబ్ధి • వేష్టితావనిఁ గల్గు, బహుమంత్రీకులసార్వ • భౌమమూర్తి
ఈతఁడే సర్వదేవతా • ప్రీతికరుఁడు; ఈతఁడే గోపరాట్కుల • శీతభానుఁ
డని కవీంద్రులు వొగడంగ • నతిశయిల్లె, మంత్రజంభారి రామయా • మాత్యకారి.

ఇటు లాటవేజుననులకు కరిణీకంబులు కల్పించె నదిమొదలు వైదికంబును ని
యోగంబు ననుభవించుటలై గాన్పించుటయ కాని కాఖ్యాభేదం బించుననియు లేక
యటనున్నే కరీతిగా నుండెంటు. ఈమహానుభావుండు సమస్త సుజనాగ్రగణ్యుండ
యి కీర్తి యాచంద్ర తారార్కంబుగాఁ బ్రసరింపఁజేసెను. ఇది నాలుగవమంత్రీ య
గురానుప్రధానచరిత్రము ముగిసెను.

కరణము మల్లమంత్రీ చరిత్రము.

సీ. దుష్టవియ్యక శత్రు • వర్ధంబుతోఁబోరె, బెల్లుగాఁగరణము • మల్లమంత్రీ

ఈయన రామగిరిచుర్ధంబున నొకగడిమన్న కొటకధికారి యగు సాళువ చెంచు
భూపాలుఁ డనెడు రాజసింహునిమంత్రీ. ఆరాజసింహుఁడు మోక్షప్రదంబు లగుసప్త
పట్టణంబుల యాత్రలు సలుప నేసినెడ నీ కరణముమల్లమంత్రీకి సర్వస్వశంత్రాధి
కారం బొసంగి చుండె నది విని యిది సమయం బని శత్రురాజన్యుల నేకు లాదుర్గం
తాకమింపఁ దలంచు నుట్టడం గావించి శక్తిత్రయచతురుపాయపంచాంగషాడ్గుణ్య
వైపుణ్యగంభ్యం గల సుచివాగ్రగణ్యుఁడు దోర్మండలాగ్రంబున నఖండంబుగా భం
డనం బొనర్చుచువైరికొండంబులయందండవేచండహయకాండపదాతిమండలరథప్రకాం
డంబులతోఁ జెంచుచెంచుగా ఖండించి విజయలక్ష్మీసమేతుండై యధికసత్కీర్తిశం
తుం డయి ప్రబలుచుండునెడ యాత్రానమాప్తి గావించుకొని యాగోత్రాకాంతుం

జేతెంచి తద్వత్తాంతంబంతయు విని యత్యంతసంతోషాన్యుతకరుణాక్రాంతస్వాంతుం
డై యామంత్రియగుని నాలింగనాదిబహుబహుకారంబులచే శంఖఘ్నం గావించియనే
శాగ్రహారాదు లాసంగె నయ్యెడ నతని యాస్థానకవియగు మాగధవింశజుడేనుగుదా
టి సుబ్బరాజు స్తుతియించిన పద్యము.

క. గంటము ఖడ్గముతోడుత, వంటిన బంగదీన్పవలయుఁ నవసరమైనకా

గంటము శంతముకొఱకా? కంటకరిపుహృదయభల్లఁ కరణముమల్లా!

క. ఎంచిపఁజనదు మంత్రికి, వచ్చించినఁ గీర్తిగలదె ధనుమతిలోనకా

బెంచవిసిన శోయనునా, కం చెవిసిన మారుగాక ధ కరణముమల్లా!

క. కరణము గ్రామాభరణము, కరణము తమఁకవారి ధ కాభరణంబా

కరణము నృపునపకరణము, కరణముకులవార్ధిచంద్రఁ ధ కరణముమల్లా!

అనియనేకవిధముల నుతియించె నామల్లమంత్రియు నఖండకీర్తిమంతుండైనాఁ
గభోగంబు లుభవించుచుండె ఇది యయిదనమంత్రి యగు కరణముమల్లమంత్రి చరిత్ర
ము చుగిసెను.

బండ్లారు కేతన్న మంత్రీచరిత్రము

నీ. ఆత్మీయతపముచే ధ నర్థినాలుకమడ్డు, కేడించె బండ్లారు ధ కేతనమంత్రి

• బండ్లారుకేతన్న యను నొకమంత్రికరుం డాయల సభలో వ్యాఘ్రాహరితుడై
గా నుండి యొకబట్టును పెంచి విద్యాధికునిం జేసి పోషించుచుండెను. అనందికులుం
డగు రామరాజు బండ్లారు కేతనమంత్రిని తప్ప నితరరాజులకు మంత్రిలను గూడ క
యివారంబుచేసి నుతింప నని ప్రతన గావించి సంచరించుచుండెను. అట్టియొడ ననేక
పర్యాయంబులు కృష్ణరాయలును తన్మంత్రియగు నప్పరుసూ గాంచి కయివారం బొన
ర్చుకుండుటచే నారాజవరుం డాసంగతి గ్రహించి మంత్రిగాంచి ఇది యేమి అట్టి
భట్టులు కయివారం బొనర్చు కుండుట వింతగా నున్నది. నీవిట్టి విచారం దెన్నులైనా
గంటివే? అని యీభట్టెవనియాస్థానంబున నుండువాడో? అని యడిచి రాతనిట్లు
త్తాంతం బంతయుండెలిసికొని యాబండ్లారు కేతన్న నదిటికిం బిలిపించి నీభట్టునన్ను
గని కయివారం బొనర్పడయ్యె నట్టిమరభిమానం బితనియంచె కంటిని. ఇతరులందుం
గాన మని యడిగిన నాకేతనమంత్రి యతనిస్వభావం బట్టిది. కాని గర్హము కాదనివి
న్నవించిన రాజాభట్టును జూచి కయివారం బొనర్చెదవా? లేదా? అని యడుగనా
భట్టు బండ్లారు కేతన మంత్రిని నుతించిననానోట నితరు లెటుండెటివా కయినను నే
నుతింప నని ఖండితముగా నాడిన నాగ్రహించి నీవు ననుఁ బొగడ కుండి నీనోచి
లో నుండుకునీసపుమడ్డు పోయించెద ననిన మడ్డు పోయించినను నేనతనిపద్యమే చది

వెదను గాని యితరుల నుతింపనని పలికిన రాజప్పడే నీసము కాపించి యాతని నోటఁ బోయించు నెడ నాబట్టుతన యిచ్చదెఱుమగు శ్రీరామచంద్రుని వృద్ధయార విందంబున నిడిబండ్లారు కేతనను నుతించి నాలుకచే మడ్డుపట్టిన పద్యము.

ఉ. అలములోన నోడవికి ♦ నన్యవహుటులదిక్కు వోమికిన్

మేలిమికైనఁ జొక్కమికి ♦ మెచ్చినచో వృధగామికిన్ మహీ

పాలితకీర్తిలోఁబడగు ♦ బండరు కేతన నీతిపాటికిన్

నాలుక మడ్డు పట్టెద మ ♦ సంబున రాముని నిల్పి వేడుకన్.

అని కాగిని నీసపుమడ్డు నోటఁ బట్ట నదికీతలాపై యమృతోపమానం బయ్యె అదిచూచి రాజు వెఱుగుపడి అయ్యో! నీకిట్టి యపాయంబు కాపించి నీమహత్త్వం బెఱుంగక మాధత్వంబున నెటుల నడిపితని. నాయపరాధంబు సహించి యనుగ్రహంబు చే న్నాశీర్వాదంపు మునియు నిది యనుపమముక గాని చర్మమాంస నిష్ఠితకంతంబుగాదు. ఇట్టి మహిమ నెచ్చటం గనుటయు, వినుటయు గూడ లెదనియు, భట్టును బహు విధం బులఁ గొనియాడి బండరు కేతనమంత్రం జూచి నీకవియును నీవును నన్నుంగరుణింపుఁ డనిన నామంత్ర యాజ్ఞాపించిని దానంగయుకొని యాసుకవి దీవించి యథా సుఖంబు చ నుండెను. కేతనమంత్రీంద్రునిండును ర జచంద్రునిచే మునఁపటికంటె నధికంబుగాఁ గారవింపఁబడుచు విశేష విఖ్యాతిం గాంచెను. ఇదియే అవమంత్రీ యగు బండారు కేతనమంత్రీ చరిత్రము ముగిసెను.

ఏడవమంత్రయు మంత్రీభాస్కరుని మామయు నగు

నేదమయాజి చరిత్రము.

సీ. కవి పాముచేఁ బావఁ ♦ గను నాయువాతని, కైయిచ్చెనేద మ ♦ యాజిఘనుఁడు॥

ఈనేదమయాజి యనుపధానశేఖరుండు బెల్లముకొండ యనుదుర్గమున కేగి నం దికులుం డగు మొగతాటి రామభద్రరాజసుకవి యానేదమ యాజిషయి నొక కృతి రచియించుకొనియఁ బెల్లముకొండ యనుదుర్గములాని కరుగునంతకు పాయంకాల మగు టచే నీరాత్రియిక్కడ నిసియించి రేపటియందుంబున నాఘనుదిర్భవంబు గావించు వనుకొని గ్రామాంతంబున నున్న శ్రీమదాంజనేయస్వామి వారి యాలయంబున నిద్రించిన నాటి నిశీధసమయంబున నొకకూరసర్పం బతనిం గఱచి పంచత్వంబు నొందిరి చెను. తత్త్పాతఃకాలంబునం దాదేవతాపరిచారకుం దావార్తనేదమయాజి కెఱింగిరి.

చిన నామంత్ర పరమేశ్వరుండు విషాదాకులస్వాంతుండై యచ్చటికే యాతనింజూ
చి యతని పరిచారకులతో మీరెవ్వరిచటి కరుదెంచుట కేమికారణంబని యడిగిన వా
ర లయ్యా! మేము కీర్తింగొనియాడెడి భట్టుకులులము మమ్ముం బోషించుచున్న యీక
వి మీపయి నొక్క పద్యంబు రచించి మీదర్శన మొనర్చి మీయనుగ్రహంబున సం
ప్రాప్తం బగు ద్రవ్యముం గొని మమ్మును తన కుటుంబమును పోషింపం దలంచి యచ్చ
టి కరుదెంచి పాముచేఁ గఱవంబడి కాలధర్మంబు నొందె నని వార లత్యంత చింతతో
విచారించుచు విన్నవించిన వారల నూడడించి తనయిష్టదైవం బగు వాయునందనుంజూ
చి ప్రార్థించి తద్వరప్రసాది యగుటచే నావేళ నుపలక్షించి స్వామీ! లోకంబున న
పకీర్తకంఠె మరణం బతిశుభం బని యార్యు లెన్నుదురు. నన్నాశ్రయించి సంపద
లందఁగోరి యీకవి యచ్చటి కేతెంచి పండిత్యంబుఁగాంచె నట్టియపకీర్తి నొందుటకం
ఠె నితనితోగూడ నేయమం బరలోకంబున కేగినం బరమశుభం బగు నని తద్దేవతాద
గణసమీపమునం దా నొకగండకత్తెనం దిగిరించుకొన నూహించిన వెత్తున తనయుం
డతనిదైర్య సాహసానుగ్రహపహోపకారాదునాంబుల కత్మాశ్చర్య మంది తన కతఁడతి
ప్రియభక్తుండుగానఁ బ్రసన్నుడయి యోమవ్రతవర్ధా! నీవిట్టి దారుణకృత్యంబు స
లుపుట కేమిపని? కాలంబునమహాదే. ఇట్టి పని కీవీకరణకార్యం బొనరించుట యుచి
తంబుకాదు. నీ కేబది వత్సరము లాయువు కల దిప్పుడేల నీపని యవలంబించెద వనిన
నాస్వామిని స్తుతియించి దేవా! నీవు నాయుం దనుగ్రహించి నా యాయువులో సగ
మీతని కిచ్చి రక్షింపు మని సవినయంబుగా వేడిన నతనికారుణ్యంబునకు మెచ్చియా
కవిని సంజీవితుం జేసి యయ్యాంజనేయమూర్తి యంతర్హతుండయ్యె. వాకవినిదిగించి
లేచినటుల దిగ్గనలేచి చాలవృద్ధిక్లెనని యీవలాలం జూచునెడ నతని పరిచారకు
లానేడమయాజి చేసినవృత్తాంతంబు విన్నవించిన భట్టు విని యద్భుత చిత్తుండయి క
యివారం బొనర్చి స్తుతియించిన పద్యము.

ఉ. మీఁదనెలుంగు ఘోషశక్తి ♦ మేఁకళంకముఁ గన్న, క్రిందట
రోమిచునున్న శేషఫణి ♦ రోమలఁగప్పు, సుధాపయోధలో
నీఁడెడుకృష్ణుఁగప్పు, పర ♦ మేశ్వరుకంతముఁగప్పు, కప్పి మా
నేడమయాజికిర్తి కల ♦ నీలైను దిక్కులెల్లకట్టిలుచున్.

అనినుతించిన నతని కనేక సత్కృతి లొనర్చి దిగి తవిశ్రాంత కీర్తి కాంతుండ
యి సుఖింబున నుండెను. ఇదియేడవమంత్రముగు నేడమయాజి చరిత్రము ముగిసెను.

ఎనిమిదవమంత్రి యగునాదెళ్ల యయ్యనమంత్రిచరిత్రము.

సీ. పేటాటునునియల ♦ వినుతులఁ జెందాడె, నాజిలో నాదెళ్ల ♦ యయ్యలయ్య॥

ఈమంత్రికంఠీరవుం డలవేనారెడ్డియొద్ద దండనాయకుఁడు. ఇతనియేలిక యగు నారెడ్డికడకు కృష్ణదేవరాయ తొకజాబువ్రాసెను. అది యేమనిన, రెడ్డిని పంచిపెడలంచి చదువుకొనినయెద్దు, సంసారివాగ్వ్యభిచారి, లాజెపతినిత, మాఁసిదున్న అను నీ నాలుగువస్తువులు మీసంప్రాసములోఁగల వని వింటిమి గాన చూడవలయు నని యభిలషించెదము. అవస్తువు లతివేగంబునఁ బంపవలయునని వ్రాయించిన జాబుంగని తనమంత్రి యగు మామిడి సింగన్న నుం బిలిపించి ఇట్టిజాబు వ్రాయించుటకుఁ గారణం బేమి? మనతావున నీవస్తువులెటు లున్నవి? అని యాలోచించునెడ నీ యయ్యన్నమంత్రివరుఁడు మహీపరుం గని దేవర యజ్ఞ యొసంగిన నీనాలుగు వస్తువుల నారాయలసంస్థానంబునందే కాన్పించి వచ్చెదననిన ఎల్ల యని యాతండాజ్ఞయొసంగినం జని తిమ్మరుసుం గనిన నతిడితనిం గని నీ వెవ్వడ విచ్చటి కేల వచ్చితి వన నేను నియోగిని. మాయింటివేరు నాదెళ్లవారు. నాదేవయ్యపరాజు, మీరభిలవిద్యావికారదులు. మీయెడఁ గొన్ని విద్య లభ్యసింప నిట వచ్చితి ననిన నీ విదివఱకేమివిద్య లభ్యసించితి వని యడిగిన నయ్యా! యేఁబదియాలు దేశములనుంచి వచ్చిన యుత్తరములం జదివి వానికి జబాబులాయాభాషలతో వ్రాయఁగల ననిన నప్పరీక్షం గావించి సంతసించి యతనిచేతికి తనదస్త్ర మిచ్చి యింటిపెత్తన మతని యాధీనం బొసర్చి యతని రాయలసభకుఁ బోడ్కొని చనియె. తద్వృత్తాంతం బంతయు రాజున కెఱింగించిన నతఁడత్యంత కాతూహలంబున నీదస్త్రము దెచ్చునట్టి యధికారం బితనికి నిమ్మని నెఱవొసంగె. అట్లతఁడొనరించుకొకాకొకనాఁడు డిల్లిపాదుషా పంపిన పారశీక రాజ ముద్రాక్షరచిహ్నంబులుగల జాబు రాయలవా రీక్షించి యప్పా చదువు మనిన నాతఁడయ్యయ్యన్న చేతికిచ్చి చదివించి వానిని దాఁ గయుకొని తాను గూర్చుండెడితివాసీక్రింద నుంచుకొని ఇతరగోష్ఠిచే వెడ బయటి బసకుఁ జనియె. అది రాజవరుం దుపలక్షించి సభవారు లేచి వెడలిన పిమ్మట మఱిల నచటికిరి జని యాజాబుఁ గయుకొని యాయప్పయనున కింతగర్వ మేనిచ్చిన యధికారింబునఁగదాయఁ తల పంకించి వీసి కిరచ్చేదముఁ గావించి నేతొకమంత్రినుం చేయని తాను కేగవలయున కేగి శయనించె. ఈ యప్పాజీ గృహంబునకుం జనితన యంగీదేబులొక గుంపత్రీకల వీక్షించి యాజాబు లేకుండుటచే నత్యంత చింతాకులస్వాంధుడను తనగృహంబునఁ గల పశుపంజలోహాదివస్తువులు జాబితా వ్రాసి సుతుండు బాలుడగుటంజేసి తనభార్యను రావించి యాయయ్యన్నం జూపి యితఁడతిమతినుం

తండు; మనపుత్రునివలె నితఁడు మిమ్ముపోషించు; ఇతనియాజ్ఞలనుండి గృహకృత్యములు సలుపుఁడని నెలవొసంగి యయ్యన్నకు ఈచిన్నవాఁడు నీకుసోదరుఁ డీయిల్లాలు నీతల్లి; కావునఁ గాపాడు మేనేగెద ననిన నయ్యన్న స్వామి ! మీకెట్టి మనశ్శాంచల్యము కలుగుట కెద్దికారణంబనిన నాయప్పరుసును వానింగనుంగొని డిల్లీజాబు తివాసి క్రిందనుంచి మఱచితి నది రాజునకు దొరకు, దానమోసంబు సంభవించు ననిన నవ్వి యగ్నిప్రఁ డింతటిపనికేనా మీవంటి ప్రేర్యహేమాదుగ్రిలు చింతించుట, నేనాజాబు సృష్టించి మీకు మిక్కిలి మేలొనర్చెద నని యాయుత్తర మాయుత్తరక్షణమందేయించుకయు భేదంబులేకుండ ప్రాసీ యతనికిం జూపిన విశ్వసించి మిగుల సంతసించి యతం దుదియసమయంబున లేచి కాలాచితకృత్యంబులు నిర్వహించుకొని రాజదర్శనార్థంబు చేననుద్యుక్తుఁ డగువంతకుమున్న రాజు సభలోనికి వచ్చి యాగ్రహంబున తిమ్మయ్యను బిలిపించి యాజాబేది? యని యడిగిన నయ్యన్నా చెదువుమనియె. ఇదివఱకు తనచేతియ్యుత్తర మొకవకీలుచేతి కిచ్చి రా జాజాబు పరీక్షించు మని నియమించె. అందు తప్పు గలిగిన నూరకుండుము లేకున్న సరిసరి యని చెప్పు మని యాజ్ఞాపించి యతని నొకచోట నుంచి యాయప్పర్సుకడ నున్నయయ్యన్న నీక్షించి యేది నీజాబు చెదువుము వినియెద మని యాగ్రహంబునఁ జరికిన అయ్యన్న జాబు దీసి చదివిన రాయల వగీలాద్యంతంబుగా విని గరిగరి యని ఎక్కాణించి యోమహారాజ ! మాతృక పుత్రికనలె పుత్రిక మాతృకవలె నున్న దని విన్నవించిన రాజు తిమ్మయ్యని గాంచి యాయుత్తరంబెవ్వరు సృజించిరి? నిజంబు చెల్పవని శిరంబు ఖండించెద ననిన నీయయ్యపరాజు సృజించె నని యథార్థంబుగా మడివిన దస్కును మొహరు లేవీ చూపు మనిన శిల్లేశ్వరు మొహరు దస్కుతంబు సృజించిన తల్లెద్రుంబు రిని వెలచి లిఖింప నయిదీ. దేవిక నెలవొసంగిన ట్లొనర్చెద ననిన చూతి మెద్ది యని యథయం బొసంగిన నటుల గావించె అందులకు మిగుల విస్మయం బంది ఆప్పాశీని ప్రాణమానంబు లేతఁడు కాపాడె. ఇతఁడు నీశేమి గావలె నన మేనల్లునివరుస యగు నని చెల్ప నట్లేని నీకూఁడూ సతనికొసంగి పరిణయంబు నేయుమని రా జానతిచ్చిన తిమ్మర సట్లుగావించె. అపట్టణంబున తిమ్మయ్యగారి గృహసమీపంబున నొకవేశ్యపుత్రిక సౌందర్యాతిశయంబుచే మించియుండదాని నీయయ్యపరాజు చూచి కొక్కొకసాముదిక్కికాది నమ్ముతంబుగా పతివ్రతా లక్షణంబు లపలక్షించి దాని తనభోగినిగా నుంచ నిర్ణయించి యుండె. అట్టియెడ నావేశ్యరజస్వల యయిన, తనమాత తత్కులాచారపద్ధతిగా నెన్నఁచేని యొక్కధనశాలిచేఁగన్మైతికంబు గావించుట కూహించిన నాకల్య తల్లింగని అమ్మా! నే నయ్యపరాజు వరించితి, అతనికంటె నతరు నొల్ల నాతనిఁ బ్రార్థించి దోడితెన్నున నవ్వేశ్యమాత య

ట్లు గావించెనట! కతిపయవత్సరంబు లకైన కాలంబున తిమ్మయ్యకూడ నకు యుక్త
 వయస్సు పొందిన నేమేకంబు నేయం దలంచి యారాత్రి కేళిగృహంబున దంపతు
 ల శయనింపఁ జేయ నయ్యపరాజు తనభార్య కొప్పుచేతంబట్టి యొకదెబ్బ గొట్టిన న
 ట్లుమరి యతిసుకుమారికి వున నబ్బాధ కోర్వఁజాలక విలపించిన నేతెంచి తిమ్మయ్యకు
 తలుపుదీయుమని పిలువఁ దీయకున్న నారాతిరి రాయలసన్నిధి కేగి యాగ్రంథం బెఱి
 నించిన నతఁడాయయ్యపరాజు శిరచ్ఛేదంబు గావించుట డని యాజ్ఞాపింపఁ గింకరు ల
 ట్లొనర్పంబున యుడయకాలంబున నతని నూరేగింపఁజేయుచు రాజవీధిఁ జనుచుండ
 నన్వారతఁ యానించి వేళ్ళకవ్యకతుఁగల సునన్ద భూషణంబులతో పసపుఁ గుంకుమ
 యు సువాసిణుల కొనంగుచు సహగమనంబొనర్ప పరేతనిలయంబున నొకగుండంబు గం
 వుటింపఁజేసి యందు తరుపకరణంబులుంచి యయ్యపరాజుతోఁగూడ వెనువెంటం
 జనుచునధ్యస్థానంబుదరికిఁజేరె. అచట నాతలకురు లతని వేగ శకటా వరోహణంబు గా
 వించి నిలువంబెట్టిన నయ్యయ్యపరాజు వేళ్ళం గని నీ విచ్చటి కేల వచ్చితి వన నది
 దేవా! దేవతతోడ సహగమనం బొనర్ప వచ్చితి వనిన నీశమి వేళ్ళపుత్రిక క నేకులుం
 దరు, నీహయభిప్రాయం బుడుగుమనిన స్వామి! నామన నెఱిగి ఇట్లాడుట మీకుచి
 తమేనా? ఇత నన్నిట కరునవనంబు నలయుపకుడని మొక్కిన నతిముదముం
 ది యాభటులు గని యోతలవరులారా! మీరాజుతో నొకమాట చెప్పవలయు నేమిని
 న నే ననవేమారెడ్డిమృతి నగునాదేశ్యయ్యయ్యన్న యనువాడ మీంజు మారెడ్డికడను
 వాల్కవస్తువు లంపుమని వ్రాసె నని యచ్చట లే విచటనే కనబడిచి యే నేగెన నని
 మీరాజుతో విన్నవంపుడు మీరా తలగొట్టువారు? భేతశాంశజుండ నగుట యెఱు
 గలే యని యట్టహాసంబు నేసిన వారదరి బెదరి రాజనికటంబున కేగి గడ గడ వడం
 చు నన్వారతఁ దెలిపిన నాతని నిటకుం దొడిలెం డని తగువారి సంప వారట్లొనర్ప న
 య్యన్ననం గాంచి వాల్కవస్తువు లిట గావించెన నంటి వట లంజ ప్రితివ్రతయగునా
 యనన నయ్యన్న తన్ను వలించినవేళ్ళను జూపి తానివ్యాపారంబుఁ దెలిపి రాజు విరు
 త్తిరుం గావించె నట! రాజు సంసారి వాగ్వ్యభిచారిం జూపుచున తిమ్మయ్యకు కూడ
 నదవారింది నాపాఠామోక్షంబు గావించునట్టి సంసారికంటె వాగ్వ్యభిచారి యందుం
 దు నన రాజు చదువుకొన్న యెద్దెచ్చట నందు నన్న తిమ్మయ్యకుం జూపి డిల్లీజాబుఁ
 జూచి చిత్రికంబుడంబుకీంద నిడి మాతచె నతనికంటె చదువుకొన్న యెద్దెందుగలదన
 రాజు మానసిమన్నం జూపు మనిన నాభార్యగణతలంబులఁ బరికింప చేత నొకదెబ్బ
 గొట్ట నది మొఱిద దానితండ్రి నీకుఁదెల్ప విమర్శింపక నాతలగొట్టు మని యాజ్ఞాపిం
 చిన నీకంటె మనుష్యుఁడు వెదుఁ గల దనిన విని రాజు నిశ్చేష్టియైయ్యె. అయ్య

యన్న రాజుంగారిచి ననుద్రుంప నీవెంతవాడవు? నీయభీప్సితంబులను నాల్గునస్తువు
లు నీయ నగపటచితిగదా మదియపొరువునివాసం బుకొండవీటికిం జరియెన నని
బయలుపెడలి తనమామమంటికింబోయి యత్తివలన ననుజ్ఞాతుండై తభ్యాం దోహ్మ
ని యావేస్యతోఁ గూడ రాజవీధిం జనునెడ నొక వజీరు తురుమ్కొర్రేసరుండు కృష్ణరా
యలవారి నేనానాయకుఁ డనెకయద్ధములు గెలుపు గాంచిన కూరాగోగణ్యఁ డను
టచేత నతని రాజత్యంత గౌరవంబున మన్నించు ఆమ్రేచ్ఛుం డనుదినంబు నొకదేశ్య
తోఁ బుష్పశయ్యాగతిం దై శయనించి యుదయంబున నాశయ్యాంతర్గత మసుమంబుల
మాలికం గూర్చి రాజవీధి కడ్డంబుగా తోరణంబు గట్టించి దాక్రియగా సమస్తజం
బు లేగునటుల రాజుచే నాజ్ఞ పడసె. అది యయ్యపరా జెఱుంగుం గాన నచ్చటి
శత్రుంచి యచ్చటివారల నానంద తీసికెయిఁడు లేకున్న నే తెగ్రుంచి యేగెన నని
న నార లేగి తవ్వలైంతంబు పొరశీలన కెరింగింప నకఁ దాగహన్యగ హృదయం
దై యచటి శేగ బాపడి కింత శౌర్యము గలదా? ఇద్దండక్రిందుగా మారిపోయ్యు లేదే
ని నాతోఁ బోరి గెలుపుగొని దండ తెగవేసి పొమ్మన నీరాజు కెఱింగించి నీతోనని
యొనర్చెద గాన నాతనికి జెల్పి యిటకుం ప్పింపు మతని యెడల దురంబు నేయన
మనిన నటుల విన్నవింప నారాజు వీఁపై మాత్స్యంబు గలవాఁడు గాన నచ్చిద్రక
ద్వంద్వ గణపని ఖండించు నని నిశ్చయించి పెనుకూ గావింపు. డని నెఱవొసంగి యచ్చ
టి కరుదెంచి మామమండ నయ్యులులు తర గాధియాడుతై పరిపరివిధంబుల పరస్పర
జగుకాత్తుం దుర. బొనరించు నెడ నయ్యవనుం జూచి యాయా నీజెట్టితనంబు గక
పటమును ఎంతదడవు పోరెద వనిన నతఁ డట్లానర్చె నందుల కాచిరుదు జెట్టిమగం
డగు మంత్రిపుంగవుం డతని నిస్సారునిగా నాత్మ నూహించి వికవిక నగి నీవు నని జ
యింప నేరవు నిను నే గెల్చితి నెక నీపండ తుండెంబులుగా ఖండించి చనియెదననిన
రా.ను లత్యంతికోపాటోపంబున నీ పొని నెల్లు గెలిచితి వితని ఖండించి దండదూరము
మనిన మంత్రి, రాజదేవేంద్రా! నీ బాస్థానంబున నతం పత్యంతిహూయఁడు. ఇట్టియో
ధుఁ డ్రుచ్చిన నీస్థానంబున కత్యంతకోపంబు గలుగు చున్నయది యన రాజు
హుక్మని యవుడుగఱచి యేదీ వీని జయింపు మాత మనునెడ గురుహ్మలకు జట్టును
బొట్టును లేవు. ఇతనికి బొట్టు నుండెదఁ జాదుమని తనవాలంబున నుడుట తిలకంబు
దిద్దిన దొట దొట రక్తంబు దొరిగినఁ గని రా జతిభిన్నుండయ్యె నయ్యయ్యన్న యింక
నీజెట్టిని గెల్చితి నెక చనియెడ నన రాజాగ్రహించి వీని దునియలుగా ఖండించి చను
మన నెన్ని తనియలుగాఁ గొట్టలయు నన రా జాటు ఖండంబులుగాఁ గొట్టి చామ
యె నెంతరౌతు రెండుతునియుగా గట్టము శిశుము ముండటిపదంబులను నాలు

తునియలుగా జేటారుతునియలను మాట పాటిగా ఖండించి యాదండ చండాడి రాజు
చే బహుబహుకృతు లైది విజయలక్ష్మీసహితంబై నిజనివాసం బగు కుండిన పురం
బునకుఁ జని యావృతాంతంబు సాంతంబుగా తనయేలికయగు ననజేయరెడ్డి కటింగిం
చిన రాజు సత్కరించి యానఁదించె. అప్పు డాతని యాస్థానకవియగు భట్టు కప్పా
నూరపరాజు నుతించిన పద్యము.

క॥ నాదెళ్ళ నున్నరిపులకు, నేదండను నైనతిరుగ • రెల్ల ధరితిల్
ఏదండ నయిన విజయము, నాదెళ్ళయన్నదండ • నాధాగణికి॥

అని నుతింప విశేషబహుమానంబు లొగంగి సమస్త పరివారంబులతో నిరస్తారి
వారుంట్ల సుఖంబున నుండె. ఇది యెనిమిదవమంత్రి యగు నాదెళ్ళ యయ్యపరాజు
చరిత్రము ముగిసెను.

తొమ్మిదవమంత్రి యగు రణతిక్కన్న చరిత్రము.

సీ॥ పోరిలో సరహాకుశూరుడై తెగి వెన్న బ్రతిక సిద్ధయతిక్కఁ డతులితముగ!

ఈమంత్రి మార్తాండుండు సిద్ధయతిక్కఁ డనియు, పోలనతిక్కఁ డనియు,
మయిలకతిక్కఁ డనియు, ఇడ్డతిక్కఁ డనియు, రణతిక్కఁ డనియు నైదునామంబులు
గలవాడయి యఖండభూమండలాధ్యక్షుం డగు రాజునరెండుని ప్రభుత్వ కాలచ
బున గణపసిద్ధు కొమ్మనామాత్యుని ముల్వేరి పుత్రులయందుఁ బిన్నవాడయి, యెన్ని
కగాంచె. ఇతనియగజుండు కవితిక్కఁడు భారతము నుత్తర రామాయణము దెనిగిందీ
న తిక్కనసోమ కూజి. మరియొకఁడు నెల్లారిపురం బేలు సిద్ధమనుమ నృసానునికడ
మంత్రియగు మంత్రితిక్కఁడు వీరిరువురికి ననుగు తమ్ముడయి నెల్లారిసంస్థానంబున
పండనాథుండయి యుండ, నొకనాడు నెల్లారిమీదికి గొల్లరాజురగు సిద్ధిరాజు
పెద్దిరాజు మొదలగు వాఁ సహాయులై యుండ, విజయాధిపుండు నేడు మహానకు
రింగ బల సమేతంబుగా సిద్ధమనుమనృపాబుని జయింప యుక్తసన్నద్ధుడై యేతెంచినఁ
పవీయనేనానామకుండగు నీరణ తిక్కమంత్రి యుద్ధార్థియై యెమిక్కిని కొంతసే
నని బరిమార్చి యలసి యింటికి వచ్చి పవళించి యున్నంతాచి కోపంబున తండ్రియ
గు కొమ్మనామాత్యుండు చెప్పిన పద్యము.

సీ॥ విజయాధిపునివాడి • వెనువెంటఁ దగిలిన, ప్రాణములొదాచిన • పండిగజను

పెనుజల్లిపల్లెలో ♦ బిరుదులన్నియునైచి, పరుగెత్తివచ్చిన ♦ పాటుబోత
 గురములో జావక ♦ దొరలెల్ల హసీయింప, మంచానకొరిగిన ♦ కొంచెకాడ
 చతురంగబలముతో ♦ సమగంబునేయక, మానంబు విడిచిన ♦ మందబుడ్డి

గీ॥ యనుచు నార్యైలవారు ని ♦ నన్న పహసింప

ధరణి నెల్లూరిలో నెట్లు ♦ నిరుగంగలవు ?

వైరులను గెల్చి సక్కిరి ♦ ఎడయూ వయ్య

మంత్రకులహేళి ! తిక్కనామాత్యమాళి !॥

అని తండ్రి నిందించిన శేచి స్నాన మొనరించి రణంబున కేగు వాడయి జలం
 బులం దొరపు మనిన తల్లియగు మయిలమ్మ యొక విజనస్థలంబునం గుదక ముంచి య
 చ్చట పసుపుమువ్వయు గుంకుమ బణయు నుంచి యొక మంచం బడ్డిడి కుమాకుండగు
 గణతిక్కనిం బిలిచి స్నానమాడు మనినఁ దిక్కడది చూచి స్త్రీలు స్నాన మాడు వి
 ధముగాఁ బసలేంగుంకనుయు నుంచి మగుంగున జలంబు లిడితివి గారణం బేమి య
 యడిగిన చెంత నన్న భార్య, గణంబునం బాటించిచ్చిన నీవాడు దానవుగాన నిటులా
 నక్కతి నింతవనుక నేనును నీతల్లియు నిగుళర మాడువార మింటకుంటిమి. ఇప్పుడు
 ముత్స్యక మైతి మని చెప్పిన పద్యము.

క॥ పగలుకు వెన్నిచ్చినదో, నగరే మనయాటువేల ♦ నాయకులందుం ?

ముగురొడువార మయితిమి, ఎగ పేటికి జలకమాడ ♦ వచ్చినవేళే॥

అని భార్య చెప్పిన విని లజ్జగుండయి యతిత్వవిరగతిం జని పెన్నలో స్నా
 నుండయి వచ్చి భోజంబు నేయుండెడ తల్లి విరిగినపాలు పడ్డించిననమ్మా ! పాలు పడి
 గిన వేమన నీవురణంబునకు జనిన పసులును బొలంబునకు జనియె నీవు విడిగినచ్చిన
 నవియును విడిగినచ్చె, పాలును విడిగె నని తల్లి చెప్పిన పద్యము.

క॥ ఆసదృశముగ శరివీరులఁ, బస మీఱగ గెలువలేక ♦ పందకియ నీ

ఎసి వైచి విడిగి వచ్చిన, బసులు నిర్విసినవి తిక్క ! ♦ పాలు నిట్టిగే॥

అనిన విని యుక్తసన్నద్ధుండయి యశ్వాశోహణం బొనర్చి యొక భట్టుకవితోఁ
 గూడ నరిగి యరివనులఁ జొండాడ చతురంగంబుల యంగంబుల ధింగించి పద్మవ్యూహం
 బభిమన్యుండు భేదించునట్లు సందులం గొందులం గలపాటుబోతుల రక్షించుచు పీను
 గు పెంటలం కేసి రణంగంబునకు వన్నె వెట్టినవిధంబున వివిధాభిశోహస్తాద్యవయ
 వంబులచే నిండించి రక్తాగ్ధంబు గావించి విజయాధిపుడను విరోధి ఎరూఁగనీవాధుని
 నేనలో నుండు పడవాండ్రు మన్నీలు పెట్టు నెడలగువారి వెను వెంటఁ దగిలి తిక్క

కావ్యము నవర దేవరి చెడి యెదుగజాలక పాలు నెడ తన వెనువెట్ట వచ్చిన చు
క్కల పరశ్రరాజను భట్టుకవి చెప్పిన పద్యము

చు పడలము నేసి రావుకుల • పైకురికించుచు తిక్కడార్చినం

చెడిరి భగ్గిమించి భీతిపడి • పెన్నగ చూమ్ములు వంచలింపగా

నడె యడె వాజి వాల్ మెలుగు • ల్లవి యాతడె తిక్కడంచుఁ దె

ల్లదరి చరించి కార రిపు • లండలు శౌర్యము దిక్కి పోవఁగన్॥

అట్టియెడ నావిజయాధిపుఁ డనురాజు నేనల నాఁపి పురికొల్పుకొని మరల యు
క్త బునకు జరి చుట్టుముట్టిన నామంత్ర శ్రీభరుం దిగణ్యప్రతాపనైపుణ్యంబున సాహ
సంబు నెకపును వైకులం దునుముటఁ జూచి యావిజయాధిపుండు సహింపఁజాలక
తత్తు పరహారప్రయోగంబు గావించి భద్ర తిక్కడ దొరిగి ధరంబడినఁ దదీయాశ్వం
బలిం బృథునిఁగా నెరింగి తచ్చరింబు గొడఁగికొని నోటం గఱచి నెల్లూరి శ్రీ తిగ్గ
పాద్యారంబున శిరంబు దించి కంఠాణంబు కరాళించిన విని తిజ్జనకుం డను కొమ్మనా
మాత్ముఁ డే తెఱచి శిరం బీక్షించి యతిదుఃఖితం డయి మఱల ధైర్యం బనలంబించి
యట్టిఁ చెప్పిన పద్యము.

ఉ॥ తక్కక తల్లివండ్రులము • ధన్యతఁ గన్న బుణంబు దీర్చె మా

తిక్కనమంత్ర సోమశిల • దేవుడు సాక్షిగ పెన్న సాక్షిగా

సుక్తక మారుకొన్న రణ • శూరులు నాక్షిగఁ గొడె సాక్షిగా

నెక్కినవాజి సాక్షిగ ర • వీందుముఖగ్రహరాజి సాక్షిగన్॥

అని యాశించుం జట్టి ముద్దిడుకొని దుఃఖించుచుఁ జెప్పిన పద్యము.

నీ. ధైర్యంబు నీ మేనఁ • దవిలియుండుటజూచి, చలియించిమందరా • చలముదిరిగ
గాంధీర్య మెల్ల నీ • కడనుండఁగాఁజూచి, కావ్యస్థుచే వార్ధిగట్టువడయె
నల లక్ష్మీప్రేమర • స్థలివసంపఁగఁ జూచి, హరివోయి బలిదాన • మడుగుకొనియె
నాకారమెల్ల నీ • యందు నాగుటజూచి, మరుడు రుద్రునికఁటి • మంటఁగలసె
• నీ॥ తిక్కడండనాథ • దేవేంద్రపురికి నీ

వరుగు టెటిగి నగము • దిరుగు టుడిగె

నబ్బి కట్టవీడె • హరి యుక్కటయుఁదీరె

మరుడు మెలఁగ నేర్చె • మగలరాయ॥

అని తుండ్ర గుఱించుచున్న నతనిభార్య యకు మయలమ్మయుఁ దిక్కడిం దెం
చిన పోలమ్మయును సుతఁని శిరం బీక్షించి యనేకవిధంబుల విలకించుచు పోలమ్మ

తిక్కణు లేని యీశ్రమ సింహపురంబు నామాంతరము గల యీశ్రమ కత్తంత
భిన్నంబై దీపంబులేని గృహంబువలె నున్నదిని యాకర్షించిక భట్టచెప్పిన పద్యము.

ఉ॥ వెన్నెలలేనిరాత్రియు ర + విభ్రాంతలేనిదివంబు నీకులే

తున్న సహోవరంబు కడు + నొప్పుగ దీపను లేనియుల్లె

విన్నదనంబు నొందె మన + విక్రమ సింహపురంబుమాదంగా

బున్న మాచంద్రబోలు మన + పోలమ తిక్కణు లేమిసక్కట

అని శబ్దము చదివిన విని యాహాకారంబుఁ జేయుచుండి రట్టియెడ భక్త తిక్కణు
భార్య యరుదెంచి పతియుత్తమాంగంబుఁ జూచి యత్యంత మిఖాటోత స్వాంతియై
ఘోషిలుదు నితనికల్లి. యేమితపంబుచేసి కనియెనో యీతఁడు మధ్యస్థ యగుట తొల
బానున నేనేమి నోములు నోచితి నో మని చింతించు ననిసంబున శబ్ద చెప్పిన
పద్యము.

ఉ॥ ఏమి తపంబుచేసి పర + మేల్వగు నేమిటఁ బూజఁజేసికో

రామునితల్లియొం బగళు + రామునితల్లియొం భీమతల్లియొ

గామునిఁ గన్నతల్లియొను + గంజదళితులఁ గన్నతల్లియొ

భీమపీఠాభిరాముడగు + విద్యమతిక్కనిఁ గన్నతల్లియొ

అని శబ్దము చదివిన విని కొమ్మకామాశ్వుఁడు మొదలగు తద్వంశజులంబులు భక్త
తిక్కణు వీరిస్వర్గవాసి యయ్యెగాన వీనికైవగం బనిలేదని శ్రేష్ఠం బలంబులైన
తిక్కణిభాగ్య యగు వీరలక్ష్మీ తనమామం జూచి మీసమునిగికుటతో నేమన నమా
మనంబొనర్చెద నాజ్ఞ యొసంగుమని దండ్రుణామం బొసర్చిన సంకరించిన
నుచితస్థలంబున నొకకుండంబు నిర్మించి యం దుపకరణంబులు నాయెంతయు చేయించి
తల్లి! నీయిష్టప్రకారం బొనర్చు మనఁ దిక్కమంతి కిరంబు నొకకలులును నిడు
కొని పంచమహావాద్యంబులతో నుత్సవం బొనర్చుచు నప్పిరపత్ని తనకు గల భూమి
కాంబరాదులు కుసపుంగుంకమలతో ననేక సువాసినీ జనంబులకు నమర్పించుచు పెన్
లంగన పందలంబు లొనర్చుచువచ్చునెడ దైవికంబుగా నామెప్రణ్యవశంబున నన్నటి
కెదురుగా వచ్చుచున్న మహాకవిసార్వభౌమం డగు వేములవాడ భీమకవిఁడు గని
మొక్కిన నతఁడు 'దీర్ఘసుమంశీభవ' యని మా కీర్వదింప నామె వెంట జనుపరి
చారబంధువర్గంబులాకవి సార్వభౌమ భీమఁగా నెఱింగి యయ్యె! యీమెపతి గురం
బున నరివీరులచేఁ జగి వీరిస్వర్గ నివాసుండయ్యె నత్త కిరంబుతో చరాగమన బొనర్చు
బూని పత్నివతాశిరోమణి మగు నీదిన్నది. చనుచున్నది. ఇట్లును మిగుల మొక్కిన

మీ కీర్తి నాశీర్వాదించితిరి. మీవనవం బహుమంబుగదా యనునెడ నాయమ భీమకవి
 వ్యూహ పాదపద్మముల వ్రాలి కండ్లీ ! నీకేను బురికను నీవు మదీయజనకుండవు నీకారు
 ణ్యమున నీ దీవెన సఫలంబుగా నాప్రాణనాధు బ్రతికింపుమని పుణ్యపునః ప్రణామంబు
 లాచరించిన నాకవి సాక్ష్యభోగం దాసాధ్యంబుగాది నేనొక్కటిఁ దెచ్చెద నది విరు
 థంబుగా నెంచక చేసెనే యనిన దండ్రువను నీవాక్యము విరుద్ధం బగునే యెద్దియో
 యానతిమ్మన నాభీమకవి నీకోర్కె యొనఁగూర్చెద నీపతిశిరం బిచ్చట నున్నది; కళే
 బరంబు గావరాను. ఎచ్చట నున్నదో తెచ్చిం బ్రతికించెద నన నన్వరంధ్ర రత్నం
 బాసభీజలం జూచి నాప్రాణనాధుని కళేబరం బారిజాంగణంబున నున్నది. దానిం
 జూపెద రండన వారందఱు బిచ్చటికిం జని నీపతిక బంధం బని మాకెట్లు గలుగు గలు
 గు నన నర్హిపత్ని చారిం జూచి యయ్యా! నాపతి కళేబరంబున నేఁబిలిచిన నిలి
 చి నృత్యం బొనర్చు లేకున్న నూరకుండు నని యొక గుఱు తెఱింగించి రణక్షేత్రం గల
 కబాధంబు నుపలక్షించి శత్రునేనాశంహారం బొనర్చి బంధుప్రియం బొనరించి దేవతా
 విరోధంబుగా రణక్షేత్రం గావించితి నలసి నిద్రించు విధంబునం బండియుండుట యుచి
 కంబు గాదు. భీమకవీంద్రుండు మొదలగు కవిమగులును భవజ్ఞవకాన బంధువర్గంబులు
 ను నాశీలాంబుఁ జూడందలంచి నీకళేబరంబు దెచ్చిన సజీవునిం గావించెదమని యీభీ
 మ కవీంద్రునిచే వరమొసంగించిరి. కావుననీదివ్య కళేబరంబు వీక్షించెనలేది నర్హంబు
 సేయుము సూర్యమాడలంబుఁ జూచి నమస్కరించుంపుడాగ్రాత్రఖండంబులు స్పృశ్యం
 బు సేయుదు నప్పతివ్రతాతిలకంబు సమీపంబున కేతెంచుంపుడు భట్టిచెప్పినపద్యము.

ఉ॥ శ్రీయలవార శత్రువులఁ • జేడితి నాయులు ముత్రివయ్య లా
 ర్పేలును ల్నుతించి రల • వేల్పు చొరల్ ముదిమొది మెచ్చిరా
 లారిత శౌర్యధైర్యజయ • లక్షి ప్రయంబున ని స్వరించె నీ
 లీల సొచ్చెడిక్కనిక • శేబరమా యట నిర్భి యాడనే॥

అని చదువునప్పు దాసాధ్యీరక్షం చాకళేబరం బుపలక్షించి మీ తండ్రులుగు
 కొమ్మనామాఁ యందును మాతండ్రులుగు భీమకవిముఖ్యుండును నిశ్చించియున్న నెలవునకుం
 జరివయ్యపుడు నిన్న విశ్వసించెద ననిన కళేబరంబు వారిసమీపంబునకుం జరిజర నరిగి
 నట్టియొడ నచ్చటి జనంబు లేమెపరివ్రతామహాత్మ్యం బింత యెప్పు నే యని యత్యాశ్చ
 ర్య మగుమానసులైరి. భీమకవివయ్యఁ దామెచూచి తల్లి ! యిట్టి పరీక్షం గావించితి
 నని కోపగింపకు శిరఃక కళేబరంబులు చెందును గలనీనఁ గాని సజీవునిఁ గావింప వలనగా
 మీఁ గాని మరియొందు గాదని పలికి యిప్పుడ బ్రతికించెదఁ జూడుమని చెప్పినపద్యము.

క॥ గణములవిధానమగుమన, రణతిక్కఁడు తాఁగలేబ + రంజునుశిరముం

గణక మెయిఁ గలయ బ్రతు కును, బ్రణుతాఖిలవైరిమకుట + భాసితపడుదై॥

అని దీవించి చెప్పిన ఖడ్గతిక్కఁడు తొల్లిటికంటె సత్త్వబలతేజఃపారుషాది సంపన్నుండై లేచి తనతండ్రియగు కొమ్మనామాత్యుని పదంబులకును భీమకవీంద్రపదంబులకును నమస్కరింప నందలు నానందభరితాంతఃకరణులైరి. అప్పుడు భీమకవీంద్రుఁడు రణతిక్కని ఖడ్గంబువైఁ జెప్పిన పద్యము.

చ॥ గరళపుముద్ద లోహ, మన + గాఢమహాశనికోట్టు సమ్మెటల్

హరునయవాగ్ని కొల్మి, యుర + గాధిపుకోటలు పట్టుకార్లు ది

క్కరులశిరంబు దాయి, లయ + కారుఁడు కమ్మరి, వైరివీరసం

హరణగుణాభిరాముఁ డగు + మైలమతిక్కని ఖడ్గసృష్టికిన్॥

అనినట్లించి యధేచ్ఛంజనియె. వీరును నందఱుం గలసి సుఖోపభోగంబు లనుభవించుచుండిరి. ఇది తొమ్మిదవమంత్రియగు రణతిక్కనిచారిత్రము ముగిసెను.

సదియవ మంత్రియగు కోటసింగరాజు చరిత్రము.

శీ॥ పట్టెసపురవీర + భద్రుని పేరిమచేఁ జెన్నొందె శ్రీకోట + సింగరాజు॥

ఈకోటసింగరాజునుమంత్రిచూడామణి నిరతాన్నరాన దీక్షాధురంధరుండై యతిధిసంతర్పణంబు లాచరించుచుండు నట్టియెడ బలువురు భట్టుకవులు మూడుదినంబులుపవాసంబుగా నన్నంబులేక తుదాతురులై యతిఘోరంబగు వర్షంబునం దడిసి యార్ద్ర ప్రస్త్రంబులతో గడగడవడంతుచు గాఢాంధకారంబగు నమావాస్యవాటినిడు రేయి నొకమాగ్గంబున నడచుచు నిట్టియెడ మనకన్నప్రస్త్రంబు లొసంగి యావరించువా రెవ్వరేని గలుగుదురే యని చింతించునెడ నందొకభట్టు మనల నాదరించుటకు సమర్థుండగు దాత యేతత్ప్రాంతంబున నొక గ్రామంబునఁ గలఁ డచ్చటికేగుద మనిన నందొకభట్టు మనమిట్టియర్థరాత్రంబున నట్టిసత్పురుషుల కాయాసం బొనర్చిన మహాపాతకం బగు నని చెదివిన పద్యము.

సు॥ నిరతాన్నప్రకు లైన సజ్జనులకున్ + నిష్కారజాయాసమె

వ్వరు గావింపఁ దలంతు రట్టికుమరి + వ్రాతంబుల నిల్చి నీ

నరకశ్రేణులు చాల వందును బురా + నివాసము ల్పలుకుచో

ధరఁ గావించిన యిట్టి దుష్టములవా ♦ ర్తుల్ దెల్పఁగా నేటికి॥

అనిన నందు సేరొకభట్టు నిరతాన్న దాతలకు కీడుగావించుటవలన పాతకంబు గాని తదీయప్రత నియమితాయాసంబు గలఁగఁజేయుట దోసంబుగా దని యందటి నొడంబబది యప్పడయ్యారు నేరి తద్గృహసమీపంబున కేగి తద్ద్వారంబున నిలిచి “నిరతాన్న దానప్రత దురంధరా! సింగరాజమంత్రిపురందరా!” యని యొక్కపెట్టున నందఱుం బిలిచిపిలిచిన విని మారలెవ్వఁని యడిగి తద్వృత్తాంతంబు చెలిసి యారా త్రి యమావాస్య యగుటచే భోజనా భాషంబు గాల్చిన నిద్రించుసమయం బగుటయుఁ బరిచారకు లందఱు స్వమందిరంబుల కరగుటయు సర్థు లాఁకట బిక్కుటయు, నింట సిద్ధాన్నంబు లేకుండుటయు నిన్నియుం జింతించి దైవవీరాత్రి యతిఘటన్న మడిగిన లేదనఁ జేయుం గాఁబోలు నని చింతించునెడఁ బరమేశ్వరుతోఁ బార్వతీయుఁ బోలె నతనిభార్యయగు గంగమాంబ స్వామి! యే చింతించెదను శిష్యురాల నయిన నేను వండి వడ్డించి వారిని దృపులం గావించెద వారి నార్ద్రవిస్త్ర బుల విడిచించి యనుకూలాంబరధారులం జేసి చలిదీప నలుల శుష్కత్యంబుల నుంచుచుంబుల జ్వాల గావించి కాలక్షేపంబు చేయుచుండుండనిన నట్లుచేయుచుండ నతఁడో నామె యనేకకృతజనంబులతో నన్యతోపమానం బగునన్నంబు వెట్టిన భుజియించి తృపులై వారలామెను స్తుతించిన కద్యము.

గీ॥ కోటసింగ రాజు ♦ మాటవాసియె కాని

గంగమాంబవలన ♦ ఘనతగిగె

గంగమాంబబోధి ♦ గయ్యాళియైనను

సింగమంత్రియేమి ♦ నేయఁగలఁడు॥

అని స్తుతియించె నందు ఎరిమహాశిషభట్టు వల్లపరాజు చెప్పిన పద్యము.

క॥ నరజన్మంబునఁ బుట్టిన, కరణీకమె యుత్తమంబు ♦ కరిణాబైనె

పురుషార్థపరుఁడు గానతె, శిరసెత్తినఫలము కోట ♦ సింగమవర్యా॥

సీ॥ రావూరుపురిధిల్లి ♦ రాజ్యంబులం దుండి, సింధుబర్చరమధ్య ♦ నీమనుండి

పాంచాలమాళవ ♦ పాండ్యభూములనుండి, కటకకల్యాచల ♦ గయలనుండి

ఘోట్టాణలెంకణ ♦ ఘూర్జరొర్వులనుండి, మళయాళ కేరళ ♦ మహాలనుండి

భోటకగ్ధాటకాం ♦ భోజభూములనుండి, సాల్వాధ్రముఖ్య ♦ దేశములనుండి

గీ॥ చాల నేతెమసద్విజ ♦ సంఘములకు

నన్న దానంబు గావించు ♦ చున్నదొరపు

భవ్యచారిత్ర శౌండయ • ప్రభుసుపుత్ర

మట్టిలమక్రంతి మదభంగ • కోటసింగ॥

చ॥ కడుసరిలోభియగ్ధమది • కన్నపుదొంగల బందిపోటుకుం

బుడమిని వారకాంతలకు • భూపతికిం జనుకోటసింగనీ

పడసినయగ్ధమార్తులకు • బాంధవకోటికి యాచకానికి

గుడికిని సత్రశాలలకు • గూపతటాకవనప్రతిష్ఠకు॥

అని స్తుతించిన ననేక బహుమానంబులిచ్చి యఖండభూమండలంబునఁ దనకీర్తి నిండనుండె. ఇది పదియవమంత్రియగు కోటసింగరాజు చరిత్రము ముగిసెను.

పదునొకండవమంత్రియగు నిట్టల హరియని చరిత్రము.

నీ॥ ఇలు చూర యాచకా • జలికి దాతలదాత యొయిచ్చె నిట్టల • హరివరప్ప॥

ఈయన శ్రోత్రియజనవరిష్టుండును విత్తవిత్తరణకుణ గరిష్టుండును, విశేషధన పటిష్ఠుండును నగుటచే భాస్కరాది మంత్రివరుల గురులసవ్యంశం బాలించి మనమున నావలె వీర లీగలరా యని యహంకారంబుతో నుండ నీతని నపకీర్తిభాజనంబుగాఁ జేయందలచి యితరులగు సచివసత్తములు తమతమ కవులగు భట్టులఁబిలిచి మీరు యే కీధవించి యాతని పాలికిం జని యాగ్రహంబు పచ్చనటుల పద్యంబులం జెప్పిరావల యు ననలేదు వార లందఱేకీధవించి యొక్క పెట్టునం జని రండుముందుగ నొకకవి యీయన ధనికుం దనియును ధనమస్థిరం బనినచో నులికిపడుననియుం దలంచిచెప్పిన పద్యము.

క॥ నిజమా రాజ్యసుఖంబులు, నిజమా తరుణీవిలాస • నిరుపమలీలల్

నిజమా సుంపచ్చయములు, నిజమా యీదీవనంబు • నిట్టలహరియా॥

అనిన విని యానందించి మదీయాతరంగం బెట్టులెట్టిగితి వనియును నేనిటు లనే తలంచెద ననియు నానుజ్ఞానికి నీలే మోయఁ గలయంతసువర్ణంబు నీకిచ్చెద- గయికొను మనుడు నాకుఁ గావలయునెడ నడిగెద నని నుడివియుండ నొండొకకవి వరుం డెట్లని వృద్ధ్యం బగుపద్య మొకఁడు సెప్పె.

క॥ ధీరోదార గుణంబులు, గారణ జన్మనకు వేరె • గణవఁగవలెనా

ధారుణీలో టె.కాయకు నీరెవ్వరు పోసిర య్య • నిట్టలహరియా॥

అని చెప్పిన నవ్వుచు నాకవి నవలొకించుచు నీవు నాకుభినివేశంబు చెలిపితి
గావున నీయెత్తుసువల్లం బిచ్చెదఁ గొను మనిన నాతఁడును మునుపటి కవివలెఁబలికె,
నవ్వు డితిరకపు లఁదఱు నీ కునదాత్మత్వమునకు మన మఁదఱును నొక్కమాటుపాత్రం
బుల మైతిమేని యావజ్జీవము సకుటుంబముగా బ్రతుకవచ్చు నని చఱచి యేకముఖం
బుగా స్తుతించిన పద్యము.

క॥ నిట్టలహరియుండయి యిలఁ, బుట్టెను సురశ్శేనుకల్ప • భూమహములు నా
మట్టుల గాకుండినచో, నెట్టులనిడు వర్ధికోటి • కీప్సితఫలముల్॥

అనిన మీకంపటికి నేమివలయునని యాఘముండసిగిన మాకందఱు నీయిల్లు
చూరవిడువవలయు నని కోరిన వల్లె యని యొకజాము చూరవిడిచిన నందఱును మో
యఁగలిగినంత ధనము గొని యంతసేపు నిట్టలహరియని దేవిడియొద్దనే పడవేసి గొన్ని
జాములైన వెనుక నొక ధనముండునా యని యొచ్చించి తొల్లింటివా రిరువురును మా
వరంబు లిపుడు దయసేయుండవినఁ గళత్రపుత్రాగ్రుల యలకారంబులు సముతము
తులనిడి తూచినను కవికి కొంచెము సునర్ణము కొఱఁత యగుటయు నపుడా మతిమా
తుని సతి పతియభిప్రాయం బెఱింగి యొకపసపుకొమ్ము సూత్రమ్మున ధరించి శతమా
నంబుల నిడుటయు వారలాసాహసంబునకు సంతసిల్లి చెప్పిన పద్యము.

క॥ దాతల దాతలుగదరా, భూతలమున నెట్టిసుకృత • ముం జేసికొకో
భ్యాతిగలనిన్నుఁ గనుటకు, నీతలిదండ్రులు గడంగి • నిట్టలహరి మా॥

అని తమవచ్చిన వృత్తాంతము చెప్పటయు నంత నాపండితా ఖండలునిభాండా
గారంబు లెప్పటివలె నిండి యుండె నట. ఇది పదునొకండవమంత్రి యగు నిట్టలహ
రియని చరిత్రము.

పండ్రెండవమంత్రియగు కొట్ట వెఱ్ఱన చరిత్రము.

సీ॥ తనదు మీసముతీసి • తాకట్టుగా నుంచి కొట్టవెఱ్ఱండర్ది • కోర్కెదీర్చె॥

ఈమంత్రి శేఖరుండు కృష్ణదేవరాయలవారి యాస్థానంబున నుండు దండనాథుం
డత్యంతదానధోరేయుం డగుటచే నాధునికరాధేయుం డనుపసిద్ధి నొంది విందిమాగ
ధులచే నఖండంబుగాఁ గీర్తింపం బడుచుండి తానెచ్చోట కేగినం దోడ ననేకవంది
మాగధకవీంద్రులు స్తోత్రంబులు గావించుచు వెనువెంట నేతెంచునట్లు బ్రవర్తించు

చుండె నట్టి యాదాగ్యధుర్యత్వాది గుణంబులం దిమ్మరను అరసి యరసికుడునంబోలె
 మాత్స్యంబుచే నొకనాఁడు కృష్ణదేవరాయలవారితో మీకంటె వధికముగా కపిం
 ద్రులచేఁ బరివేష్టింపఁబడి యెల్లవేళల మీకంటె విశేషంబుగ కీర్తివహించుట కేమిహే
 తు వనిన రాజు మందస్మితాననుండై యోమంత్రీ ! యేల యిట్లు ఁడితివి మనసభలో
 నిట్టికీర్తిశాలి యుండుటవలన మనకేగదా యట్టివిశేషవిఖ్యాతి యని మిగులఁ గొనయాడి
 యాతనినిర్వచనం జేసె నటుల కతిపయదినంబులు జరిగినపిదప నొకనాఁ డాకృష్ణదే
 వరాఁడులవా రుద్వానవనంబున విహరించుచున్న సమయంబున నయ్యారామ సమీపం
 బుగ నీవెఱున్న యనుమంత్రీ కరుండు వాహ్యళి కేగ వలయు నని చతు నెడ ననేకవంది
 మాగధ కవిబృందంబులు గొనయాడుచు నేతెంచునట్టి కోలాహలంబు విని యప్పుడు
 రాజేంద్రునినకుం జూపి వీని నేవిధముగానైన మనకడనుండు భట్టుకవి నంపి యవమా
 నింపఁ జేసి యపకీర్తిపద్యంబుఁ జెప్పింపవలయు నటైనం గాని యాతనియాటోపంబు
 లోపంబు నొక దరిన రాజియ్యకొని యటుల నొకభట్టుకవి నంపి నీ వీసమయంబున
 నడిగి లేద పించి మాషణపద్యంబుచెప్పి యవమానించి రమ్మన నతఁడేగి యమ్మంత్రీం
 క్షయో వెఱునామాత్య ! నిను కమునారం బొనర్చు సమయంబిని గా దేమన నీచెంత
 విత్తింబురి త్తగానుండఁ గాన నిచ్చట నిలువుము నీవడుగు ముం గడినఁ దిట్టెద నని
 బీరిగీసి నిలు నిలు మసిన యావెఱున్న యని యేమి కవిశేఖర ! యిట్టి గట్టి మాజ్ఞగావిం
 చితి విని నిలిచిన నక్కవి దానరాధేయుండగు నామ త్రిం జూచి నీవెచట నిలిచిన
 పట్లనే నెయ్యాటు లీయలేనియెడఁ దిట్టెద నిచ్చితివేని దీవిచెద నందు నీకెడ్డియిట్టం
 బనవుడు మంత్రీ యొకనిండ్రా ! నాతోడ గ్రామంబునకు రమ్మచట నీయభీష్టంబు
 దీర్చెద యశం బందెద కోరుసమయంబునకు నీకీందము రెట్టింపు గా నొసంగెన ననిన
 నిప్పుడ తప్పక యియ్యకున్న దూషించెన ననిన వెఱున్న మీసమువడివేసి నే నపకీర్త
 పాలగుహాడనా యిట్టికఠినయాచన గావించి దూషించుట సుకవులకుచితమేనామై
 మదీయపురాతనసుకృతిం బెట్లుండె నట్లు నని కోపాటోపంబుతో మీసంబు నులి
 వెట్టిదత్సమీపంబున నొకవెంట్టుక యూడిగా నది యాభట్టునుం జూపి నీ వడిగిన
 ధనంబునకు కుదుఁబెట్టి దూషించు టుడిగి భూషించి చను మన నబ్బట్టు ముట్టక రో
 మంబు తొకట్టు పట్టుట్టి వారెవ్వరైన నెచ్చటనైననుండురా యనిన మంత్రీవెఱున్న
 మీసంబు కొనవెట్టుక యని దెలుపుచు విపణిమార్గంబున నరుగుదంటివేసి వీనినవా
 రలు మేమ మేమ యిచ్చెద మని పయింబడి పుచ్చుకొని యిచ్చెదరు గాని నాఁడునీవు
 దూషించు మనన నీవింతఁ జూతమని గయికొని యట్లు గావింప నొక ముచ్చాపింగఁ
 డను పణిగ్వరుండు నే నీచ్చెన నని దానిం గయికొని యాననం బొసంగ బుచ్చుకొని

యాకవి రాయలవారి సమీపంబునకుఁ జూయె నావెట్టన్నయుఁ గొంతదడవున కిలుసే
 రి యాదనంబు వృద్ధితోఁ గూడఁ బట్టుకొని వచ్చునెడ భట్టుకవి యొడురై యమ్మంతరి
 గని పరుకురు మీసమునకు గుంపుదిరిగిన మీసమునకుఁ మొనగల మీసమునకు, మొలచిన
 మీసమునకు మించాఁ కొత్తవెట్టాఁ నితలరాయపుత్రఁ మహాప్రధాన శేఖరా ! దావరా
 ధేమా ! సత్యవ్రతధురంగరా ! జయ ! విజయాభవా ! యనికైవారం బొనర్చి చెప్పిన
 పద్యము.

ఉ॥ వీనులు సంతఃస్థు నిను + విన్నుఁ; గనుంగవ వాడెదేరు నీ
 మానితమూర్తి గెన్న; నను + మంత్రశిఖామణి వన్న నాలుకం దేని
 య లొల్కు నీవొసగు + దివ్యవిభూషణ చందనాదులకొ మే
 నను నాసికేంద్రియము + మెచ్చుర కొత్తడ వెట్టధీనిధి॥

అని స్తుతించి యాన్వితాంతంబు కృష్ణశేఖరాయలవారి కెఱింగించిన నాశ్చర్య
 ముంది యామంత్రినిం బిలిపించి గాఢా లింగనం బొనర్చి నీయట్టిదానధౌ రేయుం డెం
 దుగలం దని గారవించి యశేక బహుమానంబు లొనర్ప వని యక్కవి కొసంగి కీర్తి
 కాముడై సుఖం బుండె నిది పండెంపయంత్రయగు కొట్టవెట్టనమంత్రి చరిత్రము.

పరమూడనమంత్రి గుంగయ్య చరిత్రము.

సీ॥ గణపతిదేవుని + కరుణబట్టుకుమణి యదపం బొసంగె గుం + డార్య వరుడు॥
 ఈమంత్రి గాయఁడు రాయలయొద్ద నేషఁగుల మీదనధికారి. ఇతఁడొకనాఁ
 డు రాయలసభ కేలేర రాయలతనిం జూచి చిటువగలే జగి గుండన్నా నీవొక భట్టు
 నైన సంపాదించి పొగడించుకొన వయితివి గదా యనిన నాగుండమంత్రి రాకేంద్రాఁ
 వన్న బొగడెడు వారెవరు ? నేనెంతవాడ నని రాజుతోఁబలుక నట్టి సమయంబు
 న రాయలవారిచే పోషింపబడు నట్టిభట్టు గుండమంత్రిం గని నిని గొనియాడిన నేమి
 చెప్పదని యడిగిన కవి వడిన వస్తు వెద్ది యైన నొసంగెద నని పలికిన గుండన్నంజూచి
 నీవాడి తప్పని సత్యవ్రతఁడవు గాన గణపతి నుపాసించి యాదేవుని వరంబుం బడసిన
 మణిభుజితం బకుండపం బొసంగెదనే యని యడిగిన నిచ్చెద నన నయ్యెడ నాసత్కవి
 కచించిన పద్యము.

క॥ వెట్టన గణపతిదేవుని, పట్టణమున గల్గువీర + భటసామంత. ల్
 మట్టములు దాతలే భరి, గట్టిగ గుండన్న కరుణ + గల్గినకతన ॥

అని స్తుతించిన నా యడపం బొసంగియాదానకర్ణం దనేకకవులు గోరిన ద్రవ్యం
బు లొసంగుచు నఖండకీర్తివంతం డై యుండె నిది పదమూడవ మంత్రీయగు గుండ
న్నమంత్రీ చరిత్రము ముగిసెను.

పదునాల్గవమంత్రీ సింగన్న కుమారుడు మాచన్న చరిత్రము.

నీ॥ అష్టపక్షాసంబు ♦ లక్ష్మీకిచ్చి కుకీర్తి మహిని సింగవమంత్రీ ♦ మాచడండ॥

ఈమంత్రీకిగోమణి కృష్ణరాయలవారి భాండాగారముమీది యధికారి. ఇతఁ
డొకనాఁ డానెగొందె యను పట్టణము బయలు వెడలి ఉంగభద్రదానదీతీరంబున శృం
గారముగా విహరించుచున్నఁ దత్తటంబున జొక వండితుఁడు ఖండభట్టు వృసింహరా
జనుకవి వలచున్నఁ దిల్పిచి నీవెవ్వ రెచ్చటి కేగెద వని యడిగిన నే భట్టుకవిని రాజుపై
పద్యంబులు రచించి తెచ్చితి నాసార్యభౌమువర్చనం బొనర్చిన నభీష్టదానంబుఁ దృ
ప్తి యొనర్చు నని దలంచి యిటు కేతెంచితి ననిన మాచనమంత్రీ సాయంతన సమయం
బగుటయు దత్తీరంబున సంధ్యాకృత్యంబుల నివ్వర్పించి యాభట్టుం దోడ్కొని నిజ
నివాసంబునకుం జని భోజనాద్యుపచారంబులఁ దనియఁజేసి యేకాంతంబున నక్కని
వయినితో నెట్లనియె. నీవు కృతియొనరించి తెచ్చితి విని యారాజున కెఱింగించి నీకు
దర్శనంబు నేయించువారెవ్వరు? ఆప్రభుకిఱామణి యాస్థానంబు భోజనసభ తెఱంగు
న ప్రచండ పండితమండలీ మండితలపైయుండు నందు అష్టదిగ్గజంబులనెడు మహాకవి
వెరు లెనవఁడు గలరు వారియెదుట మాబలావ నైన నితరుల కశక్యంబు అయిన నీవా
రాజుపై రచించిన పద్యంబు లెవ్వ చదులై మాకర్ణించెద నని చదివించి విని మాచనమం
త్రీ యంతరంగంబున సంతసం బంది తండ్రియగు సింగవమంత్రీకడకేగి యాప్యత్నాతం
బయ్యడ నతనికిం జెలికిన నతికుతంబున నుచ్చోగి యయ్యా! నీవాకవి యేమి గోరి
నను ఇచ్చి తత్కృతులఁది సత్కీర్తి నడయు మన ఇల్లే యని మాచనమంత్రీ మను
నాడఁ బోదయంబున భట్టుకవిం గని నీ విచ్చటనే యుండు మని యొక గృహంబున
విడియించి సముచితోపచారంబు లతఁకిం గావింపు మని పరిచారకులకు నియోగించి
యతనితో సరసప్రసంగంబు లాచరించుచు నట్లుండి యొకనాడక్కవితో నీపద్యం
బు లారాజున కెవ్వరు వినుపింపఁ జేసెదరు? వాని విని ఆరా జేమి యొసంగు నీ కీప
ద్యంబులఁలన నారాజేమి యొసంగు నని నీకభీప్రాయంబు గలదు దెల్పు మన నివి యె
నిమిదిపద్యంబులు ఈపద్యంబుల కెనిమిది వేలవరిహాలొసంగి సంతోషించెద ననవుడు

నీకెవ్వరేని యష్టపహస్రంబు లొసంగిండు గృత యిచ్చెదవా? యనిన నాకవి యిచ్చినఁ
బుచ్చుకొనువా రెవ్వరనిన నే నీకృతి నైకొనియెద నని యతని కభిమతం బొసంగి
కృతి నొందిన పద్యము.

నీ॥ తల్లిదండ్రులఁబోమ + తనయుఁడు తనయుండు, తగురాజు చేపట్టు + భరణిధరణి
యభిమానపఱియైన + యంగన యంగన, యక్కరకొదవిన + యధమధ
మైరుకాంతనొందిని + పురుషుండు పురుషుండు, వేడనియంతని + విద్యవిద్య
సంగరాంగణకుసల + జచ్చుట చచ్చుట, యతినిష్ఠతోఁజేయు + వ్రతయవ్రతము

గీ॥ పరులు మెచ్చుగ పాడిన + పాటపాట
పగ యెటుంగక బ్రతికిన + బ్రతుకుబ్రతుకు
భానునిభ తేజ I లక్ష్మమాం + బాతనూజ I
మనుజ మందార ! సింగన + మంత్రమాద॥

నీ॥ న్యాయంబు చప్పని + నరపతి నరపతి, నరపతిపాఠిండు + నాడు నాడు
నాడెఱింగినదొర + పోడిమి పోడిమి, పోడిమి సొబగైన + బుధులుబుధులు
బుధులు సంభానించు + పురుషుండు పురుషుండు, పురుషోత్తమునిచిది + బుద్ధిబుద్ధి
బుద్ధిమంతునికగు + పుణ్యంబు పుణ్యంబు, పుణ్యలక్షణయైన + పాలతి పాలతి

గీ॥ పాలతి యది పత్ని గాఁగల + కలిమి కలిమి
కలిమి స్థిగ మని నమ్మని + తెలివి తెలివి
తెలివిగలిగిన చదువుల + తేటతేట
భానునిభ తేజ లక్ష్మమాం + బాతనూజ I
మనుజ మందార I సింగన + మంత్రమాద॥

నీ॥ కులమున నధికుండై + గుణవంతుడయ్యెనా యాకారహీనుండై + యలగుమంతు
నాకారలక్షణంబు + బంతయుఁ గల్గెనా యోగ్యత లన్నియు + నొప్పకుండు
యోగ్యత లన్నియు + నొప్పుగ నుండెనా గర్వాంధకారంబు + గప్పియండు
గర్వాంధకారంబు + గప్పకయుండెనా యనుకూలనతిశక్త + యవయునుండు

గీ॥ కొమ్మ గలిగిన సంతతి + కొఱకు పగచు
పుత్రసంతతి మొదలుగాఁ + బొందె నిన్ను
భానునిభ తేజ I లక్ష్మమాం + బాతనూజ I
మనుజ మందార I సింగన + మంత్రమాద॥

ఇవి మొదలగు నెనిమిదిపద్యములు కృతినొంది యాపురంబున నెచట వినిన నీ

పద్యంబులె వ్యాపించి యుండునటుల యనేకుల కసంఖ్యా కథనంబు లొసంగి జదివిం
పంజేయ నను క్రమంబున రాజేంద్రుడు నాలకించి యామాచనమంత్రిం బిలిచి నీకీప
ద్యంబు లెటుల లభించె ననిన నతం డావృత్తాంతంబు దెలుప నారాజీపద్యంబులు నా
కొసంగుము నీవిచ్చిన ధనంబుకంటె నిబ్బడిగా నీకిచ్చెద నన మంత్రి ప్రాణంబులైన
నొసంగుదుగాని పద్యంబు లీయజాలనన రాజు భట్టుం గని నీయభిమతాద్ధంబు లొసం
గనేనుండ నీగణికున కెట్టిచ్చితివన నక్కవి యమ్ముత్రుతి గావించిన మోసమంతయు
నెరుంగింప నారాజు మాచనమంత్రింగని యీకృతికి తగిన బహుమానం బివ్వవైతివి
రెట్టింపుధనం బేనిచ్చెద నా కొసం గెదవా నీవిచ్చి నిల్పుకొనియెదవా యన నట్లొసం
గి యఖండకీర్తికం గాంచె. ఇది పదునాల్గవమంత్రు యగు మాచనమంత్రు చరిత్రము.

పదియేనవమంత్రు సాహిణిమారుని చరిత్రము.

నీ॥ కొనియె భాస్కరునిచేఁ + దెనుగు రామాయణంబారూఢి సాహిణి + మారమంత్రు॥

ఈయన పౌండ్రదేవరాయ లను మహాప్రభుకడ గుప్తములమీఁద నధికారిగా
నుండె. ఈయన యొకానొకనాఁడు వాహ్యలి వెడలినట్టి సమయంబు భాస్కరుండను
మహాకవి యామంత్రువరున కెదురుగా వచ్చుచున్నం గని వారెవ్వరో తవ్వవృత్తాంతం
బు నామూలాగ్రింబుగాఁ దెలిసి రుజువి చారులం బనుప వార లాకవి నడిగిన వారల
తో నేను గవి నయ్యుండ రాజదర్శనార్థంబున కేతెంచితి ననుడు వార లావార్త
మంత్రువరున కెరింగింప నాతఁ డాకవి నెదుర్కొని సవివయంబుగా గౌరవంబొనర్చి
తనభవనంబునకుం దోడ్కొనిచని సముచితోపచారంబు లొనర్చుచు నతని కొకవిడిది
నొసంగి యయ్యా ! మీ కేమిజదివిత రని యడిగిన నాభాస్కరుండు వేదశాస్త్రపురా
ణేతిహాసాదులలో నే నెరుంగని విద్యలు లేవని వచించిన సవివయంబుగా మ్రొక్కి
యాసాహిణిమారుఁ డాకవీంద్రునితో లోకంబున ననేకులు పండితవర్గము లుండినను
సమస్త విద్యాపారంగతులు గారు దేవరవా రధికవిద్యాధికులు గాన నవియెల్లను బో
ధింది నన్నుం గృతార్థుని గావించుట మీయధీనంబు. విద్యలెల్లను విని కృతార్థుండినై
మూడువళములు గలయొక తులసివళము సమర్పించి నమస్కరించుట నాయాధీశుఁ బని
పలికిన కవీంద్రుండు సంతసించి వేదాది విద్యలెల్ల సాంగంబుగా నెఱిగించిన విని
సంతసించి సకల పచారంబులు సేయుచుండ రెండుసంవత్సరము లగినప్పు డక్కవి
యక నెల నొసంగిన నిండికిం జనియెద ననినవిని యాదినంబు శుక్రవారంబు గావున

విచ్చేయఁ గూడ దనివకవి మనంబునఁ నీతఁడు బహుమానంబు నీదలంచెఁగాబోలుఁ
 గాన శుక్రవారం బని సందేహించె నని యాస్పృద్ధూరకుండి మరునాఁడు సెలవడిగిన
 నీవాసరంబు మందవారం బిట్టి దుష్టవారంబునఁ గూడననియు నాదివారంబు కూలయ
 ని గు మరునాఁడు దుష్టవక్షత్రమనియు నామరునాఁడు మంచితిధి గాదనియు దత్స
 నావాసవియోగా సహిష్ణుత్వంబునఁ గొంతకాలంబుగడపి యంతట నొకనాఁడు యిక
 నిలువక కవి యరుగు నేమో యని భయపడి గొప్ప బంగారపుఁ బల్లెరంబున^{౧౦} నిండఁ
 గ్రముకకర్పూరాదిపరికరంబులతోఁ దాఁబూలవళంబులు గప్పి యాపైఁ దులసిదళం
 బిడి యక్కవి పాదంబులసన్నిధి నిడ నాకవి యాతలుకుం జూచి యాయాకుల క్రింద
 నేమో నిష్ఠదీనారటుకంబులు వోసె నని యూహించునెడ మంత్రీ యొకవీంద్రా^{౧౧} !
 పూర్వము మీరిచ్చట ప్రవేశించునెడ మీకుఁ దెలిసినవిద్యల నుపదేశించవలయునని
 నే నొక దులసిదళం బిచ్చెదనని మనవిఁ జేసితి నట్లుసమర్పించితి నిక నమస్కారంబె
 కొఱఁత. ఇదిగో ! పదివేలదండంబు లింక విచ్చేయుం దనిపలికిన నిశ్చేష్టి^{౧౨} కవి
 చిత్రాకృతిఁ జెందిన సభవారువీక్షించి యూరకుండి రట్టియొడఁ గవీంద్రునిం జూచి
 యయ్యా ! యిక విచ్చేయుండని లేచి నిలిచిన సాహిణిమారునిం జూచి తలయూచి
 వెళ్ళినచ్చెద నని నగరు వెలువడిక నిచ్చట నుండుం దని నిలిపి సాహిణిమారుడంతః
 పురంబున కేగిన భాస్కరుం డితఁ డేమో గృహంబుననుండి మణిగణంబులు దెచ్చి నా
 కివ్వవలయునని యూహించె నంకు నచ్చోట నిలచియుండిన నాధీరుండు రెండుచేతు
 లు గుప్పిళ్ళు పట్టుకొని భాస్కరుని కడ కేతెంచి నఖ్యం సాప్తపదీన మని మీరలు సెల
 వొసంగిరి గదా ! మిమ్ములను సప్తపదంబుల పర్యంత మండవలయు ననియాయన పిరుం
 దం జని యచట నిలిచి యయ్యా ! మీ రిచట ప్రవేశించిన మాసంబెయ్యెది సెలనిం
 దనిన భాస్కరుం డతనిం జూచి చైత్రకుద్ధవిదియ యనిన నగు నగు నని చైత్రాదిహాసం
 బు రెండునెడఁ బట్టుకొనిన గుప్పెళ్ళవేళ్లు క్రమంబున విడిచినం గమంగొని నిరాశు
 డై జనుమన్నచో మరలం బిలిపించిన భాస్కరుం డితఁడు నాహృదయంబు పరీక్షిం
 చుటకై యిటు లానర్చెం గాని వేరొకటి గాదని నిశ్చయించి తదాస్థానంబునకుం జని
 యాసీనుడైన నామంత్రివరుం డాకవీశ్వరునతో నిట్టులఁయె. ఓకవీంద్రా ! మిమ్ముల
 నొక ప్రశ్న యడుగం దలంచితి. సమస్త విద్య తెరింగియునెడ బ్రహ్మకుఁ బూజ
 లేని హేతువు నెప్పరయితిరిగదా ! యాసంశయంబు తెలియుటకు మరలం బిలుపించితి
 ననిన భాస్కరకవి యిట్లు చెప్పిన శ్లోకము.

శ్లో॥ అజాగళస్థన ముష్టిపుష్టం నాసాంతరే శశ మధాండయగ్రం
 వృథా సృజంతాహిణిమారులుభం పూజాంసలేభే॥

అని పఠించిన దీనియర్థం బేమి యనఁ జెప్ప విని నీవిట్లొకఁడైన నిట్లు చెప్పిన నీయభీష్టం బొసంగక నిన్నిట్లు రిక్తహస్తంబులతో నంపుదునే యని ప్రణామం బాచరించి యమితానంతద్రవ్యంబును వినూత్నరత్న భవితభూషణంబులును సువర్ణ సువర్ణాంబరంబులును సమస్తముక్తాహారాగ్రహారంబు లాదిగాఁ గలబహుమానంబు లొసంగి భాస్కరకవీంద్రునిచే రామాయణంబు గృతి నొందిన నతనిమీఁద నొకకవీంద్రుండు రచించిన పద్యము.

క॥ ఇంతులయనముల నరిసా, మంతులమఁములను బుద్ధి ♦ మంత్రుల మదిలో
చింతింపనిబ్రతుకేటికి, సంతతిసత్కిర్తిహార ♦ సాహిణిమారా॥

తెన్నాలి రామలింగకవి సార్వభౌముండు చెప్పినపద్యము.

క॥ ఆస్పలిడునతఁడు ఘనుఁడా, యప్పుడొసంగి మరల నంగు ♦ నతఁడుకొ రాజు
చెప్పఁగలె సాహిణిమా, రప్పను దానమున ఘనుఁడు ♦ రాజు నటంచున్॥

భాస్కరుండు రచించిన పద్యములు.

క॥ శ్రీరమణీరమణసుధా, ధారాశదయాకటాక్ష ధామస్త్రితదృ
క్కరవవితరణకరణవి, శారదబుద్ధయతుమార ♦ సాహిణిమారా॥

క॥ శ్రీహిత నయనిలనితవా, ణీహితమృదువచన ధార ♦ ణీహితగుణసం
దోహ త్రివిక్రమవిక్రమ, సాహసనగధైర్యసార ♦ సాహిణిమారా॥

క॥ శ్రీరామాకుచయుగళీ, హృద్లోనితవత్స ♦ హరిచరణసలో
జారాధ్యుండు మారయధర, ణీరమణోత్తముఁడుసాహి ♦ ణీతిలక విలక॥

ఇని మొదలగు ననేకకృతు లంది సాహిణిమారమంత్ర నిరంతరయతో విశదీకృతదిగంతరుండై చెలంగుచుండె నిది పదునైదవమంత్ర యగు సాహిణిమారుని చరిత్రము.

పదయాటవమంత్రయగు మామిడిసింగమంత్రికథ.

సీ. ఆన్ధ్రనైషధకావ్య ♦ మందెక్కినాథుచే మామిడిసింగనా ♦ మాత్యమాళి॥

ఈయన కొండవీటి సంస్థానాధిపతీయగునన వేమారెడ్డి యనుమహారాజశేఖరుని రాజ్యంబులో బలిశేపల్లి యను నొకయూరి కరణంబుగా నుండునెడ కవిలోక సార్వభౌముండగు క్కినాథునితో ఆ యన వేమారెడ్డి క్కినార్షప్రణీతం బగునైషధకావ్యంబు మదంకితంబుగాఁ దెనిగింపవలయు ననియును నటులనొనర్చునాఁడు నీకథరాజ్యంబు

సన్మానంబుగా నిచ్చెన ననియును బలికి తాంబూలాంబరాగు లాసంగినం గైకొని
 చని యాకపిండ్రుడో బహుసదుక్తి భోరణీరమణీయంబుగ నాభివ్యకావ్యంబు తనభవ
 నంబునం చెనిగించి యాభూపతికి కృతియొసంగఁ జనుచుండునపు డీసింగన యుండు
 నూ రామాన్తమధ్యమనలిది యగుట నాయూరికడకు నాశ్రీనాథుని యానంబునూర్యో
 దియాదియేక యామాధికం బగుప్రాద్దుగడనుటయు నపుడువర్షర్తు ఎగుట ప్రాద్దుటి నుం
 డేయు క్రమశః వర్షం బధికంబగుచుండుటయు నితరులగు పరిచారులతోడ రావలనుగా
 కయు నొంటిగా వచ్చిన నీయకీర్తి ప్రసిద్ధులీవట కీకరణంబు వినియున్న వాడు గావున
 సభక్తికంబుగా నెదురేని యానంబును నిలువం జేసి మహానుభావా యాదినంబున నా
 జన్మంబు సఫలంబయ్యె నేను కృతార్థుడ నైతి నాపూర్వు లందఱుందరించి రనుచు
 వినయ పూర్వకంబుగా మీర లీదినం బిట మాయెట వసియింపవలె నని ప్రార్థించిన
 సుగుణ పక్ష పాతీయును సుకుమారుండును వగుట బట్టియు ముందు మజిలీ దూరం బ
 నుటయు శిష్యాదిపరిచారంబు నెనుకం బడుటయుఁ దలంచి యీవేళ నాకు వేళ్య నొ
 సంగె జేని యుండు నని పలికిన మంచిదని యంగీకరించి యింటికిం గొని చని యాది
 నం బాసింగనయింట షిత్తకార్యం బగుట ప్రియత్న సమాసాదిత సరసపదార్థంబు లీ
 యనకు భుజింపఁ బెట్టి తనశరణునదనంబున శయ్యాదులు పొంగుపటచి పరుండం జే
 సి వేళ్యకయి యత్నింప నాదినంబు దుర్దినంబు గావునను నాయూర వేళ్యలులేకుండు
 టయును తత్సాంతస్థ మహానదీ ప్రవాహతరణ యోగ్యంబగు గణపవరం బను నొక
 యూర వేళ్యలుండుటవలనను వెలయాలు దొరకమింజేసి సమకూర్పకుండిన నీకవిశిఖా
 మణి శపించుననభయంబున చిత్రకాంతస్వాంతుండైయుండి పరమపతివ్రతాతిలకం
 బును స్వాజ్ఞాప్రవర్తనియును సురూపవతియును నగుసతిం గని నీవీ యుపద్రవంబుగ
 డపక తీటవన, నీయాజ్ఞకు వేర నిర్వహణీయంబులు నాదరణీయంబులును నాకుంగలవే
 యనినడివి యలంకృతయై తద్వహంబునకుం జని వీపనంగొన వీచుచుండునెడనా కీ
 నాధుండును నాయుదలి భక్తివిశేషంబున నిట్టిరోజున నెట్టులీ పదార్థంబులుసమకూ
 ర్చె నిది యగుఁగాక మామకవ్య సనఁగిసనంబు గ కుండి వెలవెలఁది నెట్లుల సమకూ
 ర్చుగలండు చూతమటంచు నెంచుచుండ నీమెవిసరుసురిభిశ్వసన స్ఫర్భమువలన కనుచి
 చ్చిచూచిన నీమెభర్తగఱపినకరణి గణికవలె నమస్కరించిన నైకొని నీవెచ్చటి దాన
 వి యడిగిన తద్ద్రామసమీపస్థ గామవాసిని యగునొకగణికకూతు నని చెప్పిననాయ
 ని మహానుభావుండగుటచేతను నివివటకావనప్రప్రభృతి ననేక వేశ్యానుభోక్త గావునను
 నీమె యింగితాదులు వేశ్యతరంబులుగాఁ గానబడుటయు నరసి యిదయేమో వింత
 గానున్నదని యోచించుకొని నీవెవ్వతెవో నిజంబు చెల్పకుండిన నీభర్త గూన యని

యొట్టిడిన మహాపతివ్రతగాన నిజంబంతయుఁ దెలుప నాశ్చర్య మహామగ్రహమగ్న మ
నసుండై నీకరణము తనపితృదేవతలకన్న నన్నధికునిగా భావించి నాకాశీర్ణాన్నంబు
భుజియింపంజేసె మఱియును నావిషయముగా నిజపత్నిం బంపుటయు నిట్టియుపకార
శేనేమి నేయంకల నని తలంచి యామెపాదంబుల కెరఁగి యమ్మానీశ్వరహంబులతోఁజే
జను మని యపుడాగ్రంథంబు నీయక కృతజ్ఞత నెఱవేఱవని తలంచి తొలఁదిటి కృత్యా
ద్యాశ్వాసాంత పద్యములు వెడలించి యీయననామాంకితముగా పద్యములు వ్రాసె
యీసింగనమంత్రీకిం గృతియొసంగి రాజధానికిఁ జని యీవృత్తాంతంబు రాజున కె
ఱిగించిన రాజు తనకు లేకునికి చింతక్రాంతంబుడై యీయనపుణ్యంబునకు నంతసిం
చి నీకిచ్చెదనన్న రాజ్యాధ్యంబు గొనమన్న నాకవివరుండు నారాజ్యాధ్యం బామంత్రీకి
మ్మన నతడు కృతికర్తయగుకవికిమ్మనియె నిట్టియ్యరువునుం గొంతదడ వంగీకరించుచు
రాజ్యధరాజ్యంబు కవివరునకును సర్వరాజ్యమంత్రీత్వంబు సింగనమంత్రీకికి వొసంగె
నపు ను శ్రీనాథుండు మరల తనయర్థరాజ్యంబు రాజున కొరకు మంత్రీని పుత్రించిన
పద్యములు.

- క॥ శ్రీరాజరాజశేమ త్కృతమణికృపాకటాక్ష • సంవర్జితల
క్షీరక్షీతబుధలోకోదార గుణాధార సింగ • నామాత్యమహీ
క॥ శ్రీరాజ సుకవికవితా వ్యాహారకథాసుధార • సాస్వాదసుఖ
శ్రీహర్షోదయ విశత స మాహితమహితాంతరంగ • మామిడిసింగా
క॥ శ్రీహర్షరణాంభోరుహ చామికరి కటకఘటిత • సమరారాతి
స్తోమఃసూర్యుర్భూమర మామందికలనదపాంగ • మామిడిసింగా
క॥ శ్రీపాదాంభోరుహనం ధృషీతమణిఘటితకటక • రంభకరంభశనినదా
టోపకంఠతవివత త్కృపాలకులాంతరంగ • మామిడిసింగా

ఇది మొదలుగాఁగల య నీకపద్యంబులచే నాశీర్వదింపఁ దత్ప్రసాదంబుచే నా
మంత్రీవగుం డఖండైశ్వర్యంబు లనుభవించు చుండె నది పదియోజనమంత్రీయగు మా
మిడి సింగనామాస్మిని చరిత్రము.

పదియే జనమంత్రీయగు కొరవియన్నా మాత్యునికథ.

- సీ॥ ఘనదాన కర్ణుడై • గండ పెండెము దాలె కొరవియన్నామాత్య • కుంజరంబు
ఈమంత్రీనంగ్రుండు కవిబుధద్విజవంది మాగధ బృందంబుల కమందంబుగా

నిచ్చవచ్చినరీతి ద్రవ్యంబిచ్చుచు తపంతరాయంబు లేకుండునటుల ప్రతిబంధులను గండ పెండెరముదాల్చి నాస్తియను నక్షరద్వయమువచింపకున్న నది చూచి సహింపక కృష్ణరాయలును తనస్కంఠియై తమకడనున్న యొకభట్టుకవిని గని నీవతనిచెంత కేగియ తనివ్రతంబు భంగంబు నొందించి యపకీర్తి పద్యంబుఁ జెప్పి రమ్మనిన నాభట్టుకవియ తని గృహంబునకు జనె నట్టి యవసరంబున నన్నామాత్యునింట నతిథిసంతర్పణార్థం బుగా కొయ్యతోటకూర నొక యున్నతంబు వేదికపై నుంచుకొని యన్నప్పతల్లి వంగి యాకూర పరిశోధించుటం గని యాభట్టుకవి యీశువ్య యెవ్వరని యడగిన న న్నామాత్యునితల్లి యని యచ్చటవారలు నుడువ సమీపంబునకుం జని యామె వీపుపై నశ్వాహారం బొనర్చునటుల నాకోహించి యతఁ డష్టంగ యోగప్రవీణుం డగుటఁ జేసి యూర్ధ్వోత్థాసంబున తనతనువుచేమపడి యామెభార మందకుండునటుల నా నీనుండెయ్యుండె నది గని యచ్చటవార లామలత్వంబుతో నేగి యామంత్రివరున కె టిగించిన నతఁడు మందస్మితాననుండె యచ్చటికరుదెంచినం జూచి యాభట్టు కై వారం బొనర్పక యూరకుండె నప్పుడు పుత్రునిం గని యతనితల్లి పుత్రా) నన్నీభట్టు వాఁడీట్టి దురనస్థ నొందించుటఁ జూచి యూర కుండుట నీకుచితంబే నని దుఃఖించిన నగి తల్లి నన్ను వహింపంబులు గగ్గూలున మోసి మలమూత్రాదుల కసహ్యపడక దినదినాభివృద్ధి నొందించి నన్నింటిపెద్దవానిగా నొనర్చితి నేను పుత్రిక నీయర్థ నీకీర్తిపుత్తుఁడెతని నొకక్షణమాత్రం బు నీవీపున భరిమట యుచితంబుగాని యనుచితంబు గా దిట్టిపనికి చింతింపం జనిలేదని తల్లి నూర్చి భట్టుకవిం గని యన్నా భోజనమొన ర్చితివా లేదా యనితుశలం బడిని గారవించిన నాకవి లజ్జాభరితుండై కొండొక సేపూర కుండి యతని సాహసౌవార్యము గ్రహశ్రమదమాదిగుణ గణంబులకు సంతసించి కైవా రంబొర్చి చెప్పినపద్యము.

క॥ హరి సిరిఃపలమ సిరియను నరుదుగ హరిఁ గోరు కొరవి + యన్నయ యెపుడున్

పరకీర్తిసతిని పలచును పరుసవ్వకీర్తి యతని + కలదు సతకమున్.

అని నుతించి యతనిచేత ననేకసత్కారంబు లంది రాయలకీత నీవృత్తాంతం బంతయుఁ జెప్పిన ప్రభువర్య మంత్రప్రముఖులెంతటివాని వినియుంగని యుండలేదని ను నుతించి రతడును సత్కీర్త్యైక్యర్యంబు లెసంగ సుఖంబున నుండె నిదిపడు నేడవ పంత్రయగు కొరవి యన్నామాత్యుఁచరిత్రము.

పదానెనిమిదవ మంత్రయగు బమ్మయసింగరాజుకథ.

సీ॥ పగతఁ జుట్టమటమఁ బల్కఁగా ధనమిచ్చి చేపట్టె పెమ్మయఁ సింగరాజు॥

ఈ మంత్రినరుండు దానధురంధరుండగుటఁజేసి యొకబ్రాహ్మణుం డితని నైన త్యంతవైగంబుచే నొక దొంగ భటుని నతని చంద్రమని యాసిన వాడచటి కేతెంచి సింగరాజుశయనించు గృహంబునకు కన్నముద్రవ్వి శూయిల్లుచొచ్చి నిద్రించు సింగ రాజుం గాంచి యయ్యో యీమహాత్మునిఁ జంపుటకు నా బ్రాహ్మణునకు నోరెటులా డె నాచుర్మార్గుండు చెప్పియంపినను నేనెటుల నిటకేతెంచితి నిట్టిధర్మాధికుండగు నిత నిపై దోహము దలంచినవానికి కీదొడవుంగాని మేలుసమకూరి దని నిశ్చయించుకొని యయ్యా నేను దొంగవాడ నిచటి కేతెంచితి నీకుఁ చంద్రసంపర్కనంబుచే నాయా జ్ఞానాంధకారంబు వదలె నాసుకృతంబు సఫలంబయ్యె నని పలికినరేచి వానిం గని నీ వెవ్వడో వనిన వాడు తనస్మత్తాతం బంతయుం బలుక వాని యంతఃకరణంబున క త్యంతసంతోషం బంది యొక నీవీకన్నము ద్రవ్వెట్టుకు నీచేతు లెంతనొచ్చునో నన్ను జంపు మని యొక రసిన నీ గాఢాంధకారంబగు నర్ధరాత్రంబున నీవిచటి కేతెంచు నెడ నెంత మా మాసంబు నొందితివో నీయుణు బేకు దీర్చజాల నైనను నీకిమ్మంబగు భూమ ణొబరాది ద్రవ్యంబులు పుచ్చుకొని చనుచుని యొసంగిన నాదొంగబంటేగె నామరు నాడరుణోదయంబున నిత్యకృత్యంబులు దీర్చి తన్నుహింసింప చోరునింబరిపిన విపురీ నింటికి సపరివారంబుగాఁ జని ప్రణామబోధింపి యయ్యా ధనంబు గదా యెట్టి సా ధుజనుని కైనను కానుక్రోధాఢిమగ్ధంబులఁ బుట్టించినది యట్టి ద్రవ్యంబు కొలుకు నను నిర్దించి నీకీయుసంబున నపకీర్తయు హానియు పరంబున నరికావాసంబును దుః ఖంబును దలచితిని శరీర మేమి శాశ్వతము దాన ధర్మపరోపకార ప్రముఖకీర్తులు బ లి చక్కవర్తి మొదలగు దాతలర్థులఁ బోషించి కీర్తిఁ జెందరేయని యతనికి సవినయం బుగా బోధించిన నామహాపురుషునియ్య నుపదేశంబుచే తన్మాతృత్వంబు వదిలి నాయా జ్ఞానంబున నొనర్చునపరాధంబు తమియ మని పాదంబులం బడి లేచుకుండిన సింగరా జత్యంతకారుణ్యంబున ననంతద్రవ్యంబు నొసంగి యతని రక్షించె నట్టియెడ మాగధ కుంజుండగు కొత్తచెఱువు స్వసింహరాజు చెప్పిన పద్యము.

ఉ॥ మాడలమీద నొసగలఁ మానిసి కెక్కడికీర్తి కీర్తిపై

వేకుకగల్గునాతకిఁ విత్తనుమీద మరెక్కడాసయీ

రే.మ జగంబులందు వెలఁ మోచ్చిన కీర్తిధనంబుగాంచి స

త్పొధమశంబుఁ జేకొనియెఁ బమ్మయసింగఁడు దాకన్లుండై॥

ఉ॥ పెట్టక కీర్తిరాసు వల • పింపక యింతికి నింపులేదు తా
 తిట్టకవామరాదు కడు • ధీరత వైరుల సంగరంబుల
 గొట్టకవాడలేదు కొడు • కొక్కఁడు పుట్టకముక్తిరాద యీ
 పట్టపు రాజులైన నిది • పథతి బమ్మయసింగధీమణి॥

అని నుతించిన బహుమానింది నుఖంబున నుండె నిది పదునెనిమిదవమృత్యుయగు
 బమ్మయసింగ రాజుచరిత్రము.

పందొమ్మిదవమంత్రి నండూరిభీమన్న కుమారుఁడగు గుండమంత్రికథ.

సీ॥ గులుజగ్రతయదాన • గురుమూర్తియై మించె నండూరిభీమన్న • గుండమంత్రి॥

ఈయన జగద్విఖ్యాతదాత ఈయన వితరణ గుణాతిశయంబు గాంచి రాయల
 వార లర్థిరాధేయుం డని బిరుదాసంగి రట్టియెడ భట్టిమాగధుండు సరికొండపాపిరా
 జతనిపై చెప్పినపద్యము.

మ॥ ధరణిం దానగురుండ వీవనికవీం • ద్రశేణి వర్ణింపఁగా
 బిరుదుల్ నిండిన గుండయోద్రునకు గం • భీరప్రభావోన్నతిం
 దొరకుం గా కతిబుల్లులైనగణక • స్తోమంబుకున్ గల్గినం
 గిరికిం బెట్టినచందమా నితరులన్ • గీర్తింపఁగా నెట్లుకున్?

అని స్తుతించిన ననేక బహుమానంబున నుండె నిది పందొమ్మిదవ మంత్రియగు
 నండూరిభీమన గుండనామాత్యునిచరిత్రము.

ఇళవదియవమంత్రి విస్సన్నయను మంత్రికథ.

సీ॥ ప్రాణికోటికి నెల్ల • బహుభక్త్యుహోదాత్తు, సత్రము పైపై వి • స్సప్రధాని॥

ఈమంత్రివరుఁడు నిరతాన్న దానదీక్షాధురంధరుం డితనిపై నొకసుకవితిలకం
 బు రచించినపద్యము.

క॥ అనుదినము నన్నదానము, ఘనభూదేశతలు మెచ్చ • గాఁ జేసితివా
 నినుఁ గాంచి నేర్చుకొనిరా విసయజ్ఞులుదానమెల్ల • విస్సయమంత్రి॥

అని స్తుతించిన బహుమానించి సత్కీర్తిం గాంచుచుండె. ఇది యిరువదియవ మంత్రయగు విస్సనామాత్యని చరిత్రము.

ఇగువదియొకటవమంత్రయగు తిమ్మరసుకథ.

శీ॥ భట్టుమూర్తికి కిస్క ♦ రెట్టింప పచ్చల, హారమర్పించె తి ♦ త్తమరసుమాలి॥

ఈయన రాయలవారి యొద్ద ముఖ్యపక్షభానుడు. తిమ్మరసును 'శేరుగలవాడు' బహుబుద్ధిశాలి ఈయనను రాయలు నిత్యముండఁ జూపజేయని పిలుచుం గావున న ప్పాజీ యనియుం గూడ నామంబు గలదు. ఈ యన సర్వాధ్యక్షుండుగా రాయల వారియొద్ద నుండు నపుడు భట్టుమూర్తి యొక్క యును కైవారంబునేను కుండుటచేమనం బున నిండుకమత్సరంబు గలవాడై యుండి యాకవికి నెప్పుడు వందనము గావించెద ననియూహించుచుండ పెద్దన్న, రామలింగము మొదలగు వారును తాము రాజస్థాన మున దిగువం గూర్చుండి యుండ మూర్తికవి రాజుతో నర్థసింహాసన వారూధుండై యుండుననుచింతి నెంతయు నితనితో నాసమయమున వెలుపరింప నడచును మీర లూరకుందురు ఏనేమిసేసు మీర లాతని క్రిందికి దిందుప్రయత్నంబుఁ జేసిన నేను న హయ భూతుడ నయ్యెద నని వక్కాణించె నిటులుండ నొకనాడు రాయలసభాం గణంబున రామలింగము రాయలవారింగూర్చి యొక పద్యమిటుల చెప్పి.

క॥ నరసింహ కృష్ణరాయని కరమరుదకు కీర్తి నెలసె ♦ కరిభిద్గిరిభి

త్కరి కరిభిద్గిరిగిరిభి త్కరిభిద్గిరిభిత్తరంగ ♦ కమనీయంబై॥

అని చెప్పినందులు నానందింప భట్టుమూర్తి యూర కుండిన శేమి యూర కుండితి ఏపద్యం బెటులుండె ననలేడు నందఱకుం బాగుగా నుండ నాకుం బాగుగా దే యన నప్పర సిది యేమోశ్లేషగాఁ బలుక నోపునన రామలింగ మిది బాగుండ కుండిన నింతకు బాగుగా నీవుచెప్పిన నాసింహాసనంబుఁ గూర్చుండుము లేనియొక దిగు మన తిమ్మరసు ఔను రామలింగని మాట బాగుగా నుండె నన నప్పుడు భట్టుమూర్తి యాగ్రహించి నన్ను సింహాసనంబు దిగుమని తిమ్మరసు పలికెం గాన యిదిగొరిమ్మరసుని నిన్నుంగూడఁ దిట్టెద నని వక్కాణించుచుఁ జెప్పినపద్యము.

ఉ॥ లొట్ట యిదేటిమాట పెను ♦ లోభులతో మొగమాట మేల దాఁ

గుట్టకయన్న వృశ్చికము ♦ గుమ్మరపుర్పని యందురేగదా

[illegible]

అనిచూగఁగొందిన రాయశ్రీబాహ్మణు లొనరించు నీదురాలోచన నేనెఱుంగ
నీయల నన్నేల దిట్టెద వి యన్యుబహుమానం బొనర్చి గాఢాలింగనంబు గావించి
న సంతసించి భట్టమూర్తి రాయలమీఁదఁ జెప్పినపద్యములు.

అట్టయ్యతో మనోజవర • సాధిపనందన కృష్ణ నీయశం
బుట్ట క రాజుజాబువయ • నాజ్జివిలాసము నీపరా క్రమం

బజ్జక తాబ్జకాబ్జనయ • నాబ్జ విలాసము నీవితీర్తిమం

బజ్జకరాబ్జకాబ్జనయ • నాబ్జవిలాసము చిత్రిమిద్దరన్॥

అని స్తుతించిన రామలింగని పద్యముకంటె బాగున్న దని పెద్దన మొదలగుకవులు సంతసించిన రాజు గారవించె నపుడు భట్టమూర్తి తిమ్మరసుం జూచి రాజీదురాలొచనంబుగానఁడు. నీప్రాత్యానంబున కవులీవిషమాలొచనంబు గావించిరి నేనీకు కైవారంబొసంగ కుండుట కారణంబుగా వీరిం బురస్కరించుకొని నన్ను పొచింపం జూచితి వైనను నీవృత్తాంతంబుఁ జెప్పెద వినుమని చెప్పినపద్యము.

క॥ గుత్తిం బుల్లెలు గుట్టి చంద్రగిరిలో • గూడెత్తి పెన్దొండనో

నాత్తిం సత్రమునందు వెండి బలును • గ్రాధీశతాంబూలపుం

దిత్తుల్లోసి పదస్థులైన ఘనులు • దీవింప

అని మూడుచరణంబులు చెప్పవలెను తిమ్మరసు దుష్కిరి భీతిండై రాయల వారు పట్టాభిషేకంబు తానొనర్చునపు డెచ్చినయమూల్యంబగు గారుత్మతరత్నహారంబు కవికంతంబున నలంకరించిన పూర్తి చేసిన నాలవచరణము.

దీవించెడన్, మత్తారాతియయాతి నాగమనుతున్ • మంత్రీశ్చిరున్ దిప్తునున్॥

అని దీవించి మరియును రచించినపద్యము.

క॥ అయ్యవనిపించుకొంటిని, నెయ్యంబున కృష్ణరాయ • నృపపుంగవుచే

నయ్యానీసరియేరీ, తెయ్యని విలుకాడనయ్య • తిమ్మరసయ్యా॥

అని కైవారం బొసర్చిన నత్తొత్త కామూసాలం బంది ఇదియెడలు సఖ్యంబుగా నుండె రెంతకైశ్చోత్తంబు లనుభవించుచుండె. ఇది ఇరువదియొకటవ మంత్రీయగు తిమ్మరసుచరితము.

ఇరువది రెండవ మంత్రీయగు బెండపూడి అన్నామాత్యునికథ.

సీ॥ ఘనజైవతంబుదాగి • ఖౌరామ భీమేశుడొక్కొక్కె బెండపూ • డెన్నమంత్రీ॥

ఈమంత్రీ యీశ్వరా రాధనం బొసర్చి యఖండైశ్వర్యవంతుండై యాయురైశ్వర్యంబు లస్థిరంబులు ధర్మకీర్తులు సుస్థిరంబులని దేవప్రాహ్లాదకురుభక్తియును దదీయించితధర్మార్థ వివేకంబును పంది మాగధజనావనంబును దీనజన రక్షణంబును నొనర్చుచుండు నడ నితనివితరణంబుఁ బరీక్షింపఁదలంచి యనవేమరెడ్డి దాగ్గొరామంబున

కథికారియగుటచే నచ్చట నీబెడపూ డన్నమఁత్రిపాలికింబోయి గిరిగీసి యందుండఁ
లక్షవరాల నిమ్మని యడగి యియ్యకుండినఁ దిట్టుమని యొకభట్టుం బంప నాతఁ డట్లు
చేయ తక్షణంబునఁ బరిచారకులవలన తద్దనంబు శకటంబులంబూన్పించి యొసంగసం
తుష్టుఁడై యాభట్టు చెప్పినపద్యము.

సీ॥ అలరు గ్దంతివం ♦ తార్దశంబుగవార్యుజననాథ దిగ్దేశ ♦ శాసనములు
కువలయోక్షులమిందు ♦ గుబ్బచన్నులవార్యు కుంకుమపత్రపం ♦ కాంకురములు
గర్విత రాతివ ♦ క్షుణ్ణలంబులవార్యు నిసిధారిరక్తారు ♦ కాంకురములు
నర్థిసందోహంబునకు ♦ శాసనమువార్యు లక్ష్మీమనోహరి ♦ లక్షణములు
పసిఁడిగంటంబుచే జయ ♦ ప్రికటకీర్తి
జెంది కవివిప్రరక్షణ ♦ శ్రీలఁజెల్లగె
రామమంత్రీకుమారుండు ♦ రాజవినుతఁ
డతులఁగణహరిబెండపూ ♦ డన్నశౌరి॥

అని నుతించిన ననేక భూషణాంబరధరాదికంబులు పారితోషికం బొనరించి
సత్కీర్తివడసి నుఖంబున నుండె. ఇది యిరువదిరెండవమంత్రీయగు బెండపూడన్నా
మూర్త్యుచరిత్రము.

ఇరవదిమూడవ మంత్రీయగు చామకూర అప్పరాజుచరిత్ర.

సీ॥ నీడఁ దొక్కుడువేళ ॥ నెరినర్థికభిమతం బిప్పించెచేమకూ ♦ రప్పరాజు॥

తనకుఁగల రాయలవారిదేశమునందుండు నొకతాణాదారుఁ డీయననేయవ్యవహా
రంబునం గలసర్వాదాయంబును యాచకాధీనంబు నేయుచు ననేకపదపద్యంబుల కృ
త్యులంబైకొని యునించుకేనియు నధిపుపాలికిం బంపక స్వతింత్రంబుగా నుండ నాసం
గతిఁజెప్పుకొని రాయలవారును పరస్పరంబు నాలించి యీర్ష్యానిమగ్నమానసులైయా
తని బిలువ సంపి యాతఁడొద్దిగనంబు లెక్కచూపుమన నొకలక్ష మాత్రంబు తక్కు
వయగుడు! పిమ్మట నీవీధనం బియ్యవేని నిర్బంధించెదమని రాజమంత్రీ లిరువురుసా
ధాగ్రంబున విహరించుచు నెదుట దిట్టంబగు శిలాకుట్టిమంబున నీడను దొక్కుకొను
నట్టిసమయంబున నిలువరించి ఖడ్గహస్తంబు భటులచేఁ బరివారింప జేసి యిప్పుడు నీని
నడిగిన నేనిచ్చునోయని యనుకొని వందితులుండగు లోభిట్టు మానుమంతరాజున నొ

కభట్టుం బనిచి యేరీతినైన తిట్టి పద్యంబు నుడివి రమ్మని నియమించిన నాభట్టు వచ్చి
కైవారం బొసర్చిన నయ్యప్పలరాజు నీవిట వచ్చినపని యేమని యడుగ నాయితం వి
వాహంబు గాన దానికిం బదివేలవరాలు గావలయు నన నే నెట్టిప్పు డొసంగఁజాలు
దు నన నియ్యకుండినం దిట్టెద ననియె నందు కతఁడు రాయలవారు తన కధికారం వి
చ్చునప్పుడు స్వకంతంబున నుండి పైకిఁ దివిచి యతని కొసంగిన యిరువదివేల వరహాల
మూల్యంబుగలయొకరత్న హారంబు కంతంబున నుండ పయికిఁ దీసి యిది రాజవత్తంబు
దీని నితరులకిచ్చిన నాగ్రహంబు రెట్టింపును కాలేన నొరు లెఱుంగకుండ నీపదివేలవ
రాలను గొనుము నేను వెనుక వదిలిండుకొనియెద నన వాఁ డనికొని రాజుకడకుం
జని యంతయుఁ జెప్ప నాశ్చర్యంబు నొంది యాయప్పలరాజు రప్పించి యనేకబహు
మానంబులు గావించినయపు డాభట్టు చెప్పినపద్యములు.

క॥ అనుదినము నీడఁ ద్రొక్కగ, నొకరంగ సురభూజ మీయఁ దొకకాసైనకొ

దినదినముసుకవి జనులకు, ననయము శ్రీచేమకూర • యప్పనయిచ్చుకొ॥

నీ॥ దాతతో నర్థుల • తారతమ్యము దెల్పి యిప్పింప నేర్చుచా • నీయనేర్చు
వవరసాలంకార • నయకవిత్వప్రాధికార దెలి మనేర్పొరులకుఁ • దెలుప నేర్చు
భట్టువాడ్రిట్టనం • ఘట్ట కవిత్వంబు చదవఁగా వివనేర్చు • చదున నేర్చు
మానుషాధిపులైన • మహితలాధీశుల మెప్పింప నేర్చుచా • మెచ్చ నేర్చు

దాత కవి భట్టు రాజును • తాన యగుచు

మహిమ కతికెక్కె ధారుణీ • మండలమున

వీరరిపుదాతిమధనకం • తీరపుండు

రమ్య శ్రీచేమకూరప్ప • రాజుమంత్రీ॥

అని నుతించిన మరియు విశేషబహుమానంబు లాచరించె నపుడు రాజతనం గా
రవించి పునరధికారం బొసంగి సంతోషపఱచె నని యిరువదిమూడవమంత్రీ యగు చే
మకూరప్ప రాజుచరిత్రము.

ఇరువది నాలుగవమంత్రీయగు విఠల వెట్టమంత్రీచరిత్రము.

నీ॥ ఘనసప్తసంతతు • లొనరించి సత్కీర్తివెలయించె విఠల • వెట్టమంత్రీ॥

ఈయన తంగెళ్ళమాచిరెడ్డియను కొండపల్లిదుర్గాధీశ్వరుని మంత్రీ. విశేషధనాపే

క్షచే నాఁజనేయోపాశనం బొసర్పిప్రత్యక్షముం బడసి యేమి గావలయు నని యడిగిన
నాకుసప్తసంఘానంబు లొనరింపవలె ననువాంఛ గలదు గాన నట్లునరంబు దయ నేయు
మన నట్లగాక యని యవ్వేల్పు కన్మోరంగిన వెనుక నతనిభట్టు గుండభట్టునారాయణ
రాజునుతించినపద్యములు.

క॥ తంజేరు తల్లిజేరును, తనుఁగాంచినతండిశేరు + దైవముజేరున్

తెనయున్నయూరుజేరును, వినుకరిగాబ్రతుకవలయు + విత్తలజేల్టా॥

ఉ॥ శ్రీగలవేళనాళితుల + శిష్టజనంబులధూసురాలిన

భ్యాగజులన్ కవీశ్వరుల + బాంధవులన్ దగ నాదరించిమే

ల్యూగమునేయు నర్వధన + ధర్మవిధిజ్ఞులఁజెందుకీర్తిబ

లాగ్రకుయుక్తిమంతులకు + రాదుగదా యలవెట్టిధీమణి॥

అని స్తుతించిన నాకవి కనేక ధనకనకాంబరారు లొసంగి కీర్తిపహించి గుఱిం
బున నుండె. యిదిఇరువడినాలుగవమంత్రీయగు విత్తలజేల్టననంత్రీచరిత్రము.

ఇరువదియైదవమంత్రీయగు గుంటుపల్లి ముత్తరాజుచరిత్రము.

సీ॥ అమితశక్తుల గెల్చి + యవఃపాలనఁజేసె రహిగుంటుపలిముత్త + రాజమంత్రీ॥

ఈయనశ్రీశైల మేలెడు ననుమల బొమ్మిరెడ్డికడ మంత్రీత్వము నేయుచు నొక
నాడుగోలకొండనబాబు ఖచేరీకిజమాబందీకైయేగియానవాబుం గాంచికతిపయరాజకార్యం
బు లొనర్చునెడ నందుండెడునవాబు మేనల్లుండొకఁడీ ముత్తరాజుతిబలపరాక్రమ శా
లియనియు సాహసవితరణాలంకారుఁడనియు బేతాళున కుద్దియై మల్ల యుద్ధంబుల ననే
కులగు జగజ్జెప్పల గెల్చి వారిబిరుదు లన్నియుం బుచ్చుకొని జగదేక శౌర్యప్రతాప సం
పన్నాగ్రేసరుండై లొకక వీరుండను ప్రసిద్ధి నొందినవృత్తాంతం బంతయు పరిజనులచే
వినినవాఁడు గావున నీతనితోఁ బట్టుపట్టవలె నని తలంచి నీతో నాకు మల్లయుద్ధంబు
నొసంగు మనిన సతఁడొల్లకుండ ననేకవిధంబుల వాదించునెడ నానబాబును సం
గీకరించి పట్టుం దన పట్టి జయించె నప్పుడైదువేల సైన్యంబులకు నధికారంబి
చ్చి వైరులతోంబుల ఖండింపుమన నాసేవచే ననేకరాజుల జయించుచు ఎశ్వలగాఁ
తేసికొనుచు శౌర్యదాన ధురంధరుండై ప్రతాపకీర్తులకాశింపఁ జేయుచు ననే
కకవియాచకానీకంబులఁ బోషింపుచు కారెంఘాడియను ప్రసిద్ధవీర క్షేత్రంబున శీల

ము బ్రహ్మ నాయుఁడు బాఁడు నలగామరాజు వరసింగరాజు నాయకు రాయలు
మొగలగు వారితో యుద్ధముఁ జేసి యారాజ ధానుల దరిఁదీ తీరంజుల నరసిజయాంక
బులనిల్పి యధికారముఁ జేయుచుండు నట్టి యెడ ప్రబంధాంక వంశోద్భవుండును రా
మరాజభూషణంబు భట్టుమూర్తియునను నామద్వయంబుగల కవిగంగాయాత్రకైచను
చుండి యామార్గంబున వచ్చుచుండ నావార్తచారులచే విని యామంత్రి పరిమేశ్వరుం
డెదురుగాఁ జని తోడ్కొని యనేకసత్కారంబులు ప్రభువునకుం బోత నొనర్చిన సు
తసిల్లుచుండుకవింగని మూర్తివార్త లని యడిగిన రాయలవారి గాధలుం దెలిపి చె
ప్పినపద్యము.

ఉ॥ వార్తలుశత్రురాజుల న • వశ్యముగెల్చె నటన్న మేటిస

ద్వార్తలు బ్రహ్మచారుల వి • వాహము నేయుదు రన్న వార్తలుం

స్ఫూర్తిగ వక్షసాన్నములు • భూసురకోటి కొసంగువార్తలుం

గీర్తివిభూష గుంటుపలి • కేలనవీరయ మంత్రిముత్త నీ

వార్తలెకాని యెన్ననింక • వార్తలు లేవు ధరాతలంబునకొ.

అనివనిని మంత్రినరుఁడు మరియు వార్తలనిన వెండియుఁ జెప్పినపద్యము.

ఉ॥ సంతతమారగించునెడ • సజ్జనకోటులఁ బూజనేయుకీర్తి

మంత్రుడు గుంటుపల్లికల • మంత్రిశిఖామణినుత్తమంత్రి మే

బృంతియెబంతి గాకకడు • పంచగుళాముల బంతులెల్లనూ

ల్పంతలుదుక్కి టెడ్లమెడ • బంతులువిప్రవిదానోదిగారడీ

బంతులు దొంగవాండ్రములు • బంతులు సుమ్ము ధరాతలంబునకొ॥

అని భట్టుమూర్తి చెప్పిన గుంటుపల్లిముత్తరాజు తనవిదీరక మరల వార్తలని య
డిగిన జెప్పిన పద్యము॥

నీ॥ దుమ్ము భూలిగఁజేసి • తూర్పారబట్టడే, కోపాగ్ని చేబొమ్మ • లాపురంబు

నుగ్గునూదంబుగా • నూర్చుడి నేయడే, ఛాటిమీఱఁగనెట్టి • పాటికోట

ఖండతుండెనులుగా • చెండిచెక్కడడే, దండిబోయల టేట • జుండికోట

కుటిలవైరులద్రుంది • కొల్లబట్టింపడే, శ్రీబుమిఱఁగబోర • లోలకోట

పాదుషాదత్తఘనరాజ్య • పపనియాధి,

జెందెశ్రీగుంటుపల్లికుల • శేఖరుండ

టందు నీవైరిమంత్రి • ట్లందుగ్రహవి

మంత్రికుల హేళిముత్తయా • మాత్యమాళి॥

అనిన నతిశత్రుహలంబున లేచి కవుంగలిమకొనియన్ స్వయ మజీభూషణాదులూ
సంగి భోజనంబునకు వేళమించెనని లేచి భోజనాదు లుచితరీతి నిర్వర్తించి రాత్రిమరి
యును వార్తలనంజెప్పినపద్యము.

ఉ॥ అద్దిరపీరముత్తఁడభియోధిహరుండుక తోరశాత్రివో
ద్యద్దళశతప్రచండ కరుఁ + దాడి భయంకరుఁడబ్బ! వానితో
ఁద్దువిరోధమెంత బలఁ వంతులకైనను నిన్ను బంపడే
గడ్డరివెరిరాచ తల + కాయలునాలుగు గోలకొండకు॥

అనిన విని వినుత్పరత్నమయంగు తురాసరీఘేషు ఘాదుషా వాకొసంగె నది
నీలేకీటధారివగుట నీకిరీటంబున నుంచుమని యలంకరించి యనేక బహుమానంబు
లొసంగి తిరిగియుముదంబునవార్త మూర్తియననుడివినపద్యము.

మ॥ అని నీనైరులమంతుఁలిట్లనినని + న్నాద్యుల్కలెల్పండితుల్
ఘనదానంబున మేఘునింకిభిఘనుం + గంధీశ్వరుంగర్జుం
జనులెల్ల వినుతింపగెల్చెనని వి + శ్వాసంబుగాఁ బన్నికొ
మునునీచేయుతపంబు గుంటుపలి కీ + ముత్తప్రధానాగ్రణి॥

అనిచెప్పిన మంత్రీబహుమానంబు లిచ్చి విచ్చేయుమనిన భట్టుమూర్తి లేచి సా
గనంపలేదని భాగర్థముగజెప్పిన పద్యము.

క॥ పదివేల మాడలిచ్చిన, నిదిగొమ్మని యగ్రహార + మిచ్చినగానీ
తుదప్రియముచెప్పకుండిన, ముదుగు, సుమీగుంటుపల్లి + ముత్తయమంత్రీ॥

అనిన ముత్తరాజు లేచినన్నికేబుకేలం గీలించి తోడ కొంతసవ్వరిగి యిందుకకా
లంబుండి కాశీయాత్రా పరికరంబు తానసన్నాహపరచి బహుమానించి తానేగెన న
న్నతిరుగభట్టుమూర్తి చెప్పినపద్యము.

మ. అశఘప్రాభవ గుంటుపల్లి సచినేం + దా ముత్తయామాత్య నీ
ఘనహస్తాబ్జనవీనవాసన మదం + గవ్యాప్తమైనప్పడే
కనుగొంటిజతురంతయానపదము + లై కొంటిమేల్వస్తులేల్
గనక స్నానములబ్బేమాకు నెలవా + కర్ణాటకక్షోణికి॥

అనిచెప్పి సంతోషించి వెళ్లినపిదప నీమంత్రీ తనయశంబు దిశలమిగుల నెసంగఁ
జేయుచు సంతసంబున నుండె నిదె యిరువదియైదవమంత్రీ యగు గుంటుపల్లి ముత్యా
మాత్యునిచరిత్రము.

ఇరువదియాటవమంత్రియగు గుంటుపల్లి నరసింగమంత్రికథ.

సీ॥ తన్నేలున్నపతి చే • తనమేటి కృతి గాంచె, శ్రీగుంటుపల్లి నరసింగమంత్రి॥

ఈయనసాగువన్నసేవారా జను నొకమహి కాంతునిచేత మంత్రియై నిఖిలజన గేయదానవిదానంబయి యుండునెడ రామరాజును నొకవదికులం దేతెంచి యితనిం గాంచి న రాజదర్శనార్థంబు దోడ్కొని చన నాకవి రాజుసమక్షంబున మంత్రికే క యివారంబొవర్స మంత్రినైగజేసిననునీకేకాని నేనితరులకుఁ గైవారంబు సేయననరాజా గ్రహించి యూరకుడ మంత్రిమార్తాండుండిట్టి నావలన నీకేమికార్యం బన వివాహ మునకైనాలుగువేలవరాలు కావలయు నన నప్పుడాతని తోడం దెప్పించిన రాజప్రస్థం బు కిస్తిగట్టుటమాని నాలుగువేలవరా లొసంగి కమిగుల సంతసించి యాసుకవి రచించిన పద్యము॥

మ॥ పరగంభీరత సింధురాజు, కళల • వ్వారాశిపుతుగ్రిందు, సుం
దరభావంబున మన్మధుండు, కరుణ • దాక్ష్యధ్వజం, ధార్యస
ద్దురువి ప్రావణదానకర్ణుఁ, డఖిల • షోణీస్తలి నృంతితే
ఖరుఁ డీశ్రీకరగుంటుపల్లిఁరసిం • గామాత్యుఁ డెన్నందగున్॥

అనిన రాజు కోపంబువచ్చి నీ వీ నా లు గు వేలవరాల నిప్పుడియ్యకవలనుగాదన వింటికి వార్తపంప నాయనభార్య తననగలు కొడువయించి తక్షణంబు యాఘనంబగు ధనంబు పంప భూవల్లభుండు విస్మృతుండై యతనింగని వినుతించి యింటికేతెంచియా మెక్కుమొక్కియానగలు మిగుల మదమ్మగ నిమ్మడిగా నిచ్చి నరసింగం మాత్యునిం గాంచి చెప్పినపద్యము.

క॥ యాచకసంరక్షణకై, భూచక్రింబునకు వేగ • పొమ్మని నిన్నా
వాచస్పతిపంపెగదా, నాచక్కినిగుంటుపల్లి • నరసింగన్నా ॥

అనికొనియాడి ఘనంబులగు బహుమానంబు లొసంగి నరసింగుండెగ నాగణికా గ్రగణ్యం డనూనముదంబున నుండె. ఇది యిరువదియాటవమంత్రియగు గుంటుపల్లి నర సింగమాత్యుని చరిత్రము.

ఇరువదియేడవమంత్రియగు నందితిమ్మకవికథ.

సీ॥ ఘనబట్టుసుకవికి • మణిమండల మొసంగి, నందితిమ్మకవీర్గుఁ • డుదెక్కునల్లి
ఈకవిశిఖామణి కృష్ణదేవరాయలవారి యాస్థానంబునంగల యష్టవర్గంబులలో

శౌకమహాకవి. ఇతఁడు కృష్ణరాయలకు పాఠిజాతాపహరణంబను నొకపద్య ప్రబంధంబు కృతినర్పించి యారాయలచే నగణితక్షణిగణసుఖర్థాఽబరంబులును గజతురంగాంజోళికాదియానంబులు ననూనాగ్రహారంబులును మణిఖచితఁబగు బంగరుతూగుటుయ్యెలయును గరుడపచ్చలచే నిర్మితంబులగు కుండలంబులును బహుమానంబునంది నిజనివాసంబునకరిగి సుఖానీనుడై యున్న యెడ నొకపండితులుండగు ముగతాటి నీతారామరాజును కవియానఁడితిమ్మ కవిదర్శనంబొనర్చి కైవారంబొనర్ప గారవించిన నయ్యా దేవర వారికై యొకకృతి నొనర్పితిని విన్నవించి వినయంబున పఠించినపద్యము.

క॥ మాకొలది జానపదులకు, నీకవనపు తీవి యబ్బు • నేకూపనటత్

భేకములకుగగనధునీ శీకరముల చెమ్మనంది • సింగయతిమ్మా॥

ఆనిపతియించిన వినిరాజొసంగిన యనర్హమణికుండలంబులలో నొకటియొసంగి యుచితసత్కారంబాచరించి వీడ్కొలిపి తాను మరునాఁడుదయసమయంబున రాజాస్థానంబునకు నొకకుండలంబై ధరించిన రాజదివీక్షించి తిమ్మకవి నీరెండవ కుండలంచేది యనియడిగిన గగనధునీయనుకవి కొసంగితిని విన్నవించిన నాభట్టు కవిం దిలిచి యాపద్యం బేదీపతింపుమననతఁడు చదువ విని రాజతిముదంబంది గగనధునీయనుగ్రహంబున నేనొకశబ్దంబు ప్రయోగించెదనని వారియనుమతిపడిన నొకధునీయని రచించిన నొకశబ్దయమకంబునకు భట్టు సంతసిల్లి రాయలవారింగాంచి యయ్యా నొకవిత్వంబునకు మొరలరచించినశబ్దంబుత్యంతాలంకారంబయ్యె మీరలభినవ భోజులని నుతించి తిమ్మకవియొసంగిన మణికుండలంబు రాయలకర్పించిన నది గాంచి తిమ్మకవీంద్రుండును మీరలరచించిన శబ్దంబుచే నీకృతి మిగుల శోభించెనని తనచెవినున్న రెండవకుండలంబుం గూడ రాజున కర్పింప నారా జేంద్రుండు వారిసరసత్వంబునకు మిగుల నానందించియా కుండలంబులిరువదివేల పరాణ మూల్యంబుగలవగుటచేఁ దద్ద్రవ్యంబాకవుల కిరువుర కొసంగి మరలమిగులనానందించె. తిమ్మకవీంద్రుండును మరల భట్టుకవికి సత్కారంబొనర్చి యఖండసత్కీర్తిపఱిచె. రాయలవారిచే వచింపబడిన శబ్దంబుతోఁ గూడ పద్యము.

క॥ మాకొలది జానపదులకు, మొకవనపు తీవియబ్బు • నేకూపనటత్

భేకములకు నొకధునీ శీకరములచెమ్మనంది • సింగయతిమ్మా॥

ఇదియిరువదియేడవమంత్రయగు నఁడితిమ్మకవి చరిత్రము.

ఇగువదిఎనిమిదవమంత్రీయగు కూరగాయల రామన్న కథ.

శీ॥ కవులకర్థ మొసంగి ♦ ఘనకీర్తినిపహించె, రహికూరగాయల ♦ రామమంత్రీ॥

ఈమంత్రీకరుడు రాయలదివాణంబులో నువారము మీది యధికారియగుటచే నొకనాడు రాయలవారాతనిం బిలిపించి విప్రవరులకు ననేకశాక నూపాపూపాదికంబులచే సంతర్పణము గావించు మనిన నామంత్రీ జగంబునంగల శాకంబుల నన్నిటిని సమకూర్చి వడ్రాసోపేతంబు లగుభక్ష్యభోజ్యలేహ్యచోద్యపానీయాదికంబులచే బాగా చూర్చాగ్రగణ్యులం దనుప నాబ్రాహ్మణగణంబు లతిసంతసంబుతో కోలాహలముగా వింపుచు రాజసౌధనికటంబున కరిగి యిట్టిసమారాధనంబు దివాణంబులోనుం గూడ నెప్పుడుం జరుగలేదని శుభింప రాయలామంత్రీవర్యుం బిలిపించి నీవిట్టిసత్కీర్తి ఘటించితివి నీవంటిమంత్రీసత్తముం డెందును గలదే. సన్మంత్రీ గలుగుటచే రాజునకు ననూనసౌఖ్యైశ్వర్యసత్కీర్తులు ఘటిల్లుంగదా యని గారవించి యీసమారాధనంబున కెంతధనంబయ్యె నని యడుగ నొకలక్షరౌప్యఖండంబు లయ్యె నన తక్షణంబు యాద్రవ్యం బొసంగి మరల నొకరౌప్యఖండంబుతో ననేక బహుమానంబు లొసంగిన గైకొని చను నెడ వందిమాగధబృందంబులు కైవారంబు లొనర్చి తద్ద్రవ్యంబులు వారల కొసంగుచుఁ జనుకెటి నందొక వందికులుండగు నృసింహరాజామంత్రీంద్రుం గని కైవారం బొనర్చినపద్యములు.

క॥ చొరబడి నటికెడువానికి, నరివరుఁ డొకతృణము చాత ♦ యగునాతనికి

వరహంబు చింతింజలు, కరుణారసధామ ! కూర ♦ గాయలరామా॥

అని మరియు బహువిధంబుల నుతించిన రామమంత్రీంద్రుం డాకవికి నేఁబడివల రౌప్యఖండంబు లాది గాఁగల బహుమానంబు లాచరించి సత్కీర్తికిం బ్రాప్తియగుఖంబున నుండె. ఇది యిగువదియెనిమిదవ మంత్రీ యగుకూరగాయల రామన్న కథ.

ఇగువదితొమ్మిదవ మంత్రీయగు నాటిటితిమ్మన్నకథ.

శీ॥ నాటిటికావలి ♦ జోకతో నొనరించి దివ్యకీర్తి పహించె ♦ తిమ్మమంత్రీ॥

ఈమంత్రీకరులందు రాయల సేనానాయకుం డిరఁ డొకనాడు సేనాపతివృత్తుండై విరోధిరాజునం గెలిచి యారాజదేవేంద్రుని కిత్తఃతజయం బొనరింప మెచ్చి యారాజచంద్రుండు అశర్ఫ్యంబును కిత్తఖచిత్తులను నగుపచ్చ మంబుతో ననేకబహుమానంబు లొసంగి గారవింప నామటునాఁ డుదయకాలంబున నెడఁకు మప్పటి కప్పుకొని సింహద్వారంబున నతఁడు కొలువుదీర్చి యుండె నవ్వేళ చుహారాజదర్శనా

లుగా పట్టసాని పెద్దన్న యనుమహాకవీంద్రుడును, భట్టమూర్తి యనుకవిరాయండును గూడి వీరు నలువురు సింహ్యాద్వారంబునకుం జని యచట మెచ్చందగు నమూల్యంబు యిన పచ్చడంబు గప్పుకొని కూర్చున్న తిమ్మయామాత్యునిం గని తిమ్మమంత్రి యీ యమూల్యమణిమయాంబరం బెవ్వరిచ్చి రెచ్చటనుండి దెప్పించితి విని యడుగ నా మంత్రివరుండు లేచి వారల నుచితప్రకారంబుగా నాదరించి యయ్యా నిన్న కలబరిగ సంస్థానంబు జనుంచి నే నేతెంచిన మెచ్చి రాజదేవేంద్రుం డొసంగె నని విన్నవించి ప కవియగు లలివిస్మితానై చనునెడ పెద్దన యనుకవి తిమ్మమంత్రిని వీక్షించి నీ వత్యంత లక్ష్మ్యటాక్షపాత్రుండ వయితి వని పద్యపూర్వకంబుగా నొకచరణం బిట్లుపలికె.

క॥ వాఁకిటికానలితిమ్మా, అనిపలికి పెద్దన్న దివాణంబులోనికిం జనియె. పిదప నంది తిమ్మకవియు నిట్లు పలికె.

ప్రాకటముగ నుకవియరుల • పాలిటిసామ్మా॥ అని పలికి తిమ్మకవియుంజనియె. పిదప భట్టమూర్తియు నిట్లు వచించె.

నీకిదెపద్యము గొమ్మా, అని యతండునుం జనియె. పిదపరామలింగకవి ఇట్లువచించె

నా కీపచ్చడము చాల • నయముగ నిమ్మా॥ అనెన విని యామంత్రియరుం డటు లనిచ్చిగని బుచ్చుకొని యేరునెడ రామలింగనిం గని కడమయా మువ్వయ కవీంద్రు లీషచ్చడంబున మాకునుం భాగంబు గల దనిన వారిం గాంచి మీయభిప్రాయంబు లాపద్యంబున మీరలె వివరించితి రడిగిన నతె డిచ్చె నింతయకాని మీకెట్లు భాగం బిందుగలదని నిరాకరించిన రాజుకడ కేగి వాక లావ్యతాంతం బెఱింగించిన నతనిం బిలిపించి ప్రియస్త్రిం బున్నదని వినియును కనియు నెఱుంగ వేనఖండ భూమండలాధ్యక్షుండ గడుటంజేసి నీకొసంగితి నిది నీవెట్లు లిచ్చితి వన్నిజన్మాంబుల కైశ నిట్టివస్త్రంబు నీకు వస్త్రం బగునే యనిన నామంత్రివరుండు రాయలం గని మహారాజేంద్రా ఈ నలువురు కవీంద్రులు నట్టిమహారాజు నైనను లక్ష్మ్యంబుగా వీక్షింపరు కృతలాసంగ రని వేట చెప్పనేల దేవరవారిపై పద్యంబులు రచించువీరు నాయందలి నిర్హేతుకజాయమానంబుకాకటాక్షంబుచే ప్రార్థింపకుండ నొకపద్యంబు వృద్ధ్యంబుగా నీనలువురు రచించి పద్య మెన్నిజన్మము లెత్తినను సంపాదించ నోప నిట్టివస్త్రంబు లెన్నియైనను భరిదీయకటాక్షంబుల లభ్యంబు లగుననిన దుస్మేరాననుష్ట కృష్ణరాయ లెని సాహసాద్యంబుల కతిముదం బొంద అతని కనేకసత్కారము లొసంగి రత్నమయంబగు వస్త్రం బిరువడివేలవరాలకుఁ దెప్పించితి మని దానివెల నానుభవతి కొసంగి యాపద్యం బేదీ నుడువు మనిన రామలింగకవి యిట్లు వచించె.

క॥ వాఁకిటికానలితిమ్మా; ప్రాకటముగ నుకవియరుల • పాలిటిసామ్మా

నీకిది పద్యము గొమ్మా; నాకీపచ్చడము చాల • నయము నిమ్మా॥

అ: పఠించిన రాజును తత్సభికులు విని సంతసిల్లిరి. రాజు తిమ్మనామాత్యునిం
మిగుల గారవింప నతఁ డధిక దానం బొనర్చుచు సుఖంబున నుండె. ఇది యిరువదితొ
మ్మిదవ మంత్రీయగు వాఁకిటికావలి తిమ్మమంత్రి చరిత్రము.

ముప్పదవమంత్రియగు కటికి కామన్న మంత్రి కథ.

స్త్రీ॥ రిపు గెల్వ నృపుఁడెచ్చు • విపులార్థముల నర్థికర్పించె కటికికా • మన్నమంత్రి॥

ఈయన రాయలవారి యాస్థానంబున నొకదండనాథుం డీమంత్రి బహుశౌర్య
దానసంపత్సంపన్నుం డితనినాఁడు భట్టు సింగరా జను నొకకవి యేతెంచి రాజదగ్గ
నంబు కలులుగానియ్యరు. రిపుల నాశ్రయింప నని రాజబంధు ఎగుసాళువతిమ్మరాజు
నాశ్రయించి రాజదగ్గనం బారా బొనర్పకుండుటచే గ్రాసవాసస్సులకు జరగకుండె.
దానంజేసి యతిప్రమానంబు నొందుచు విసివి వేసారి తుదకు నిర శేషుడై యొక
నాఁడు సింహద్వారంబునకుం జని యచ్చట నుండెడుసభికుల నీక్షించి తనవృత్తాంతం
బంతయు నెఱిగించి తానాశ్రయించిన సాళువతిమ్మరాజును రాజునుండుడ నపయ
శోదూషితులంజేసెద నన వారలెల్లరు రాజు నినుంగనఁడయ్యె. నీవృత్తాంతం చించు
కేనియు నెఱుంగఁ దామహారాజు నేలన్ద్రెవవు. తిట్టిన నేమిలాభంబు గల దని ఏమ
హాత్ములననైన దర్శనం బొనర్చి సత్కారం బుదెదవందు కొకయుపాయంబు చెప్పె
ద మాకర్ణింపు మెట్లనిన కటిక కామన్నయను నొకమంత్రివరుండు గలఁ దాతనిపై
రాయల కర్మంతానుగ్రహంబు గలుగుటచే నాతనిమాట జవదాటక నడుపుచుండు నా
మంత్రియందును పరోపకారదక్షుండు విత్తః ౧౪ తాత్యంత దీక్షుండు గాన నీవతని నా
శ్రయించుమాత్రంబున నీకార్యం బనుకూలుంబు గావించు ననివ విని యామంత్రి యె
చ్చట నుండునని యడిగిన వారచటి కిప్పు డేతెంతు రని చెప్పుచున్న సమయంబున
నాసచివావతంసం బశ్వాసూధుండై రాజద్వారంబున కేతేర నీతఁడే యమ్మహాసుభా
వుం డని వారిలెఱిగించిన కవికైవారం బొనర్చ నీవెవ్వర వని యాతఁ డడుగ నతని
వృత్తాంతంబు సాంతంబుగాఁ జదివిన విని నీవు శాంతంబు వహింపు మేను నీకార్యం
బు సఫలంబు గావించెద నని నూరువరా లొసంగి యొకవిడిదె యేర్పటచి యచట
నుండుమని నియోగించె. అటులుండ నొకనాఁ డొకదుష్కరుండును, ముష్కరుండు
ను, నిష్కరుణుండును నగు తురుష్కునిం జయించి రమ్మని రాయ లంపిన సేనాసమే
తుండై వాని నవలీలఁ దునిమి జయరమాసమాకలితండ్రి దనుదెంచిన రాజపుంగవుం
డతికృపాతరంగితాపొగుడై గారవించి నీకేమి గావలయు నన నీకటాక్షుంబున నాక

భిల్లవైభవములు గలవు. శాకేమియుం గారంతలేదు. నేనొక విన్నపం బొసర్చెద నదియెద్ది యంటివేని యాభట్టుకవి వృత్తాతం బిట్టిదని తనతోకనున్నకవిం గాన్నించి వాకొసగడలచిన బహుమానం బీతని శొసంగిన మిగుల సంతసించెన ననియె. అం దుల కారాయలవారు వానిపరోపకార కారుణికత్వ దాతృత్వాదికంబుల కత్యున్నతం బు నొంచి యతని యిచ్చాప్రకారంబుగా కవి నాదరించి సత్కరింప నతఁడు సంత సుష్టంతరంగుడై రాజునకు కైవారంబొనర్చి కామన్నను భూషించి పూర్వము తానాశ్ర యించిన సాళువతిమ్మరాజుం గని చెప్పిన పద్యము.

క॥ తనగుడి వడిగలదినముల, కని మనవలె నరుడుకటికి • కామనవలె నే

తమలెలు ధనములు తాజుల, చమలెలు నెన్నాళ్ళు నమ్మ • సాళువతిమ్మా॥

అని నిన్నా శ్రయించిన నిక్కార్యం బొనర్చవైతివి. కటికికామమంతరి మహా రాజు సత్కీర్తియు నీమానప్రాణంబులను గాపాడె గాని, గానినాఁడు దిట్టకుందు నే యనిన సాళువతిమ్మరాజును బహుమానంబు లొసంగి గాకవింప యధేచ్ఛం జనియె. ఈమంత్రి కేళురుం జేఖండితైశ్వర్య సత్కీర్తిధౌరేయుండై కామూహలంబున నర్థుల నేలుమండె. ఇది ముప్పదవమంత్రియగు కటికకామరాజుమంత్రి చరిత్రము.

ముప్పదియొకటవమంత్రి మోటుపల్లి శరభ రాజుమంత్రి చరిత్రము.

సీ॥ కవి బుధావళి కేలి • ఘనకీర్తిపహియుం చె, ఎరమోటుపల్లికీర్తి • శరభమంత్రి॥

ఈమంత్రి యలవేమరెడ్డివద్ద కోశాగారంబుపై నధికారి. ఇతఁడు తంయధికా రంబుల నుండ నొకకవీంద్రుండు రాజదర్శనార్థంబై వచ్చుచుండ యనేకకాలం బచట నుండి రాజు వాహ్యులి కేసుచో కైవారిం బొసర్చిన వారాజు సభనం జనుండెంచి పిలిపించెద నని నెలవిచ్చి మరల గృహంబున కేతెంచి యంతఃపురగతుండై కవినూట మఱచిన నాకవి యాగ్రహించి దూషింపంబూనిన నీశరభమంత్రి మారాజు నీవుగోరిన ధనం బిమ్మని నాకాజ్ఞాపించి యంతఃపురంబునకుం జనియె. నీశరభవ్రతనం బడుగు మిచ్చెద ననగా నాతఁడు సంతసిల్లి రాజుంగొనియాడె. రాజావృత్తాంతం బచటివా రలలన విని వారిరువురం బిలిపించి మంత్రింగొనియాడి కవిని మఱియును బహుమా నించె నందున కాభట్టు మంత్రింగుడై జెప్పిన పద్యములు.

గీ॥ నితిదానహీను • ని నియోగి నెవ్వరు, కరణ మనరు వాని • కరుణ మనరు

బాణ మోటుపల్లి • శరభన్న నందఱు, కరణ మనిరి వాని • కరుణ మనిరి॥

ఇటుల నులియించి కవి చనియె. మంత్రియు స్థిరకీర్తికాలియై సకలసుఖంబుల ననుభవించె. ఇది ముప్పదియొకటవమంత్రియగు మోటుపల్లి శరభరాజుమంత్రి చరిత్రము.

ముప్పదిరెండవమంత్రి బందాపరదేశమంత్రి కథ.

సీ॥ నిరతాన్న దాతయై • నిత్యకీర్తివహించె, కాళి బందాపర • దేశమంత్రి॥

ఈమంత్రి నిరతాన్నదానదీక్షాధురంధరుండై యమరావతి సంస్థానములో చేరిన యొక యూరికరణంబై కృష్ణాతీరంబున నుండె. ఇట్లుండ నయ్యమరావతి పురాధీశ్వరుండును భూలోకదేవేంద్రవిఖ్యాతి సంపన్నుండును నగు వాసిరెడ్డి వెంకటాద్రినా యుండినురాజు సకలధర్మాధరణతత్పరుండై తనరాజ్యంబునఁ గలవజ్రంబుల నిధివలన గలుగులాభంబుచే నఖిలైశ్వర్యంబుల ననుభవింపఁచగిన ఫలంబు లిచ్చపుణ్యవ్రతంబు లానరించుచు నన్నివ్రతంబులును గంగాస్నానతత్వంబులుగావని తలంచి నకలపరివారసన్నాహసహేతుండై సుహృద్రైవైభవంబుతో కాళికాపురంబునకు జని యొకదివ్య సౌధాంతర్యంబున కృతవాసుండై నిత్యంబు గజాధిరూఢుండై స్నానంబున కేగుచు మరల తచ్చుచునుండి సకలనండల భూమండలాధీశ్వరుండును బ్రహ్మమండనంబు ను రాజాధిరాజేంద్రుడును నవరపరశురామావతారుండును నగుశ్రీమంతుని సందర్శింపవలయునని తత్రత్యులగు ననేకపండితవరుల కనేకవజ్రఖచితాలంకారాదు లుత్కృచంబులుగా జొసంగుచు ప్రయత్నంబు గావింపుచుండ నొకనాఁ డరణోదయంబున శ్రీమంతుఁడు సుదూరవిస్మయపరిచుండై యొక్కరుండ యొకగంగాఘట్టంబున స్నాన సంధ్యాదికృత్యంబు లానరించుకొనుచుండ నీవెంకటాద్రినాయుఁడు గజాధిరూఢుండై స్నానంబున కరుగుచో ముంగుచు వేత్రహస్తంబు మొనలగు ననేకపరివారజనంబులు గంగాతీరంబునం డిగి శ్రీమంతుని, ధీమంతులు గారు గావున సామంతునిగా నెఱుఁగక రాజదేవేంద్రు డగుదెంచుచుండై లెమ్మ లెమ్మని యోసరిల్లఁజేసిన నాశ్రీమంతుండు గంగాతీరంబు వదిలి నిజపరివార సమీపంబునకు జని యాగజారూఢు డగువాని సపరివారంబుగా కారాగారంబునం బడవేయుండని నియమించి స్వగృహంబునకుం జనియె. ఇటు నితనిపరివారంబున కీతనికి, నొక్కొకనికి పసుపురుచొప్పున తదీయభటు లెఱించి శృంగులాబద్ధులంజేసి కారాగారంబునఁ బడనైని నేమియుం జేయఁజాలక తత్రత్యులగుభటుల నమూల్యవజ్రదాసంబుల లోబఱుచుకొని పూర్వంబు తనచే వజ్ర సత్కృతులగు పండితులపారికి వార్తల సంపించుకొని వారివలన శ్రీమంతుని కరుణగ లుగునటుల గావించుకొని విముక్తశృంగులండై తద్దర్శనంబునకు పరిమితపరివారంబుతో నేగి నవరత్నధగితసింహాసనాసీనుండై యనేకసహస్రపండితమండలి పరివృతుండై దేవతాసేవ్యామానుడగు విశ్వేశ్వరునిచందంబున నన్న శ్రీమంతునిం గాంచి సుదూరకృత సాష్టాంగదండప్రణామండై లేచి తత్పాదపీఠసమీపంబున కరిగి వజ్రమయంబగు హరి

వాణిజ్యమును పంచపాత్రయు కాన్కగా సమర్పించిన నాశ్రమంతుండు బందాపర
 ర జమంత్రి నివసించు గ్రామసమీపంబున నుండు పల్లెలేలుకొను పాశేగాడవా య
 ప్రకంసించి కొంతతడవునకు నెలవొసంగిన ముఱుజను కేతెంచి కొంతకాలంబునకు నిజ
 రాజధానిం జేరి వారాజ్యంబున నొకగ్రామంబున కరిణీకంబుఁ జేసికొనువాఁడెంద్రీర్తి
 శాలికుగునే యని నిరవేయంబకు కరిణీకంబు తొలంగింపజేసిన నత్యుత్తీర్ణ యందు
 గృహస్థితంబులకు ధనభూషాంబరధావ్యాదికంబులచే నన్నదానంబు గావించుచుండ
 క్రమంబున నన్నియు నామావశేషంబులై ననింకేమియు గృహంబున లేదుండు
 టనజేసి పుల్వేలమ్మవ యూరనే కట్టెలమ్మట దుస్తరంబని శలంచి యన్నపూర్ణకృతార్
 యగు భార్యయు విశ్వేశ్వరాకామఁడగు తానును నొకనాటిసాయంకాలంబున కాకిం
 బోదమని తలంచుకొని యప్పుడ బయలువడలి క్రోశమాత్రదూరంబున నొకపల్లె గాంచి
 నడువఁజాలక యొకరచ్చసావడిం గాంచి యందు శయనించి యుండ మాఁచునెందు
 లనుండి యన్నంబు లేక యాడటండన్సి పదిమంది పగజేసులు అచ్చొటి కేతెంచి
 వారిలో వారు బందాపరదేశమంత్రీయగు గ్రామసమీపమునికి గ్రోశమాత్రమున నుం
 డు. రాత్రియామద్వయంబున జేనియు నచటి కేగితి మేగి వ్యాప్తాన్న సంపత్తుల
 మయ్యెద మని యనుకొనుమాట లావంపతు లాలించి యవహో యిట్టి కష్టములు
 నయ్యె నని చింతించుచుండ నాతనియిల్లాలు భర్తంగని వీరు మరయూనుఁ జేరినను
 నుపు మనమే చేరఁగల శక్తిగలవారమై యున్నారము. మనగృహంబున నత్యుత్తీర్ణ
 పృథు రుబ్బుకొను గొప్పచాసతాతి రుబ్బురో లొకటి గలదు. దాని నెవ్వరికేని
 విక్రియించి వీరిం దృప్తుల జేసి లేపకడ లేచి పోవ మనన భర్తయు నియ్యకొనియో
 ఇట్లగువురు గృహంబునకు వేగంబునం జని యారాయి యిరువురిచే లం బట్టి చూర్చి
 మనంతకు దానికింద కోటిసువర్ణంబులచే నిండింపఁబడిన యొకగోలెంబు గాన్పించిన
 నత్యంతసంతుష్టాంతరంగులై మనవారిటి పరమేశ్వరుం డిట్లొసంగె నని యనుకొనుచు
 నుండవంత వారలేతెంచిన వారిసగసాన్న పానంబులఁ పనియించి వారి కందరినిధిసం
 బుబు మోయఁగలన్ని యుసంగిన నందొక కవి రచించిన పద్యము.

క॥ బృందారకలోకంబున, మందారంబుండవెఱచి మహితేత్రుచేకొ

బందాపరదేశము నా, నందముగా నర్థికోటి కాధారంబై॥

ఇట్లు నులించి వార లరిగిన పిమ్మట ననేక దేవాల యారామ కూప వాపీ తటా
 కాది ప్రతిష్ఠలం జేసి స్థిరీర్తిప్రవర్తకుండై ప్రసిద్ధి నొందె. ఇది శుప్పది రెండవమం
 త్రీయగు బందాపరదేశరాజు మంత్రీ చరిత్రము.

సంపూర్ణము.